

2 राजा

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25													

अध्याय 1

आहाब मरेपछि मोआब इस्राएलको विरुद्ध बागी भए ।

² एक दिन अहज्याह सामारियामा काठले बारेको आफ्नो घरको माथिल्लो कोठाबाट लडे । उनी नराम्रो पाराले घाइते भए । अहज्याहले आफ्ना दूतहरूलाई बोलाए र तिनीहरूलाई भन्यो, “एकरोनका देवता बालजबूबका पूजाहारीहरूकहाँ जाऊ । उनीहरूलाई सोध यदि म आफ्नो चोटबाट निको हुन सक्छु ।”

³ तर परमप्रभुको स्वर्गदूतले तिश्बी एलियालाई भने, “राजा अहज्याहले सामरीयाबाट केही स्वर्गदूतहरू पठाए । जाऊ अनि ती मानिसहरूसित भेट गर । तिनीहरूलाई भन, ‘इस्राएलमा एक परमेश्वर हुनुहुन्छ । सकारण तिमीहरू किन एकरोनका देवता बालजबूबलाई प्रश्न सोधि रहेका छौ?’

⁴ 4तिमीले यस्तो गरेको हुनाले परमप्रभुले भन्नुहुन्छ अहज्याहलाई तिमी आफ्नो ओछ्यानबाट उठ्नपाउने छैनौ । तिमी मर्ने छौ ।” त्यसकारण एलिया हिँडे ।

⁵ दूतहरू अहज्याहकहाँ फर्केर आए । अहज्याहले दूतहरूलाई भने, “तिमी किन यति चाँडै फर्केर आयौ?”

⁶ दूतहरूले अहज्याहलाई भने, “एकजना मानिस हामीसँग भेट गर्न आयो । उसले हामीलाई राजाकहाँ फर्केर जानु अनि उनलाई परमप्रभुले भनेको कुरा भन्नु भन्यो । परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘इस्राएलमा एक परमेश्वर हुनुहुन्छ । यसकारण तिमीले किन एकरोनका देवता, बालजबूबसमक्ष प्रश्न सोध्न दूतहरू पठायौ? तिमीले यस्तो काम गरेको हुनाले तिमी ओछ्यानबाट उठ्ने छैनौ । तिमी मर्ने छौ ।”

⁷ अहज्याहले दूतहरूलाई भने, “त्यो मानिस कस्तो देखिन्थ्यो जसले तिमीलाई भेट्यो अनि तिमीलाई यी कुराहरू भन्यो ।”

⁸ दूतहरूले जवाफ दियो, “त्यो मानिस रौमयुक्त थियो र कम्मरमा एउटा छालाको पेटी बाँधेको थियो ।” तब अहज्याहले भने, “उनी तिश्बी एलिया हुन् ।”

⁹ अहज्याहले एक जना कप्तान र पचास जना मानिसहरू एलियाकहाँ पठाए । कप्तान एलियाकहाँ गए । त्यस बेला एलिया पर्वतको टाकुरामाथि बसेका थिए । कप्तानले एलियालाई भने, “परमेश्वरको जन, राजाले तपाईंलाई ओर्लेर, ‘आउनु भनी हुकूम गर्नु भएको छ ।”

¹⁰ एलियाले पचास जना मानिसहरूका कप्तानलाई उत्तर दिए, “यदि म परमेश्वरको जन हुँ, भने स्वर्गबाट आगो आओस्, अनि कप्तान अनि उनका पचास जना मानिसहरूलाई नष्ट पारोस्!” तब स्वर्गबाट परमेश्वरको आगो तल आयो अनि कप्तान तथा उनका पचास जना मानिसहरूलाई नष्ट पार्यो ।

¹¹ अहज्याहले अर्का कप्तानलाई पचास जना मानिसहरूसँगै एलियासमक्ष पठाए । कप्तानले एलियालाई भने, “परमेश्वरको जन, राजाले भनेका छन्, ‘चाँडै तल आऊ!”

¹² एलियाले कप्तान र उनका पचास जना मानिसहरूलाई भने, “यदि म परमेश्वरको मानिस हुँ, भने स्वर्गबाट आगो आओस् र तिमी र तिम्रा मानिसहरूलाई नष्ट पारोस् ।” तब स्वर्गबाट आगो आयो र कप्तान तथा उनका पचास जना मानिसहरूलाई नष्ट पार्यो ।

¹³ अहज्याहले तेस्रो कप्तान पचास जना मानिसहरूसँग पठाए । तेस्रा कप्तान एलियाकहाँ आए । कप्तान घुँडा टेकेर निहुरिए । कप्तानले एलियासमक्ष यसो भनेर बिन्ती चढाए, “परमेश्वरको जन, मेरो जीवन र तपाईंका पचास जना सेवकहरूको जीवनलाई मूल्यावान सम्झनु होस्, भनी बिन्ती गर्छु ।

¹⁴ स्वर्गबाट आगो आयो अनि पहिला दुइजना कप्तानहरू तथा उनीहरूका पचास जना मानिसहरूलाई नष्ट पार्यो । तर अब दया गर्नुहोस् अनि हामीलाई बाँच्न दिनुहोस् ।”

15 परमपरभुको स्वर्गदूतले एलियालाई भने, “कप्तानसँग जाऊ । उनीसित नडराऊ ।” यसकारण एलिया कप्तानसँग राजा अहज्याहलाई भेट्न गए ।

16 एलियाले अहज्याहलाई भने, “इस्राएलमा परमेश्वर हुनुहुन्छ । यसकारण किन तिमीले एक्रोनका देवता बालजबूबसित प्रश्नहरू सोध्नलाई दूतहरू पठाउँछौ ? तिमीले यस्तो काम गरेको हुनाले, तिमी आफ्नो ओछ्यनबाट उठ्ने छैनौ । तिमी मर्ने छौ ।”

17 परमपरभुले एलिया मार्फत भन्नुभए अनुसार अहज्याहको मृत्यु भयो । अहज्याहको छोरा थिएन । त्यसकारण अहज्याह पछि योराम नयाँ राजा भए । योरामले यहोशापातका छोरा योहोराम यहूदाका राजा भएको दोस्रो वर्षमा शासन गर्न शुरू गरे ।

18 अहज्याहले अरु जे कामहरू गरे ती सबै नै ‘इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको’ पुस्तकमा लेखिएको छ ।

अध्याय 2

जब परमपरभुले एलियालाई आँधीवेहरीमा स्वर्गमा उठाए लैजान आँटनु भएको थियो । एलिया र एलीशासँगै गिलगाल छोडे ।

2 एलियाले एलीशालाई भने, “कृपया यही पर्ख, किनभने परमपरभुले मलाई बेतल जानु भन्नु भएको छ ।” तर एलीशाले भने, “परमपरभु हुनुहुन्छ अनि तिमी जिउँदै छौ, यसर्थ म शपथ खाएर भन्छु, म तिमीलाई छोड्ने छैन ।” यसकारण दुई जना मानिसहरू बेतलतिर गए ।

3 बेतलमा अगमवक्ताहरूको दल एलीशाकहाँ आयो अनि उनलाई भन्यो, “तिमीलाई थाह छ परमपरभुले तिम्रो मालिकलाई आज लिएर जानु हुनेछ ।” एलीशाले भने, “हो म जान्दछु यो । यस बारे कुरा नगर ।”

4 एलियाले एलीशालाई भने, “कृपया यही पर्ख, किनभने परमपरभुले मलाई यरीहोमा जानु भन्नुभएको छ ।” एलीशाले उत्तर दिए, “म शपथ खाएर भन्छु किनभने परमपरभु हुनुहुन्छ अनि तिमी जिउँदै छौ, म तिमीलाई छोड्ने छैन ।” यसकारण दुई जना मानिसहरू यरीहोमा गए ।

5 यरीहोको अगमवक्ताहरूको दल एलीशा कहाँ आयो अनि उनिहरूले उसलाई भने, “के तिमीलाई थाहा छ कि तिम्रो मालिकलाई आज परमपरभुले तिमी देखी टाढा लिएर जानु हुँदैछ ।” एलीशाले भने, “हो, म जान्दछु यो विषयमा कुरा नगर ।”

6 एलियाले एलीशासँग भने, “कृपया यही पर्ख किनकि परमपरभुले मलाई यर्दन तरेर जानु भन्नुभएको छ ।” एलीशाले भने, “परमेश्वरको साक्षी दिएर म प्रतिज्ञा गर्छु, म तपाईंलाई छोड्ने छैन ।” अनि दुई व्यक्ति गए ।

7 अगमवक्ताहरूको दलका पचास जना मानिसहरूले तिनीहरूको अनुसरण गरे । एलिया र एलीशा यर्दन नदी मा उभिए । पचास जना मानिसहरू एलिया र एलीशादेखि टाढा उभिए ।

8 एलियाले आफ्नो खाष्टो खोले, त्यसलाई पट्याए र त्यसले पानीमा हिराए । पानी देब्रे र दाहिनेतिर दुई भागमा बाँडियो । तब एलिया र एलीशाले सूख्खा भूँमाथि हिँडेर नदी तरे ।

9 जब तिनीहरूले नदी तरे एलियाले एलीशालाई भने, “परमेश्वरले मलाई तिमीबाट लिएर जानु अघि तिम्रो लागि म के गर्न सक्छु?” एलीशाले भने, “म तपाईंको उत्तराधिकारी हुन चाहन्छु ।”

10 एलियाले भने, “तिमीले अप्त्यारो वस्तु माग्यौ । जब तिमीबाट मलाई लिएर जाँदा यदि तिमीले देख्यौ भने तब यस्तै हुन्छ । तर तिमीले देखेनौ भने त्यस्तो हुँदैन ।”

11 एलिया र एलीशा हिँडिरहेका थिए अनि कुरा गरिरहेका थिए । अचानक केही घोडाहरू र एउटा रथ आयो अनि एलीशाबाट एलियालाई छुट्यायो । घोडा र रथ आगो समान थिए । तब एलियालाई हावाबतासमा स्वर्गमा लगियो ।

12 एलीशाले यसलाई देखे अनि चिच्याए, “मेरा पिता! मेरा पिता! इस्राएलको रथ अनि उहाँका घोडसैनिकहरू ।” एलीशाले एलियालाई फेरि कहिले देखेनन् । एलीशाले आफ्नो लुगालाई पक्रिए अनि आफ्नो शोक देखाउन च्याते ।

13 एलियाको खाष्टो भुईँमा झर्‍यो त्यसकारण एलियाले त्यसलाई टिपे र यर्दन नदीको किनारमा उभिए ।

14 एलीशाले एलियाको खाष्टो लियो र त्यसले पानीमा हिराए । उसले भन्यो, “एलियाका परमेश्वर परमपरभु कहाँ हुनुहुन्छ?” जब एलीशाले पानीमाथि प्रहार गरे । तब पानी दाहिने र देब्रेतिर दुई भागमा विभाजन भयो र एलीशाले नदी तरे ।

15 जब यरीहोका अगमवक्ताहरूको दलले एलीशालाई देखे, तिनीहरूले भने, “एलियाको आत्मा अहिले एलीशामा छ ।” तिनीहरू एलीशालाई हेर्न आए । तिनीहरू एलीशा अघि भुईँमा निहुरिए ।

16 तिनीहरूले उनलाई भने, “हेर, हामी पचास जना असल मानिस छौं । कृपया तिनीहरूलाई जान देऊ अनि आफ्नो मालिक खोज्न देऊ । हुन सक्छ, परमपरभुको आत्मा एलियालाई माथि लगेको छ अनि उनलाई कुनै पहाड अथवा घाँटीमा झारेको छ ।” तर एलीशाले उत्तर दिए, “होइन, एलियालाई खोज्न मानिसहरू नपठाऊ!”

17 अगमवक्ताहरूको दलले एलीशालाई तिनी अलमल्ल पारुञ्जेलसम्म बिन्ती गरिरहे । तब एलीशाले भने, “ठीक छ, एलियालाई खोज्न मानिसहरू पठाऊ ।” अगमवक्ताहरूको दलले 50 जना मानिसहरूलाई एलियालाई खोज्न पठाए ।

तिनीहरूले तीन दिन खोजे तर तिनीहरूले एलियालाई भेटेनन् ।

18 यसकारण मानिसहरू यरिहो गए जहाँ एलीशा बसेका थिए । तिनीहरूले उनलाई एलियालाई तिनीहरूले खोज्न नसकेको बताए । एलीशाले तिनीहरूलाई बताए, “मैले तिमीहरूलाई नजानु भनेको थिएँ ।”

19 शहरका मानिसहरूले एलीशालाई भने, “महाशय, तपाईं यस शहरलाई राम्रो ठाउँमा बनाउनुहुनेछ । तर पानी राम्रो छैन । त्यसकारण नै जमीनले अन्नबाली उँमाउँदैन ।”

20 एलीशाले भने, “एउटा नयाँ कचौरा मकहाँ ल्याऊ र त्यसमा नून हाल ।” मानिसहरूले एलीशा कहाँ कचौरा ल्याए ।

21 तब एलीशा त्यस ठाउँमा गए जहाँ भुइँबाट पानी बगिरहेको थियो । एलीशाले पानीमा नून हाले । उनले भने, “परमप्रभुले भन्नुभएको छ, ‘म यस पानीलाई शुद्ध बनाइरहेको छु । अब देखि यस पानीले कसैलाई मार्ने छैन अथवा जमीनलाई अन्न फल्ने बनाउँनेछ ।’”

22 पानी शुद्ध भयो । त्यो पानी अझै आज पनि राम्रो छ । यो यस्तै भयो जस्तो एलीशाले भनेका थिए ।

23 एलीशा त्यस शहरबाट बेटेल गए । एलीशा शहरतिर पहाडमा उकालो चढिरहेका थिए अनि केही केटाहरू शहरबाट तल झरिरहेका थिए । तिनीहरूले एलीशाको हाँसो उडाउन शुरू गरे । तिनीहरूले उनलाई भने, “माथि चढ, तँ तालुखुइले मान्छे ।”

24 एलीशाले पछि हेरे अनि उनीलाई देखे । उनले परमप्रभुलाई तिनीहरूप्रति नराम्रो होस् भनी बिन्ती गरे । तब बनबाट दुइवटा भालू निस्किए अनि केटाहरूमाथि आक्रमण गरे । भालूद्वारा बयालीस केटाहरू च्यातिदिए ।

25 एलीशाले बेटेल छोडे अनि कर्मेल पहाडतिर हिँडे । अनि त्यहाँ बाट एलीशा सामरियातिर फर्किए । योराम इस्राएलका राजा हुन्छन्

अध्याय 3

आहाबका छोरा योराम सामरियामा इस्राएलका राजा भए । यहोशापात यहूदाको राजा हुँदा अठाह्रौं वर्षकोसमयमा उनले शासन शुरू गरे । योरामले बाह्र वर्ष शासन गरे ।

2 योरामले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले भूल कार्य भन्नु भएको थियो । तर योराम आफ्ना पिता र माता जस्ता थिएनन् किनभने उनले ती खाँबाहरू उखाले जसलाई उनका पिताले बालको पूजा गर्नका लागि बनाएका थिए ।

3 तर उनले नबातका छोरा यरोबामको जस्तो पाप गरिनै रहे । यारोबामले इस्राएलीहरूलाई पाप गर्न लगाए । योरामले यारोबामको पाप गर्न रोकेनन् ।

4 मेशा मोआबका राजा थिए । मेशासँग धेरै भेडा थिए । मेशाले एक लाख भेडा र एक लाख भेडाका ऊन इस्राएलका राजालाई दिए ।

5 तर जब आहाब मोआबका राजा इस्राएलका राजाको विरुद्धमा बागी भए ।

6 तब राजा योराम सामरियाबाट निस्किए अनि इस्राएलका मानिसहरूलाई भेला गरे ।

7 योरामले यहूदाका राजा यहोशापात कहाँ दूतहरूलाई पठाए । योरामले भने, “मोआबका राजा मेरो विरुद्धमा बागी भएका छन् । के तिमी मोआबको विरुद्धमा लड्न मसँग जाने छौ?” यहोशापातले भने, “अवश्य, म तिमीसँग जानेछु । मेरो मानिसहरू तिम्रा मानिसहरू जस्तै हुनेछन् । र मेरो घोडाहरू तिम्रा घोडाहरू जस्तै हुनेछन् ।”

8 यहोशापातले योरामलाई सोधे, “हामी कुन बाटोबाट जाऊँ?” योरामले जवाफ दिए, “हामी एदोमको मरुभूमिबाट जानुपर्छ ।”

9 यसकारण इस्राएलका राजा यहूदा र एदोमका राजाहरूसँग गए । तिनीहरूलाई यात्रा गर्न सात दिन लाग्यो, त्यहाँ सेना र अरु पशुहरूका लागि पर्याप्त पानी थिएन ।

10 अन्तमा, इस्राएलका राजा योरामले भने, “हाय, मेरो विचारमा मोआबीलीहरूबाट परास्त गर्नका लागि परमप्रभुले हामी तीन जना राजाहरूलाई एउटा ठाउँमा ल्याउनुभयो ।”

11 तर यहोशापातले भने, “के यहाँ परमप्रभुका कुनै एकजना अगमवक्ताछन् यदि यहाँ छन भने हामी अगमवक्तालाई सोध्नु पर्छ जे परमप्रभु भन्नु हुन्छ हामीले त्यही गर्नु पर्छ ।” इस्राएलका राजाका सेवकहरूमध्ये एक जनाले भने, “शापातका छोरा एलीशा यहाँ छन् । एलीशा एलियाका सेवक थिए ।”

12 यहोशापातले भने, “परमप्रभुको वाणी एलीशासँग छ ।” यसकारण इस्राएलका राजा योराम, यहोशापात अनि एदोमका राजा एलीशालाई भेट्न गए ।

13 एलीशाले इस्राएलका राजा (योरामलाई) भने, “तपाईं मबाट के चाहनुहुन्छ? आफ्ना माता-पिताका अगमवक्ताहरूकहाँ जानुहोस्!” इस्राएलका राजाले एलीशालाई भने, “होइन, हामी तपाईंसँग भेट्न आएका छौं किनभने परमप्रभुले हामी तीन जना राजाहरूलाई सँगै भेला हुन बोलाउनु भएको छ ताकि मोआबीहरूले हामीलाई परास्त गर्न नसकोस् ।”

- 14 एलीशाले भने, “यहूदाका राजा यहोशापातको म सम्मान गर्छु अनि म सर्वशक्तिमान परमप्रभुको सेवा गर्दछु । उनी जिउँदै छन् भनेर नै म यहोशापातसँग मात्र भेट्न यहाँ आएँ । म तिम्रो अधि साँचो कुरा भन्छु, यदि यहोशापात यहाँ नभए, म तिमी प्रति ध्यान दिने थिईन । म सम्पूर्ण रूपमा तिम्रो अवहेलना गर्ने थिएँ ।
- 15 तर अब मकहाँ यस्तो मानिस ल्याऊ जसले वीणा बजाउँछ ।” जब मानिसले वीणा बजायो, एलीशामा परमप्रभुको आत्मा आउनुभयो ।
- 16 तब एलीशाले भने, “परमप्रभु भन्नुहुन्छ कन्दरामा दुलो खन ।
- 17 परमप्रभु भन्नुहुन्छ: तिमीले हावा देखे छैनौं, तिमीले पानी परेको देखे छैनौं । तर त्यो बेंसी पानीले भरिने छ । तब तिमी र तिम्रा गाईहरू र अरू पशुहरूले पिउने पानी पाउने छन् ।
- 18 परमप्रभुका लागि यो गर्न सजिलो छ । उहाँले तिमीहरूलाई मोआबीलीहरूलाई जिताउनुहुनेछ ।
- 19 तिमीहरूले प्रत्येक दरिलो शहर अनि प्रत्येक राम्रो शहरमाथि आक्रमण गर्ने छौ । तिमीहरूले प्रत्येक राम्रो रुख काट्ने छौ । तिमीहरूले सबै पानीको श्रोतहरू बन्द गर्ने छौ । तिमीहरूले प्रत्येक राम्रो खेतलाई ढुङ्गाले नष्ट पार्ने छौ जुन तिमीले फ्याँक्ने छौ ।”
- 20 बिहानै बिहानको बलि दिने समयमा एदोमतिरबाट पानी बग्थाल्यो अनि बेंसी भरियो ।
- 21 मोआबका मानिसहरूले सुने, राजाहरू तिनीहरूको विरोधमा लडाइँ गर्न आएका छन् । यसकारण मोआबमा मानिसहरूले ती सबै मानिसहरूलाई जो बूढो भए पनि कवच धारण गर्न सक्थे तिनीहरूलाई जम्मा गरे । तिनीहरूले तयार भएर लडाइँका लागि सीमानामा पर्खिने काम गरे ।
- 22 मोआबका मानिसहरू त्यस बिहान सबेरै उठे । उदाउँदै गरेको घाम घाँटीको पानी माथि चम्किरहेको थियो, अनि यो मोआबका मानिसहरूको रगत जस्तो देखिन्थ्यो ।
- 23 मोआबका मानिसहरूले भने, “रगत हेर! राजाहरूले अवश्य नै एक अर्कासँग लडाइँ गरे । तिनीहरूले एक अर्कालाई सर्वनाश पारे होलान् । हामी लाशहरूबाट बहुमूल्य वस्तुहरू लिन जाऔं ।”
- 24 मोआबीली मानिसहरू इस्राएलीहरूको शिबिरमा आए । तर इस्राएलीहरू बाहिर निस्किए अनि मोआबी सेनामाथि आक्रमण गरे । इस्राएलीहरूले मोआबीहरूलाई लखेटे । इस्राएलीहरूले मोआबीसँग लडाइँ गर्न तिनीहरूलाई मोआबसम्म पछ्याए ।
- 25 इस्राएलीहरूले शहरहरू असल पारे । तिनीहरूले मोआबमा प्रत्येक असल खेतमा ढुङ्गा फ्याँके । तिनीहरूले पानीका सबै मुहानहरू बन्द गरे । र तिनीहरूले सबै असल रुख काटेर ढालिदिए । कीरहेरशेत मात्र ढुङ्गाको पर्खालसँग छोडियो । तर घुँयेतरो हान्ने मानिसहरूले कीरहेरशेतलाई घेरे र त्यसमाथि आक्रमण गरे ।
- 26 मोआबका राजाले थाह पाए, युद्ध जित्न उनकालागि साह्रै नै मुश्किल छ । यसकारण उनले तरवारसमेत सात सय मानिसहरूलाई एदोमका राजाको हत्या गर्न अनि सेनालाई परास्त गर्न पठाए । तर तिनीहरूले एदोमका राजालाई परास्त गर्न सकेनन् ।
- 27 तब मोआबका राजाले आफ्नो जेठो छोरालाई लगे । यो त्यही छोरा थियो जो उनीपछि राजा हुनेवाला थिए । शहरको चारैतिर भित्ताहरूमाथि मोआबका राजाले आफ्नो छोरालाई होमबलिको रूपमा बलि चढाउन तयार भए । ठूलो रीस इस्राएलमाथि पर्यो । यसकारण इस्राएलका मानिसहरू मोआबका राजालाई छोडेर आफ्नो देशतिर फर्किए ।

अध्याय 4

अ गमवक्ताहरूका समूह मध्ये एउटाकी पत्नीले एलीशालाई यसो भनेर बिन्ती गरिन्, “तपाईंको दास मेरो पति अहिले मरे । तपाईंलाई थाहै छ कि उनले परमप्रभुको सम्मान गर्दथे । तर उनले एक जना मानिसको ऋण लिएका थिए । र अहिले त्यो मानिसले मेरो दुइजना छोराहरूलाई लिन र तिनीहरूलाई आफ्नो दास बनाउन आइरहेको छ ।”

2 एलीशाले जवाफ दिए, “म कसरी तिम्रो मद्दत गर्न सक्छु? मलाई भन, तिमीसँग घरमा के छ?” आइमाईले भनी, “मसित घरमा केही छैन । मसित एउटा भाँडोमा भद्रक्षको तेल मात्र छ ।”

3 तब एलीशाले भने, “जाऊ र आफ्ना सबै छिमेकहरूबाट कचौराहरू मागेर ल्याऊ । सबै कचौराहरू खाली हुनुपर्छ । धेरै कचौराहरू ल्याऊ ।

4 त्यसपछि आफ्नो घर जाऊ अनि ढोकाहरू बन्द गर । तिमी र तिम्रा छोराहरू मात्र भित्र हुनेछौ । तब सबै ती भाँडाहरूमा तेल खन्याऊ । भाँडाहरू भर अनि तिनीहरूलाई बेग्लै ठाउँमा राख ।”

5 यसकारण आइमाई एलीशाबाट विदा लिएर आफ्नो घर गई अनि ढोका थुनी । घरभित्र ऊ र उसका छोराहरू मात्र थिए । उसका छोराहरूले उसको नजिक भाँडाहरू ल्याए अनि उसले तेल भरी ।

- 6 उसले धेरै भाँडाहरू भरी । अन्तमा उसले आफ्नो छोरालाई भनी, “मलाई अर्को भाँडा देऊ ।” तर सबै भाँडाहरू भरिएका थिए । छोराहरूमध्ये एक जनाले आमालाई भन्यो, “अरु भाँडा छैन ।” त्यस बेला आँङ्खोरामा तेल सकिएको थियो ।
- 7 तब आइमाईले परमेश्वरका जनलाई के भयो भनी । एलीशाले उसलाई भने, “जाऊ, तेल बेच अनि बेचेपछि आफ्नो ऋण तिर्ने काम गर । तिमी र तिम्रा छोराहरू रहेको रूपियाँमा गुजारा गर्न सक्छौ ।”
- 8 एकदिन एलीशा शुनैम तिर गए । त्यहाँ शुनैममा एक जना प्रख्यता आइमाई बस्थिइन् । यस आइमाईले एलीशालाई रोकेर आफूसँग खाना खान बिन्ती गरिन् । यसकारण एलीशा प्रत्येक पटक त्यस ठाउँ भएर जाने गर्थे त्यहाँ भोजन गर्न बस्थे ।
- 9 आइमाईले आफ्नो लोग्नेलाई भनी, “हेर, म बुझ्न सक्छु एलीशा परमेश्वरका पवित्र जन हुन् । उनी सबै समय हाम्रो घर भएर जान्छन् ।
- 10 एलीशाका लागि छानामाथि एउटा सानो कोठा बनाई दिउँ । त्यस कोठामा एउटा ओछ्यान राखिदिउँ । त्यहाँ एउटा चौकी, एउटा कुर्सि अनि एउटा बत्तीदानी राखिदिउँ । त्यसपछि जब तिनी हाम्रो घरमा आउँछन्, उनले आफ्नो लागि यो कोठा पाउने छन् ।”
- 11 एकदिन एलीशा आइमाईको घरमा आए । उनी त्यस कोठामा गए अनि त्यहाँ विश्राम गरे ।
- 12 एलीशाले आफ्नो सेवक गेहजीलाई भने, “यस शुनैमेली आइमाईलाई बोलाऊ ।” सेवकले शुनैमेली आइमाईलाई बोलायो र उ एलीशाको सामु उभियो ।
- 13 एलीशाले आफ्नो सेवकलाई भने, “अब यस आइमाईलाई भन, ‘हेर तिमीले हाम्रो हेरचाह गर्ने ठूलो कार्य गरेकी छौ । तिम्रो लागि म के गर्न सक्छु? के तिमी चाहन्छौ, हामीले तिम्रो लागी राजालाई भन्नु पर्छ अथवा सेनाका कप्तानलाई?’” आइमाईले भनी, “म यहाँ आफ्ना मानिसहरूको माझ मा बसेर सुखी छु ।”
- 14 एलीशाले गेहजीलाई भने, “हामी उसका लागि के गर्न सक्छौं?” गेहजीले उत्तर दिए, “मलाई थाह छ । उसको छोरा छैन अनि उसको लोग्ने बूढो भएको छ ।”
- 15 तब एलीशाले भने, “उनलाई बोलाऊ ।” यसकारण गेहजीले आइमाईलाई बोलाए । ऊ आई अनि दैलौमा उभिई ।
- 16 एलीशाले आइमाईलाई भने, “अर्को बसन्तमा यस समय तिमीले आफ्नो छोरालाई अङ्गालेको हुने छौ ।” आइमाईले भनी, “होइन महाशय! परमेश्वरका जन, मसित ढाँट्ने काम नगर्नुहोस् ।”
- 17 तब आइमाई गर्भवती भई । एलीशाले भने जस्तै अर्को बसन्तमा आइमाईले छोरा जन्माई ।
- 18 बालक ठूलो भयो । एकदिन बालक आफ्नो बुबा अनि बालि काट्नेहरूलाई हेर्न खेत गयो ।
- 19 बालकले आफ्नो बुबालाई भन्यो, “अह, मेरो टाउको! मेरो टाउको दुख्दैछ!” बुबाले आफ्नो सेवकलाई भन्यो, “उसको आमाकहाँ लिएर जाऊ ।”
- 20 सेवकले केटालाई आमाकहाँ पुर्यायो । बालक दिउँसोसम्म आमाको काखमा बस्यो । त्यसपछि ऊ मर्यो ।
- 21 आइमाईले बालकलाई एलीशाको ओछ्यानमा सुताई । उसले त्यस कोठाको दैलो बन्द गरी अनि बाहिर गई ।
- 22 उसले आफ्नो लोग्नेलाई बोलाई अनि भनी, “कृपया मेरो निम्ति एक जना सेवक र एउटा गधा पठाइ दिनु होस् । त्यसपछि म परमेश्वरका जनलाई भेट्न जानेछु अनि फर्किने छु ।”
- 23 आइमाईको लोग्नेले भन्यो, “तिमी किन आज परमेश्वरको जन कहाँ जान चाहन्छौ? महीनाको पहिलो दिन अथवा बिश्राम-दिन त होइन ।” उसले भनी, “चिन्ता नगर्नु होस् । सबथोक ठीकठाक हुनेछ ।”
- 24 तब तिनले गधामाथि एउटा काठी राखिए र आफ्नो सेवकलाई भनिन्, “गधालाई छिटो डोर्याउ । मैले नभनुञ्जेल सम्म ढीलो नगर ।”
- 25 आइमाई परमेश्वरको जनलाई भेट्न कर्मेल डाँडामा गई । परमेश्वरको जन एलीशाले शुनैमेली आइमाईलाई टाढाबाट आउँदै गरेको देखे । एलीशाले आफ्नो सेवकलाई भने, “हेर, शुनैमेली आइमाई! उसलाई लिन अहिले जा!”
- 26 उसलाई भन, ‘के भूल भयो? तिमी ठीकठाक त छौ? के तिम्रो लोग्ने ठीक छ? तिम्रो नानी ठीक छ?’” गेहजीले शुनैमेली आइमाईलाई सबै कुराहरू सोध्यो । उसले उत्तर दिई, “सबै ठीक ठाक छ ।”
- 27 तर शुनैमेली आइमाई परमेश्वरको जनसम्म पर्वतमा चढी, ऊ निहुरी अनि एलीशाको चरण स्पर्श गरी । गेहजी शुनैमेली आइमाईलाई तान्न नजिक आयो । तर परमेश्वरको जन एलीशाले गेहजीलाई भने, “उसलाई एकलै हुन देऊ! ऊ साह्रै दुःखी छ अनि परमेश्वरले यस बारे केही भन्नु भएन । परमप्रभुले यो खबर म देखि लुकाउनुभयो ।”
- 28 तब शुनैमेली आइमाईले भनी, “महाशय, मैले कहिले छोरा मागेको थिइन । मैले तपाईंलाई भनेको थिएँ, ‘मलाई नढाँट्नु होस् ।’”
- 29 तब एलीशाले गेहजीलाई भने, “जान तयार होऊ । मेरो हिँड्ने लौरो तिमीसित लिएर जाऊ कसैसँग कुरा गर्न नउभिई! यदि कोही मानिससँग भेट भयो भने अभिवादन सम्म नगर्नु यदि कसैले अभिवादन गरे जवाफ नदिनु । मेरो हिँड्ने लौरो नानीको अनुहारमाथि राखिदिनु ।”

- 30 तर नानीको आमा ले भनी, “म शपथ खाएर भन्छु जस्तो परमप्रभु सदा रहनु हुन्छ अनि तपाईं हुनुहुन्छ, म तपाईंलाई छोडेर जाने छैन ।” यसकारण एलीशा उठे अनि शुनैमेली आइमाईको पछि-पछि हिँडे ।
- 31 गेहजी एलीशा र शुनैमेली आइमाई भन्दा पहिले शुनैमेलीको घरमा पुग्यो । गेहजीले नानीको अनुहारमाथि लौरो राखिदियो । तर नानीले केही बोलेन न त कुनै संकेत गरे कि उसले कुनै कुरो सुनेको थियो । तब गेहजी एलीशालाई भेट्न फर्किगयो । गेहजीले एलीशालाई भन्यो, “नानी बिउँझेको छैन ।”
- 32 एलीशा घरभित्र पसे । उसको ओछ्यानमाथि एक जना बालक लडिरहेको थियो ।
- 33 एलीशा कोठभित्र पसे अनि दैलो बन्द गरे । अहिले कोठामा एलीशा र बालक मात्र थिए । तब एलीशाले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे ।
- 34 एलीशा ओछ्यानमाथि चढेर बालकमाथि निहुरिए । एलीशाले आफ्नो मुख बालकको मुखमाथि जोडे । उनले उसको आँखा बालकको आखाँमाथि राखे उनले आफ्नो हातहरू बालकको हातहरू माथि राखे । एलीशा बालकको शरीर तातो नभए सम्म बालकमाथि पल्टिरहे ।
- 35 त्यसपछि एलीशा अलग भए अनि कोठाको वरिपरि हिँडिरहे । तिनी फेरि गए अनि बालकमाथि तबसम्म पल्टिरहे जबसम्म उसले सात पटक हाच्छिउँ गरेन अनि आफ्नो आँखा खोल्दैन ।
- 36 एलीशाले गेहजीलाई बोलाए अनि भने, “शुनैमेली आइमाईलाई बोलाऊ!” गेहजीले शुनैमेली आइमाईलाई बोलाए अनि ऊ एलीशासामु आई । एलीशाले भने, “तिम्रो छोरालाई उठाऊ ।”
- 37 तब शुनैमेली आइमाई कोठभित्र पसी अनि एलीशाको खुट्टामा निहुरिई । त्यसपछि उसले आफ्नो छोरालाई उठाई अनि बाहिर निस्क ।
- 38 एलीशा फेरि गिलगाल गए । देशमा अनिकाल थियो । अगमवक्ताहरूको दल एलीशाको अघि बसिरहेका थिए । एलीशाले आफ्नो सेवकलाई भने, “आगोमा ठूलो भाँडो राख अनि अगमवक्ताहरूको दलका लागि केही सिरुवा बनाऊ ।”
- 39 एकजना मानिस बाहिर खेतमा साग-पात लिन गए । उसले एउटा जङ्गली दाख भेट्यो र त्यसबाट केही लौकाहरू टिप्यो । उसले लौकाहरू आफ्नो झोलामा हल्यो र तिनीहरूलाई ल्यायो । उसले जङ्गली लौकाहरूलाई काट-कुट पारे र एउटा भाँडामा हाल्यो । तर अगमवक्ताहरूको दलले कस्तो किसीमको कन्द मुल हो चिनेन ।
- 40 त्यसपछि तिनीहरूले केही सिरुवा मानिसहरूका लागि खान खन्याए । तर जब तिनीहरूले सिरुवा खानु शुरू गरे, तिनीहरू एलीशासामु चिच्याए, “हे परमेश्वरका जन, भाँडोमा विष छ ।” भोजनको स्वाद बिष जस्तो थियो, त्यसकारण तिनीहरूले त्यो भोजन खान सकेनन् ।
- 41 तर एलीशाले भने, “केही पीठो ल्याऊ ।” तिनीहरूले एलीशाका लागि पिठो ल्याए अनि उनले त्यो भाँडामा हाले । तब एलीशाले भने, “मानिसहरूका लागि सिरुवा खन्याऊ जसले गर्दा तिनीहरूले खान सकून् ।” अनि सिरुवामा कुनै विष थिएन ।
- 42 बाल शालीशाहबाट एक जना मानिस आए अनि परमेश्वरको जन (एलीशा)का लागि पहिलो फसलको रोटी ल्याए । यस मानिसले 20 वटा जाँका रोटीहरू अनि नयाँ अन्न आफ्नो बोरामा ल्याए, तब एलीशाले भने, “यो भोजन मानिसहरूलाई देऊ, तिनीहरूले खान सकून् ।”
- 43 एलीशाको सेवकले भन्यो, “के भन्नु हुन्छ? यहाँ एक सय जना मानिसहरू छन् । म ती सबै मानिसहरूलाई यो भोजन दिन सक्छु?” तर एलीशाले भने, “मानिसहरूलाई भोजन खान देऊ । परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘तिनीहरूले खान्छन् अनि अझै पनि भोजन रहने छ ।’”
- 44 तर एलीशाको सेवकले अगमवक्ताहरूको दलको सामु भोजन पस्कियो । अगमवक्ताहरूको दलका लागि खाना प्रचुर थियो अनि तिनीहरूले खाएपछि भोजन रह्यो । परमप्रभुले भन्नुभए जस्तै घटना भयो ।

अध्याय 5

नामान अरामका राजाको सेनाका कप्तान थिए । नामान आफ्नो राजाकालागि धेरै महत्वपूर्ण थिए । किनभने परमप्रभुले उनलाई अरामको विजयका लागि उपयोग गरेका थिए । नामान महान् र शक्तिशाली मानिस थिए, तर तिनी कुष्ठ रोगले ग्रस्त थिए ।

2 अरामी सेनाले इस्राएलमा लडाइँ गर्नका लागि सैनिकहरूको धेरै दलहरू पठाए । सैनिकहरूले मानिसहरूलाई तिनीहरूको दास बनाए । एक पटक तिनीहरूले इस्राएलको भूमिबाट एउटी सानी केटी ल्याए । यो सानी केटी नामानकी पत्नीकी सेविका भई ।

3 यस केटीले नामानकी पत्नीलाई भनी, “म चाहन्छु, मेरा मालिक नामानले अगमवक्ता एलीशासँग भेट गरून् जो सामरियामा बस्छन् । त्यस अगमवक्ताले नामानको कुष्ठ रोग निको पार्न सक्छन् ।”

- 4 नामान आफ्नो मालिक (अरामका राजा) कहाँ गए । नामानले अरामका राजालाई ती सबै कुराहरू गरे जो इस्राएली केटीले भनेकी थिई ।
- 5 तब अरामका राजाले भने, “अहिले जाऊ र म इस्राएलका राजालाई एउटा पत्र पठाउने छु ।” यसकारण नामान इस्राएल गए । नामानले आफूसँग केही उपहारहरू लगे । नामानले दश तोडा चाँदी, 6,000 शेकेल सुनका टुक्राहरू र दश जोर लुगा लिएर गए ।
- 6 नामानले अरामका राजाबाट इस्राएलका राजाका लागि पत्र लगे । पत्रमा लेखिएको छ: “अहिले, यस पत्रले बताउँछ म आफ्नो सेवक नामानलाई तपाईंकहाँ पठाउँदै छु । उसको कुष्ठ रोग निको पार्नुहोस् ।”
- 7 जब इस्राएलका राजाले पत्र पढे, उनले आफूलाई दुःखी र उदाशी देखाउनका लागि आफ्नो लुगा च्याते । इस्राएलका राजाले भने, “के म परमेश्वर हुँ? होइन! मसित जीवन मरण नियन्त्रणको क्षमता छैन । यस कारण अरामका राजाले किन कुष्ठ को रोगीलाई मकहाँ निको पार्न पठाए? यस विषयमा सोचेर अनि तिनीले थाह पाए, यो एउटा छल हो । अरामका राजा लडाईँ शुरु गर्ने चेष्टा गर्दै छन् ।”
- 8 परमेश्वरको जन, एलीशाले सुने, इस्राएलका राजाले आफ्नो दुःख र रीस देखाउन लुगाहरू, च्याते । यसकारण एलीशाले आफ्नो खबर राजाकहाँ पठाए, “तिमीले आफ्नो लुगा किन च्यात्यौ? नामान मकहाँ आओस् । तब उसले थाह पाउने छ, इस्राएलमा एकजना अगमवक्ता छ ।”
- 9 यसकारण नामान आफ्ना घोडाहरू अनि रथहरूसँगै एलीशाको घरमा आए अनि ढोकाको बाहिर उभिए ।
- 10 एलीशाले नामानसम्म एक जना दूत पठाए । दूतले भन्यो, “जाऊ अनि यर्दन नदीमा सात पटक धोऊ । तब तिम्रो छालाको कुष्ठ निको हुनेछ अनि तिमी शुद्ध हुनेछौ ।”
- 11 नामान रिसाए अनि फर्किए । उनले भने, “मैले सोचेको थिएँ एलीशा बाहिर निस्कन्छन् अनि मेरो अघि उभिन्छन् अनि आफ्नो परमप्रभु परमेश्वरलाई आह्वान गर्ने छन् । मैले सोचेको थिएँ, उनले मेरो शरीरमाथि आफ्नो हात हल्लाउने छन् अनि कुष्ठ रोग निको हुनेछ ।
- 12 दमीशकका नदीहरू अबाना र फारपर इस्राएलका सबै पोखरीहरूका पानी भन्दा राम्रा छन् । मैले दमीशकका ती नदीहरूमा धुने काम किन नगर्नु अनि निको नहुनु?” नामान साह्रै रिसाएका थिए अनि तिनी फर्किए ।
- 13 तर नामानको सेवकहरू उनकोमा गए अनि उनीसँग कुरा गरे । उनीहरूले भने, “मालिक, यदि अगमवक्ताले तपाईंलाई केही महान कार्य गर्नु भनेको खण्डमा, तपाईं गर्नु हुन्छ, होइन र यसकारण तपाईंले उनको आज्ञा पालन गर्नु पर्छ यदि उनी तपाईंलाई केही सरल काम गर्नु भन्दछन् । अनि उनले भने, “नुहाऊ अनि तिमी शुद्ध र स्वच्छ हुनेछौ ।”
- 14 यसकारण नामानले त्यही गरे जो परमेश्वरको जनले गर्नु भने । नामान नदीमा पसे अनि यर्दन नदीमा सात पटक डुबे । अनि नामान शुद्ध र स्वच्छ भए । नामानको छाला नानीकोछाला जस्तै नरम भयो ।
- 15 नामान अनि उनको सबै दल परमेश्वरको मानिस कहाँ फर्केर आए । उनी एलीशासामु उभिए अनि भने, “हेर, अहिले म जान्दछु इस्राएलमा बाहेक अरु कतै परमेश्वर छैनन् । अब कृपया मबाट एउटा उपहार स्वीकार गर्नुहोस् ।”
- 16 तर एलीशाले भने, “म परमप्रभुको सेवा गर्दछु अनि म शपथ खाएर भन्छु, जब परमप्रभु हुनुहुन्छ म कुनै उपहार स्वीकार गर्दिन ।” नामानले एलीशालाई उपहार स्वीकार गराउन पुरा चेष्टा गरे स्वीकार गर्नु हुन्न भने, “मेरो निम्ति यति काम गर्नुहवस् ।
- 17 मेरा खच्चरहरूमा इस्राएलबाट दुइभारी धूलो भर्न दिनुहवस् । किनभने म अरु कुनै परमेश्वरलाई होमबलि अथवा बलिदान चढाउँदिन । म परमप्रभुलाई मात्र बलि चढाउनेछु ।
- 18 अनि म अहिले प्रार्थना गर्छु, परमप्रभुले यसको लागि मलाई क्षमादान गर्नुहुने छ अगममा मेरा मालिक अरामका राजा असत्य देवताको पुजा गर्नका लागि रिम्मोनको मन्दिरमा जाने छन् । यसकारण मैले रिम्मोनको मन्दिरमा निहुरिनु पर्छ । म अहिले परमप्रभुलाई क्षमा गर्न बिन्ती गर्छु यदि त्यस्तो हुन्छ ।”
- 19 तब एलीशाले नामानलाई भने, “शान्ति संग जाऊ ।” यसकारण उसले उनलाई छोडे अनि केही टाढा पुगे ।
- 20 तर परमेश्वरको जन एलीशाको सेवक गेहजीले भन्यो, “हेर, मेरा मालिक एलीशाले अरामी नामानलाई उनले त्यसको उपहार स्वीकार नगरी नै जानदिएका छन् । परमप्रभु जीवित भए जस्तै म नामानको पछि लाग्नेछु र उसबाट केही लिनेछु ।”
- 21 यसकारण गेहजी नामानतिर दगुरे । नामानले कसैलाई आफूतिर दगुरेको देखे । उनी गेहजी सँग भेट गर्न रथबाट ओर्लिए । नामानले भने, “के सबै ठीकठाक छ?”
- 22 गेहजीले भन्यो, “हजूर, सबै कुरा ठीकठाक छ । मेरा मालिक एलीशाले मलाई पठाएको छ । उनले भने, ‘हेर, दुइजना युवकहरू मकहाँ आए । तिनीहरू एपरैमको पहाडी देशबाट आएका अगमवक्ताहरू हुन् । कृपया तिनीहरूलाई चाँदीको एक तोडा र दुइ जोर फेर्ने लुगाहरू देऊ ।”
- 23 नामानले भने, “कृपया दुइ तोडा लैजाऊ!” नामानले गेहजीलाई चाँदी लिनका लागि राजी गराए । नामानले दुइवटा थैलोमा दुइ तोडा चाँदी हाले अनि दुइजोर फेर्ने लुगा लिए । तब नामानले ती चीजहरू आफ्ना दुइ सेवकहरूलाई दिए । सेवकहरूले ती

चीजहरू गेहजीसम्म पुर्याए ।

24 जब गेहजी पहाडमा आयो, उसले सेवकहरूबाट ती चीजहरू लगे । गेहजीले सेवकहरूलाई टाढा पठाए अनि तिनीहरू गए! तब गेहजीले ती चीजहरू घरमा लुकाए ।

25 गेहजी आए अनि आफ्नो मालिक एलीशा सामु उभिए । एलीशाले गेहजीलाई भने, “गेहजी तँ कहाँ गएको थिस्?” गेहजीले भने, “म कतै गएको थिइन ।”

26 एलीशाले गेहजीलाई भने, “त्यो साँचो होइन! मेरो मुटु तँसँगै थियो जब त्यो नामान तँ सँग भेट गर्न आफ्नो रथबाट ओर्लियो । यो धन, लुगा भद्राक्ष, दाख, भेडा, गाई अथवा पुरुष तथा मैले सेवकहरू लिने समय होइन ।

27 अब, तँ र तेरो नानीहरूले नामानको रोग पाउने छौ । तँलाई सँधेका लागि कुष्ठ हुनेछ ।” जब गेहजीले एलीशालाई छोड्यो, गेहजीको छाला हिउँ जस्तो सेतो भयो । गेहजी कुष्ठको रोगी भयो ।

अध्याय 6

अ गमवक्ताहरूको दलले एलीशालाई भने, “हामी त्यस ठाउँमा बसिरहेका छौं । तर हाम्रोनिम्ति ठाउँ साह्रै सानो भयो ।

2 यर्दन नदीमा जाऔं अनि केही काठ काटौं । हामीमध्ये प्रत्येकले मुढो पाउने छौं अनि हामीले त्यहाँ बस्नका लागि एउटा ठाउँ बनाउने छौं ।” एलीशाले उत्तर दिए, “राम्रो जाऊ अनि त्यसै गर ।”

3 एक जना मानिसले भन्यो, “कृपया हामीसँग हिँड्नुहोस् ।” एलीशाले भने, “म आउनेछु ।”

4 यसकारण एलीशा अगमवक्ताहरूको दलसँग गए । जब तिनीहरू यर्दन नदीमा पुगे, तिनीहरूले केही रूख ढाल्न थाले ।

5 तर जब एक जना मानिस केही रूखहरू काट्दै थियो, फलामको बञ्चरो बिँडमा खुस्केर पानीमा झर्‍यो । त्यो मानिस करायो, “मालिक, मैले त्यो बञ्चरो मागेर ल्याएको थिएँ ।”

6 परमेश्वरको जन एलीशाले भने, “त्यो कहाँ झर्‍यो?” मानिसले ठाउँ देखायो जहाँ बञ्चरो झरेको थियो । तब एलीशाले एउटा लौरो काटे अनि पानीमा लौरो फ्याँके । लौरोले गर्दा फलामको बञ्चरो तैरिन थाल्यो ।

7 एलीशाले भने, “बञ्चरो टिप ।” तब मानिस लम्कियो अनि बञ्चरो लियो ।

8 अरामका राजा इस्राएलको विरुद्धमा लडाइँ गरिरहेका थिए । उनले आफ्ना सैनिक अधिकारीहरूसँग सल्लाहको सभा राखे । उनले भने, “यस ठाउँमा छाउनी बनाउँ ।”

9 तर परमेश्वरका जन एलीशाले इस्राएलका राजाकहाँ एउटा खबर पठाए । एलीशाले भने, “होशियार रहनुहोस्! त्यस ठाउँको नजिक नजाउनुहोस् अरामी सैनिकहरू त्यहाँ तल गाइरहेका छन् ।”

10 इस्राएलका राजाले आफ्नो मानिसहरूलाई त्यस ठाउँमा खबर पठाए कि परमेश्वरको मानिसले यस विषय चेताउनी दिएका थिए । उसले ती खबरहरू कम्तिमा तीनपल्ट पठाए त्यसकारण मानिसहरू होशियार भए ।

11 अरामका राजा यस विषयमा साह्रै दुःखी थिए । अरामका राजाले आफ्ना सैनिक अधिकारिहरूलाई बोलाए अनि तिनीहरूलाई भने, “मलाई भन, इस्राएलका राजाको चियो कसले गर्दै छ?”

12 अरामको राजाका अधिकारिहरूमध्ये एक जनाले भने, “मेरो मालिक र महाराज, हामीमध्ये कोही पनि गुप्तचर छैन! इस्राएलका अगमवक्ता, एलीशाले इस्राएलका राजालाई तपाईंले भनेको जे पनि कुराहरू भन्छ यहाँसम्म कि तपाईंले सुत्ने कोठामा बोलेका कुरा पनि बताइदिन्छन् ।”

13 अरामका राजाले भने, “एलीशाको पत्तो लगाऊ अनि म उसलाई पक्रिन मानिसहरू पठाउने छु ।” सेवकहरूले अरामका राजालाई भने, “एलीशा दोतानमा छन् ।”

14 तब अरामका राजाले घोडाहरू, रथहरू अनि धेरै सैनिकहरू दोतान पठाए । तिनीहरू राति पुगे अनि शहरलाई घेरे ।

15 एलीशाको सेवक त्यस बिहान चाँडै उठेको थियो । सेवक बाहिर निस्कियो अनि उसले देख्यो, शहलाई चारैतिर बाट घोडाहरू र रथहरू सहित सैनिकले घेरेको थियो । एलीशाको सेवकले एलीशालाई भन्यो, “हे, मेरा मालिक, हामी के गर्न सक्छौ?”

16 एलीशाले भने, “नडरा! हाम्रोलागि लडाइँ गर्ने सेना अरामका लागि लडाइँ गर्ने सेना भन्दा ठूलो छ ।”

17 तब एलीशाले प्रार्थना गरे अनि भने, “परमप्रभु, म बिन्ती गर्छु तपाईं, मेरो सेवकको आँखा खोली दिनुहोस् जसले गर्दा उसले देख्न सकोस् ।” परमप्रभुले युवा सेवकको आखाँ खोली दिनुभयो अनि सेवकले देख्यो, पाहाड आगोको घोडा अनि रथहरूले घेरिएको थियो । तिनीहरू सबै एलीशाको वारिपरि थिए ।

18 ती आगोका घोडा र रथहरू एलीशा छेउ आए । एलीशाले परमप्रभुसँग प्रार्थना गरे अनि भने, “म प्रार्थना गर्छु तपाईंले यी मानिसहरूलाई अन्धा बनाइदिनुहोस् ।” तब परमप्रभुले त्यसै गर्नुभयो जस्तो एलीशाले भने । परमप्रभुले अरामी सेनाहरूलाई अन्धो बनाइदिनुभयो ।

- 19 एलीशाले अरामी सेनालाई भने, “यो सही बाटो होइन, यो सही शहर होइन । मेरो अनुसरण गर । म तिमीहरू त्यस मानिसकहाँ पुर्याउँछु जसलाई तिमीहरू खोजि रहेका छौ ।” त्यसपछि एलीशाले अरामी सैनिकहरूलाई सामरियामा पुर्याए ।
- 20 जब तिनीहरू सामरियामा पुगे, एलीशाले भने, “परमप्रभु, यी मानिसहरूका आँखा खोले दिनुहोस्, यिनीहरूले देख्न सक्नु ।” तब परमप्रभुले तिनीहरूको आँखा खोले दिनुभयो अनि अरामी सैनिकले देखे, तिनीहरू सामरिया शहरमा छन् ।
- 21 इस्राएलका राजाले अरामी सेनालाई देखे । इस्राएलका राजाले एलीशालाई भने, “मेरा पिता, के म तिनीहरूलाई मारिदिऊँ? के तिनीहरूलाई मारिदिऊँ?”
- 22 एलीशाले जवाफ दिए, “अहँ, तिनीहरूलाई नमार । तिमीले तिनीहरूलाई तरवारहरू, धनुषहरू र वाणहरूबाट पक्रेनौ । अरामी सैनिकहरूलाई केही रोटी र पानी देउ । तिनीहरूलाई खाना-पीना देऊ तब आफ्नो मालिकसित भेट्न घर फर्किन देऊ ।
- 23 इस्राएलका राजाले अरामी सैनिकहरूका लागि ठूलो भोज तयार गरे । अरामी सैनिकहरूले खान पान गरे । तब इस्राएलका राजाले तिनीहरूलाई घर फर्काइ दिए । अरामी सैनिकहरू आफ्ना मालिककहाँ घर फर्किए । अरामीहरूले इस्राएलको भूमिमा आक्रमण गर्न कहिले पनि सेनाहरू पठाएन ।
- 24 यस्तो घटना भएपछि अरामका राजा बेनहददले आफ्ना सेना जम्मा गरे अनि सामरिया शहरलाई घेर्न र आक्रमण गर्न गए ।
- 25 सैनिकहरूले मानिसहरूलाई शहरभित्र खाद्य ल्याउन दिएनन् । त्यसकारण सामरियामा डरलाग्दो अनिकाल भयो । सामरियामा यस्तो अनिकाल भयो कि एउटा गधाको टाउको चाँदीको अस्सी शेकेलमा बिक्री भयो । एक मुट्टी सिमीलाई चाँदीको पाँच शेकेलमा बिक्री भयो ।
- 26 इस्राएलका राजा शहरको वरिपरि भएको पर्खालमाथि हिंडिरहेका थिए । एउटी आइमाईले उनलाई देखेर चिच्याई । आइमाईले भनी, “मेरा मालिक अनि राजा, मलाई सघाउनु होस् ।”
- 27 इस्राएलका राजाले भने, “यदि परमप्रभुले तिमीलाई सहायता गर्नु भएन भने म कसरी सहायता गर्ने? मसित तिमीलाई दिने केही छैन । खलोबाट अन्नको दाना आएको छैन अथवा दाखरसको कोलबाट दाखरस ल्याइएको छैन ।”
- 28 इस्राएलका राजाले आइमाईलाई भने, “तिमीलाई के कष्ट छ?” आइमाईले उत्तर दिई, “यस आइमाईले मलाई भनी, ‘मलाई तेरो छोरा दे जसले गर्दा हामी त्यसलाई मार्न सक्छौ अनि उसलाई आजै खान सक्छौ । त्यसपछि हामी भोलि हाम्रो खाने छौ ।’
- 29 यसकारण हामीले मेरो छोरा उमाल्यौ अनि उसलाई खायौ । त्यसपछि अर्को दिन मैले यस आइमाईलाई भने, ‘मलाई तेरो छोरा दे जसले गर्दा हामी उसलाई मार्न सक्छौ अनि खान सक्छौ । तर उसले आफ्नो छोरा लुकाई ।”
- 30 जब राजाले आइमाईलाई के भने, उनले आफूलाई खिन्न भएको देखाउन आफ्नो लुगा च्याते । जब राजा पर्खालमाथि हिंडेको समयमा मानिसहरूले उनलाई आफूलाई उदास र दुःखी देखाउन शोक वस्त्र लगाएको देखे ।
- 31 राजाले भने, “परमेश्वरले मलाई सजाय दिऊन् यदि यस दिनको अन्तसम्म शापातको छोरा एलीशाको टाउको उसको जीउमा रहेको छ भने ।”
- 32 राजाले एक जना दूत एलीशा कहाँ पठाए । एलीशा आफ्नो घरमा बसिरहेका थिए र बूढा-प्रधानहरू उनीसँगै बसेरहेका थिए । दूत पुग्नअघि एलीशाले भने, “हेर, एकजना हत्याराले मेरो टाउको काट्नको निम्ति मानिसहरू पठाउँदै छ । जब दूत यहाँ आइपुग्छ, ढोका बन्द गर । ढोकालाई पक्रेर राख र उसलाई भित्र पस्न देखि रोक । म उसको पछि आएको उसको मालिक पैतालाको आवाज सुन्दैछु ।”
- 33 जब एलीशा आफ्ना ठुला-बडा सित कुरा गरिरहेका थिए, दूत उनीसमक्ष आयो । यस्तो सन्देश थियो: “यो सङ्कट परमप्रभुबाट आएको हो! म किन परमप्रभुलाई धेरै बेरसम्म पर्खिनु?”

अध्याय 7

एलीशाले भने, “परमप्रभुको सन्देश सुन! परमप्रभु भन्नुहुन्छ: ‘भोलि यस समयसम्ममा प्रशस्त खाद्य हुनेछ र यो सस्तो पनि हुनेछ । सामरिया शहरको ढोकाको छेउ बजारमा एकजना मानिसले एक शेकेल चाँदी दिएर एक माना राम्रो पीठो अथवा दुइ माना जाँको पीठो किन्न सक्ने छ ।”

2 तब राजाको छेउमा भएका अधिकारीले परमेश्वरका जनलाई उत्तर दिए । अधिकारीले भने, “यदि परमप्रभुले अकाशमा झ्याल बनाए भने पनि यस्तो हुन सक्दैन ।” एलीशाले भने, “तिमीले यसलाई आफ्नै आँखाले देखे छौ । तर तिमी त्यस खाद्य मध्ये केही पनि खान पाउने छैनौ ।”

3 शहरको ढोकाको छेउमा कोर लागेका चार जना मानिसहरू थिए । तिनीहरूले एका अर्कालाई भने, “मृत्युको प्रतीक्षा गर्दै हामीहरू किन यहाँ बसिरहेका छौं?”

- 4 सामरियामा खाद्य छैन । यदि हामी शहरमा गयौं भने हामी त्यहाँ मर्ने छौं । यदि हामी बस्यौं भने पनि हामी मर्ने छौं । यसकारण अरामी शिबिरतिर नै जाऔं । यदि तिनीहरूले हामीलाई बस्न दिए भने हामी जिउँदो रहने छौं । यदि तिनीहरूले हामीलाई मारे भने हामी मर्ने छौं ।”
- 5 यसकारण त्यस बेलुकी चार जना कोरीहरू अरामी शिबिरतिर लागे । तिनीहरू शिबिरको छेउमा पुगे । त्यहाँ कोही मानिस थिएन ।
- 6 परमप्रभुले अरामी सेनाहरूलाई रथ, घोडा र विशाल सेनाको आवाज सुन्ने बनाउनु भएको थियो । यसर्थ अरामी सैनिकहरूले एका अर्काको भने, “इस्राएलका राजाले हामीमाथि आक्रमण गर्नका लागि हित्ती र मिश्रका राजाहरूलाई भाडामा लिएका छन् ।”
- 7 अरामीहरू त्यस बेलुकी भागे । तिनीहरूले सबै थोक छोडे । तिनीहरूले आफ्ना पाल, घोडा र गधाहरू छोडे अनि तिनीहरू आफ्नो जीवन बचाउन भागे ।
- 8 जब ती कोरीहरूले छाउनी शुरू भएको ठाउँमा पुगे, तिनीहरू एउटा पालभित्र पसे । तिनीहरूले खाए अनि मद्यपान गरे । तब चार जना कोरीहरूले चाँदी, सुन र लुगाहरू शिबिरबाट लिएर गए । तिनीहरूले चाँदी, सुन र लुगा लुकाए । तब तिनीहरू फर्किए अनि अर्को पालभित्र पसे । तिनीहरूले यस पालबाट नगद चीजहरू लिएर गए । तिनीहरू बाहिर गए अनि ती चीजहरू लुकाए ।
- 9 ती कोरीहरूले एका अर्काको भने, “हामी भूल काम गरिरहेका छौं । आज हामीसित शुभ सूचना छ । तर हामी चुप छौं । यदि हामीले सूर्योदयसम्म पखिने काम गर्यौं, भने हामीले सजाय पाउने छौं । अब राजा को महलमा बस्ने मानिसहरूकहाँ जाऔं अनि भनौं ।”
- 10 यसर्थ ती कोरीहरू आए अनि शहरका द्वारपालहरूलाई बोलाए । कोरीहरूले द्वारपालहरूलाई भने, “हामी अरामी शिबिरमा गएका थियौं । तर हामीले कुनै मानिस को बोली सुनेनौं । कोही मानिस थिएन । घोडा र गधाहरू अझै बाँधेकै थिए अनि पालहरू तलसम्म थिए । तर मानिसहरू सबै गइसकेका थिए ।”
- 11 तब शहरका द्वारपालहरूले राजाको महलका मानिसहरू बोलाएर र सबैलाई सूचना दिए ।
- 12 रातीको समय थियो तर राजा ओछ्यानबाट उठे । राजाले आफ्ना अधिकारीहरूलाई भने, “अरामी सैनिकहरू हामीसित के गर्दैछन्, म तिमीहरूलाई बताउनेछु । तिनीहरू जान्दछन् हामी भोकै छौं । खेतमा लुक्नको निम्ति तिनीहरूले शिबिर छोडे । तिनीहरू सोच्दैछन् । ‘जब इस्राएलीहरू शहरबाहिर आउँछन्, तिनीहरूलाई जिउँदै पक्रिने छौं । अनि त्यसपछि हामी शहरमा पर्ने छौं ।’”
- 13 राजाका एक जना अधिकारीले भने, “शहरमा अझै रहेका पाँचवटा घोडाहरूलाई केही मानिसहरूले लिएर जाऊन् । घोडाहरू चाँडै नै त्यसरी मर्नेछन् जसरी शहरमा रहेका इस्राएलीहरू मर्नेछन् । के भयो थाह पाउँन ती मानिसहरूलाई पठाऔं ।”
- 14 यसर्थ मानिसहरूले घोडासँगै दुइवटा रथ लिए । राजाले ती मानिसहरूलाई अरामी सैनिकको खोजी-निति गर्न पठाए । राजाले तिनीहरूलाई भने, “जाऊ अनि हेर, के भयो ।”
- 15 मानिसहरू अरामी सैनिकको पछि यर्दन नदीसम्म गए । बाटो भरि लुगा र हतियारहरू थिए । अरामीहरूले हतारमा भाग्दा ती चीजहरू फर्केका थिए । दूत सामरिया फर्कियो अनि राजालाई बतायो ।
- 16 तब मानिसहरू अरामी छाउनी तिर दगुरे र त्यहाँबाट मूल्यवान चीजहरू लगे । प्रत्येकका लागि पर्याप्त चीजहरू थियो । यसकरण परमप्रभुले भन्नुभएको जस्तै घटना भयो । एक जना जुन सुकै मानिसले एक शेकेल चाँदी एक माना राम्रो पिठो अथवा दुइ माना जौको किन्न सक्ने थियो ।
- 17 राजाले द्वारको हेरचाह गर्नका लागि साह्रै मन पर्ने अधिकारीलाई रोजे । तर मानिसहरू शत्रुको शिबिरबाट खाद्य सामग्री लिन दर्गुन थाले । मानिसहरूले अधिकारीलाई हिकोएर लडाए अनि त्यसमाथि टेक्दै गए अनि ऊ मर्यो । यसकारण यी सब घटनाहरू त्यसरी नै हुँदै गए । जसरी परमेश्वरका जनले भने जब राजा एलीशाको घरमा गएका थिए ।
- 18 एलीशाले भनेका थिए, “एक जना मानिसले एक शेकेल चाँदी एक माना राम्रो पिठो अथवा दुइ माना जौको सामरिया शहरको द्वारनजिक बजारमा किन्न सक्नु हुनेछ ।”
- 19 तर अधिकारीले परमेश्वरका जनलाई उत्तर दिएका थिए, “परमप्रभुले आकाशमा झ्यालहरू बनाउनुभए पनि यस्तो घटना हुन सक्दैन ।” अनि एलीशाले अधिकारीलाई भनेका थिए, “तिमी यस्तो आफ्ना आँखाले देख्ने छौ । तर तिमीले त्यस खाद्यमध्ये केही खान पाउने छैनौ ।”
- 20 अधिकारीसँग ठीक त्यस्तै घटना भयो । मानिसहरूले उसलाई शहरद्वारमा हुत्त्याएर लडाए अनि उसलाई कुत्तिएर र ऊ मर्यो ।

एलीशाले त्यस आइमाईसँग कुरा गरे जसको छोरालाई उनले पुर्नजीवित गरेका थिए । एलीशाले भने, “तिमी र तिम्रो परिवारले अर्को देश जानु पर्छ । किन? किनभने परमप्रभुले निर्णय लिनुभएको छ, यहाँ अनिकाल हुनेछ । यो अनिकाल यस देशमा सात वर्ष सम्म रहने छ ।”

2 यसकारण आइमाईले त्यसै गरी जस्तो परमेश्वरका जनले भने । ऊ आफ्नो परिवारसमेत पलिशितको देशमा गएर सातवर्ष सम्म बसि ।

3 सात वर्ष बितेपछि आइमाई पलिशितहरूको देशबाट फर्कीआइमाई राजासँग कुरा गर्न गई । उसले आफ्नो घर र जग्गा फिर्ता पाउँ भनी बिन्ती गर्न पुगी ।

4 राजा परमेश्वरको जनको सेवक गेहजीसँग कुरा गरिरहेका थिए । राजाले गेहजीलाई भने, “कृपया मलाई एलीशाले गरेको सबै महान कार्यहरू बताऊ ।”

5 गेहजीले राजालाई एलीशाको बारेमा बताउँदा मृत मानिसलाई जिउँदो गरेको सुनाउँदै थियो । त्यस समयमा त्यो आइमाई जसको छोरालाई एलीशाले फेरि जिउँदो बनाएका थिए, राजाकहाँ पुगी । ऊ राजालाई आफ्नो घर र जग्गा फिर्ता पाऊँ भनी बिन्ती गर्न चाहन्थी । गेहजीले भन्यो, “हे मेरा मालिक महाराज, यो त्यही आइमाई हो । अनि यो त्यही छोरा हो जसलाई एलीशाले फेरि जिउँदो बनाएका थिए ।”

6 राजाले आइमाईलाई ऊ के चाहन्छे भनी सोधे अनि आइमाईले भनी । तब राजाले एक जना अधिकारीलाई बोलाए । राजाले भने, “आइमाईलाई उसको जमीनहरू सबै दिनु । उसलाई जग्गामा छोडेको दिनदेखि अहिले सम्म फलेको पनि अन्न दिनु ।”

7 एलीशा दमीशकमा गए । अरामका राजा बेनहदद बिरामी थिए । एक जना मानिसले बेनहददलाई भन्यो, “परमेश्वरको जन यहाँ आएको छ ।”

8 तब राजा बेनहददले हजाएललाई भने, “एउटा उपहार लिनु अनि परमेश्वरको जनसँग भेट्न जानु । उनलाई परमेश्वरसँग सोध्ने बिन्ती गर्नु के म आफ्नो बिरामीबाट मुक्त भएर निको हुनेछु?”

9 यसर्थ हजाएल एलीशालाई भेट्न गयो । हजाएलले आफूसँगै उपहार पनि लगे । उसले दमीशकबाट सबै प्रकारका राम्रा चीजहरू लिएर गयो । प्रत्येक चीज बोक्नका लागि 40 वटा ऊँटहरू थिए । हजाएल एलीशाकहाँ पुग्यो । हजाएलले भन्यो, “तपाईंको अनुयायी, अरामका राजा बेनहददले मलाई तपाईंकहाँ पठाएका हुन् । उनी सोध्छन् । के उनी आफ्नो बिरामीबाट मुक्त भएर निको हुनेछन्?”

10 तब एलीशाले हजाएललाई बताए, “जा अनि बेन-हददलाई भन, ‘तिमी बाँच्ने छौ ।’” तर साँचो अर्थमा परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, ‘उनी मर्ने छन् ।’”

11 एलीशा एकटक हेर्न थाले । उनले हजाएललाई एकटक तबसम्म हेरिरहे जबसम्म हजाएललाई असजिलो लाग्दैन । तब परमेश्वरको जन चिच्याउन थाले ।

12 हजाएलले भन्यो, “महाशय, तपाईं किन चिच्याउनु हुँदैछ?” एलीशाले उत्तर दिए, “म चिच्याउँदै छु किन भने म जान्दछु तैले इस्राएलीहरूलाई नराम्रो गर्नेछस् । तैले तिनीहरूको दरिलो शहर जलाउनेछस् । तैले तिनीहरूका युवकहरूको हत्या गर्नेछस् । तैले तिनीहरूका नानीहरू मार्नेछस् । तैले गर्भवती आइमाईहरूको गर्भ तुवाउने छस् ।”

13 हजाएलले भन्यो, “म शक्तिशाली मानिस होइन । म ती महान काम गर्न सकिदैन ।” एलीशाले भने, “परमप्रभुले मलाई देखाउनुभएको छ, तँ नै अरामको राजा हुनेछस् ।”

14 त्यसपछि हजाएलले एलीशाबाट विदा लिएर अनि आफ्नो राजाकहाँ गए । बेनहददले हजाएललाई सोधे, “एलीशाले तँलाई के भने?” हजाएलले उत्तर दियो, “एलीशाले मलाई भने तपाईं बाँच्नु हुनेछ ।”

15 तर अर्को दिन नै, हजाएलले एउटा बाक्लो लुगा लियो अनि पानीमा डुबायो । त्यसपछि उसले बेन-हददको अनुहार छोप्यो अनि सास थुन्यो । बेन-हददको मृत्यु भयो अनि हजाएल नयाँ राजा भयो । योराम आफ्नो शासन शुरू गर्छन्

16 यहोशापातका छोरा योराम यहूदाका राजा थिए । योरामले आहाबका छोरा योराम इस्राएलका राजा हुँदा पाँचौ वर्ष शासन शुरू गरे ।

17 योराम 32 वर्षका थिए जब उनले शासन शुरू गरे । उनले यरूशलेममा आठ वर्ष शासन गरे ।

18 तर योरामले इस्राएलका राजाहरू जस्तै शासन गरे अनि परमप्रभुले भूल भन्नुभएको कार्यहरू नै गरे । योरामले आहाबको परिवारका मानिसहरू जस्तै नै जीवन यापन गरे । योरामले यस्तै प्रकारले जीवन यापन गरे किनभने उनकी पत्नी आहाबकी छोरी थिइ ।

19 तर परमप्रभुले यहूदालाई नष्ट पार्नुभएन किनभने आफ्ना सेवक दाऊदलाई वचन दिनुभएको थियो । परमप्रभुले दाऊदलाई वचन दिनुभएको थियो, उनको परिवारबाट कोही सँधै नै राजा हुनेछ ।

20 योरामको समयमा एदोम यहूदाको शासनबाट छुट्टियो । एदोमका मानिसहरूले आफ्ना लागि राजा रोजे ।

21 तब योराम र उनका सबै रथहरू लिएर याईरमा गए । एदोमी सैनिकहरूले उनलाई घेरे । योराम र उनका अधिकारीहरूले

तिनीहरूमाथि राती आक्रमण गरे । तर योरामका सबै सैनिकहरू भागे ।

22 यस प्रकार एदोमीहरू यहूदाको शासनबाट छुट्टिए अनि तिनीहरू आजसम्म यहूदाको शासनबाट स्वतन्त्र छन् । त्यसै समयमा लिब्नी पनि यहूदाको शासन बाट स्वतन्त्र भयो ।

23 योरामले गरेको सबै कामको विषयमा यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ ।

24 योरामको मृत्यु भयो अनि दाऊद शहरमा आफ्ना पुर्खाहरूसँगै उसलाई गाडीयो । योरामका छोरा अहज्याह नयाँ राजा भए ।

25 आहाबका छोरा योराम इस्राएलका राजा भएको 12 औं वर्षमा योरामका छोरा अहज्याह यहूदाका राजा भए ।

26 अहज्याह 22 वर्षका थिए जब उनले शासन शुरू गरे । उनले एक वर्ष यरुशलेममा शासन गरे । उनको आमाको नाउँ अतल्याह थियो । उनी इस्राएलका राजा ओमरीकी छोरी थिइन् ।

27 अहज्याहले ती कार्य गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो । अहज्याहले आहाब परिवारका मानिसहरू जस्तै धेरै भूल कामहरू गरे । अहज्याहले त्यस प्रकारले नै जीवन-यापन गरे किनभने उनकी पत्नी आहाब परिवारकी थिइन् ।

28 योराम आहाबको परिवारबाट आएको थियो । अहज्याह योरामसँग अरामका राजा हजाएलको विरुद्धमा युद्ध गर्न रामोत गिलाद गए । अरामीहरूले योरामलाई घाइते बनाए । राजा योराम इस्राएलमा फर्किए यसकारण तिनी चोटबाट निको हुन सकोस् । योराम यिजरेलको इलाकामा गए । योरामका छोरा अहज्याह यहूदाका राजा थिए । अहज्याह योरामसँग भेट गर्न यिजरेल गए ।

अध्याय 9

एलीशा अगमवक्ताले अगमवक्ताहरूको एउटा दललाई बोलाए । एलीशाले यस मानिसलाई भने, “तयार होऊ अनि यो सानो तेलको सीसी आफ्नो हातमा लेऊ । रामोत-गिलाद जाऊ ।

2 जब तिमी त्यहाँ पुग्छौ, निम्शीका नाती, यहोशापातका छोरा येहूलाई भेट्ने छौ । तब भित्र पस अनि उनलाई आफ्ना दाज्यू भाइ माझबाट उठाउ । उनलाई भित्ती कोठामा लिएर जाऊ ।

3 तेलको सानो सीसी निकाल अनि येहूको टाउकोमाथि तेल खन्याऊ । र भन, ‘परमप्रभु यस्तै भन्नुहुन्छ तिमीलाई इस्राएलको नयाँ राजा हुनकोलागि अभिषेक मैले गरेको छु ।’ तब ढोका खोल अनि हिँड । न फर्के ।”

4 यसकारण यो युवक, अगमवक्ता, रामोत गिलाद गयो ।

5 जब युवक पुग्यो उसले सेनाको सेनापतिलाई बसेको देख्यो । युवकले भन्यो, “सेनापति तिम्रो लागि एउटा सन्देश छ ।” येहूले भने, “हामी सबै यहाँ छौं । हामी मध्ये कसको लागि सन्देश छ?” युवकले भन्यो, “सेनापति, सन्देश तपाईंका लागि हो ।”

6 येहू उभिए अनि घरभित्र पसे । तब युवक अगमवक्ताले येहूको टाउकोमाथि तेल खन्याए । युवक अगमवक्ताले येहूलाई भने, “इस्राएलका परमेश्वरले भन्नु भएको छ, ‘इस्राएल अनि परमप्रभुका मानिसहरूको नयाँ राजाको रूपमा तिमीलाई अभिषेक गर्दै छु ।’

7 तिमीले आफ्नो राजा आहाबको परिवारलाई नष्ट पार्नु पर्छ । यस प्रकार म ईजेबेललाई मेरा सेवकहरू, अगमवक्ताहरू तथा परमप्रभुका सबै सेवकहरूको मृत्य, (जसको हत्या गरिएको थियो) को लागि सजाय दिनेछु ।

8 यसप्रकार आहाबको सब परिवार मर्नेछ । म आहाबको परिवारको कुनै बालक जिउँदो रहन दिने छैन । यसको कुनै अर्थ हुँदैन त्यो बालक दास हो अथवा इस्राएलको स्वतन्त्र मानिस हो ।

9 म आहाबको परिवारलाई नबातको छोरा यारोबाम वा अहियाहका छोरा बाशाको परिवार जस्तो बनाउने छु ।

10 यिजरेलको इलाकामा ईजेबेललाई कुकुरले खाने छन् । ईजेबेललाई गाडिने छैन ।” तब युवक अगमवक्ताले ढोका खोले अनि हिँडे ।

11 येहू आफ्नो राजाका अधिकारीहरूतिर फर्किए । एकजना अधिकारीले येहूलाई सोधे, “सबै कुरा ठीकै छ? त्यो बौलाहा मानिस तिमी कहाँ किन आएछ?” येहूले सेवकहरूलाई जवाफ दिए, “तिमीलाई त्यो यहाँ छ बौलाह मानिस सँधै केही कुराहरूको विषयमा हतारिन्छ?”

12 अधिकारीहरूले भने, “होइन! हामीलाई साँचो कुरा भन । उसले के भन्यो?” येहूले अधिकारीहरूलाई युवक अगमवक्ताले भनेको कुरा बताए । येहूले भने, “उसले भन्यो, ‘यो कुरा परमप्रभुले भन्नुभएको हो मैले तिमीलाई इस्राएलको नयाँ राजाको रूपमा अभिषेक गरेको छु ।’”

13 तब प्रत्येक अधिकारीले हतार-हतार आफ्नो बाहिरी पोशाक खोले अनि येहू अघि साँडीमाथि राखे । त्यसपछि तिनीहरूले तुरही फूके अनि घोषणा गरे, “येहू राजा हुन् ।”

- 14 यसर्थ यहोशापातका छोरा अनि निम्शीका नाती येहूले योरामको विरोधमा योजनाहरू बनाए । त्यस समयमा योराम र इस्राएलीहरू अरामका राजा हजाएलबाट राम्रोत गिलादको रक्षा गर्ने चेष्टा गरिरहेका थिए ।
- 15 राजा योरामले अरामका राजा हजाएलको विरोधमा लडाइँ गरे । तर अरामीहरूले राजा योरामलाई घाइते बनाए अनि उनी ती घाउहरू निको पार्नका लागि यिजरेल गए । यसकारण येहूले अधिकारीहरूलाई भने, “यदि तिमीहरू सहमत छौ, म नयाँ राजा हुँ, तब शहरको कुनै मानिसलाई यिजरेलमा खबर भन्नकालागि त्यसै हिँडन नदिनु ।”
- 16 योराम यिजरेलमा विश्राम गरिरहेका थिए । यस कारण येहू आफ्नो रथमा चढे अनि यिजरेलतिर हिँडे । यहूदाका राजा अहज्याह पनि योराम सँग भेट गर्न यिजरेल आएका थिए ।
- 17 एक जना रक्षक यिजरेलमा स्तम्भमाथि उभिएको थियो । उसले येहूको विशाल समूहलाई आउँदै गरेको देख्यो । उसले भन्यो, “म मानिसहरूको विशाल समूह देख्दै छु ।” योरामले भने, “तिमीहरूसँग भेट गर्न कसैलाई घोडामा पठाऊ । त्यस दूतलाई ती मानिसहरू शान्तिको इच्छाले आएका हुन, कि सोध ।”
- 18 यसकारण दूत घोडामाथि चढ्यो अनि येहूसँग भेट्न गयो । दूतले भन्यो, “राजा योरामले सोधेकाछन्, ‘के तिमी शान्तिको इच्छाले आएका हो?’” येहूले भने, “तिमीले शान्तिको बारे केही गर्नु पर्ने छैन । आऊ अनि मेरो पछि लाग ।” रक्षकले योरामलाई भन्यो, “दूत जनसमूहकहाँ गयो र अहिलेसम्म फर्केर आएको छैन ।”
- 19 तब योरामले अर्को दूतलाई घोडामाथि पठाए । यो मानिस येहूको समूहकहाँ आयो र भन्यो, “राजा योराम भन्नुहुन्छ । ‘शान्ति ।’” येहूले जवाफ दिए, “तिमीले शान्तिसँग केही गर्नु पर्ने छैन । आऊ र मेरो पछि लाग ।”
- 20 रक्षकले योरामलाई भन्यो, “दोस्रो दूत समूहतिर गयो, तर अहिलेसम्म फर्केर आएको छैन । एक जना मानिस आफ्नो रथ बौलाहा जस्तै चलाई रहेको छ । ऊ निम्शीको नाती येहू जस्तै नै चलाई रहेको छ ।”
- 21 योरामले भने, “मेरो रथ तयार गर!” यसकारण सेवकले योरामको रथ ल्यायो । इस्राएलका राजा योराम अनि यहूदाका राजा अहज्याह दुवै जनाले आ-आफ्नो रथ लिए अनि येहूसँग भेट गर्न हिँडे । तिनीहरूले येहूसँग यिजरेली नाबोतको जग्गाको छेउमा भेट गरे ।
- 22 योरामले येहूलाई हेरेर सोधे, “येहू, तिमी यहाँ शान्तिको भावनाले आएका हो?” येहूले जवाफ दिए, “जबसम्म तिमी आमा ईजेबेल वेश्यावृत्ति र तन्त्र-मन्त्रका गरिरहन्छिन् तबसम्म शान्ति हुनेछैन ।”
- 23 योरामले भाग्नका लागि घोडाहरू फर्काए । योरामले अहज्याहलाई भने, “यो धोखा हो, अहज्याह ।”
- 24 तर येहूले आफ्नो सम्पूर्ण शक्ति लगाएर धनु ताने र योरामको पीठमा छोडे । तीर योरामको मुटु छेडिँदै गयो । योराम आफ्नो रथमा लडे ।
- 25 येहूले आफ्नो रथ चालक बितकरलाई भने, “योरामको लाश माथि लिएर जाऊ अनि यिजरेलबाट नाबोतको खेतमा फ्याँकिदेऊ । थाह छ होला जब तिमी र म योरामका पिता आहाबसँग घोडामा चढेर जाँदा परमप्रभुले भन्नु भएको थियो उनीसित यस्तो घटना हुनेछ ।
- 26 परमप्रभुले भन्नुभएको, ‘हिजो मैले नाबोत र उनका छोराहरूको रगत देखें । यसकारण म आहाबलाई यस खेतमा सजाय दिनेछु ।’ परमप्रभुले यस्तो भन्नुभयो । यसकारण योरामका लाश उठाऊ अनि परमप्रभुले भने जस्तै खेतमा फ्याँकिदेऊ ।”
- 27 यहूदाका राजा अहज्याहले यो देखे अनि भागे । उनले बगैँचाको घर भएर भाग्ने चेष्टा गरे, तर येहू उनको पछि लागे । येहूले भने, “अहज्याहलाई पनि मार ।” अहज्याह घाइते भए जब तिनी यिब्लामनजिक गुर जाने बाटोमा आफ्नो रथमा थिए । अहज्याह मगिदो सम्म पुगे, र तिनी त्यहाँ मरे ।
- 28 अहज्याहका सेवकहरूले उनको लाश रथमा लादेर यरूशलेम लगे । तिनीहरूले अहज्याहलाई दाऊदशहरमा उनका पुर्खाहरूसँगै उनको चिहानमा गाडे ।
- 29 अहज्याह योराम इस्राएलको राजा भएको एघारौँ वर्षमा यहूदाका राजा भएका थिए ।
- 30 येहू यिजरेल गए अनि ईजेबेलले खबर सुनीन् । उनले आफ्नो शृंगार गरिन, अनि कपाल बाटिन् । त्यसपछि तिनी इयालमा उभिन् र बाहिर हेरिन् ।
- 31 येहूले शहरमा प्रवेश गरे । ईजेबेलले भनी, “नमस्कार जिम्री! ऊ जस्तै नै तिमीले आफ्नो मालिकको हत्या गर्यो ।”
- 32 येहूले माथि इयालमा हेरे । उनले भने, “मतिर को छ? को?” दुई अथवा तीन जना नपुंसकहरूले इयालबाट बाहिर येहूलाई हेरे ।
- 33 येहूले तिनीहरूलाई भने, “ईजेबेललाई तल फ्याँकि देऊ ।” तब नपुंसकहरूले ईजेबेललाई तल फ्याँकि दिए । ईजेबेलको केही रगत भित्ता र घोडामा लाग्यो । घोडाहरू ईजेबेलको लाशमाथि हिँडे ।
- 34 येहू घरभित्र पसे खान पीन र मद्यापान गरे । तब उनले भने, “अब यस श्रापित आइमाईलाई राम्रो सँग गाडिदेऊ, किनभने ऊ एक राजकुमारी हो ।”
- 35 मानिसहरू ईजेबेललाई गाड्न गए । तर तिनीहरूले उनको लाश पाउँन सकेनन् । तिनीहरूले मात्र उनको खप्परका,

खुट्टा र हातका हत्केलाहरू पाए ।

36 यसकारण मानिसहरू फर्किए अनि येहूलाई बताए । तब येहूले भने, “परमप्रभुले आफ्नो सेवक तिश्बी एलियाहद्वारा दिएको सन्देश यो थियो । एलियाहले भने: ‘कुकुरहरूले ईजेबेलको लाश यिजरेलको इलाकामा खाने छन् ।

37 ईजेबेलको लाश यिजरेलको इलाकाको खेतमा मल हुनेछ । मानिसहरू ईजेबेलको लाश चिन्न असमर्थ हुनेछन् ।”

अध्याय 10

आहाबका सत्तरी जना छोराहरू सामरियामा थिए । येहूले पत्रहरू लेखे अनि सामरियामा यिजरेलका अगुवाहरू र शासकहरूकहाँ पठाए । उनले पत्रहरू ती मानिसहरूकहाँ पनि पठाए जसले आहाबका छोराहरूको हेरचाह गरेका थिए । पत्रहरूमा येहूले भने,

2 “यो पत्र पाउने बित्तिकै तिम्रा पिताहरूका छोराहरूमध्ये विशिष्ट अनि योग्य मानिसको छनौट गर । तिमीसँग रथहरू र घोडाहरू छन् । अनि तिमी दरिलो शहरमा बसिरहेका छौ । तिमीसँग हतियार पनि छ । छनौट गरेको छोरालाई पिताको सिंहासनमा राख । तब तिम्रो पिताको परिवारका लागि लडाइँ गर ।”

3

4 तर यिजरेलका अगुवाहरू तथा शासकहरू साह्रै डराएका थिए । तिनीहरू भन्थे, “दुई जना राजा (योराम र अहज्याह) ले यहूलाई रोक्न सकेनन् । यसकारण हामी पनि उनलाई रोक्न सक्ने छैनौ ।”

5 जुन मानिसले आहाबले घरको हेरचाह गर्यो; शहरका बूढा-पाका अनि मानिसहरूको देखरेख गर्यो जसले आहाबका नानीहरूको हेरचाह गरेका थिए, त्यसले येहूलाई सन्देश पठायो, “हामी तपाईंको सेवकहरू हौं । हामी तपाईंले भनेको जे पनि गर्नेछौं । हामी कुनै मानिसलाई राजा बनाउने छैनौं । तपाईं जे उचित सम्झनु हुन्छ, गर्नुहोस् ।”

6 तब येहूले अगुवाहरूलाई एउटा पत्र लेखे । येहूले भने, “यदि तिमीहरूले मलाई सहायता गर्छौ र मेरो हुकुम मान्ने छौ भने तब आहाबका छोराहरूका टाउका छिनाउ । अनि भोलि यसै समयमा तिनीहरूलाई यिजरेलमा ल्याऊ ।” आहाबका सत्तरी जना छोराहरू थिए । तिनीहरू शहरका अगुवाहरूसँग थिए जसले तिनीहरूलाई हुकाउने गर्दथे ।

7 जब शहरका अगुवाहरूले पत्र पाए, तिनीहरूले राजाका छोराहरू जम्मा गरे अनि सबै सत्तरी जना को हत्या गरे । तब अगुवाहरूले राजाका छोराहरूका टाउका डालाहरूमा हाले । तिनीहरूले डालाहरू यिजरेलमा येहूकहाँ पठाए ।

8 दूत येहूकहाँ आयो अनि उनलाई भन्यो, “तिनीहरूले राजाका छोराहरूका टाउकाहरू ल्याए ।” तब येहूले भने, “टाउकाहरू शहरको प्रवेशद्वारमा बिहानसम्म दुई थुप्रो बनाएर राख ।”

9 येहू बिहानै बाहिर निस्के अनि मानिसहरूको सामु उभिए । उनले मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरू निर्दोष छौ । हेर, मेरो मालिकको विरोधमा योजनाहरू मैले बनाएँ । मैले उसलाई मारेँ । तर आहाबका यी सबै छोराहरूलाई कसले मार्यो? तिमीहरूले मार्यौ ।

10 तिमीहरूलाई थाह हुनु पर्छ परमप्रभुले भनेको प्रत्येक कुरो पूरा हुन्छ । अनि परमप्रभुले आहाबको परिवारको विषयमा यी कुरा भन्नका लागि एलियालाई प्रयोग गरे । अहिले परमप्रभुले त्यही काम गर्नुभयो जो उहाँले गर्नु भन्नुभएको थियो ।”

11 यस प्रकार येहूले यिजरेलमा बसोबास गर्ने आहाबको परिवारका सबै मानिसहरूको हत्या गरे । येहूले सबै प्रसिद्ध मानिसहरू, परममित्रहरू तथा पूजाहारीहरूको हत्या गरे । आहाबका आफन्तहरूमध्ये कोही जिउँदो रहेन ।

12 येहूले यिजरेल छोडे अनि सामरिया गए । बाटोमा येहू भेडा गोठालाहरू भएको ठाउँमा रोकिए जहाँ गोठालाहरूले आफ्ना भेडाहरूको ऊन काट्ने गर्दथे ।

13 येहूले यहूदाका राजा अहज्याहका आफन्तहरूसँग भेट गरे । येहूले उनीहरूलाई भने, “तिमी को हो?” उनीहरूले उत्तर दिए, “हामी यहूदाका राजा अहज्याहका आफन्त हौं । हामी नानीहरूका राजा अनि नानीहरूका आमाकी रानीको दर्शन गर्न तल ओर्लिएका छौं ।”

14 तब येहूले आफ्ना मानिसहरूलाई भने, “यिनीहरूलाई जिउँदै पक्रौं ।” येहूका मानिसहरूले अहज्याहका आफन्तहरूलाई जिउँदै पक्रिए । 42 जना मानिसहरू थिए । येहूले तिनीहरूलाई बेत-एकद छेऊ कुपमा मारे । येहूले कुनै पनि मानिसलाई जिउँदो छोडेनन् ।

15 त्यहाँबाट गएपछि येहूले रेकाबका छोरा यहोनादाबसँग भेट गरे । यहोनादाब येहूसँग भेट गर्न आउँदै थिए । येहूले यहोनादाबको स्वागत गरे । उनलाई भने, “म तिम्रो विश्वासी मित्र भए जस्तै के तिमी मेरो विश्वासी मित्र होऊ?” यहोनादाबले उत्तर दिए, “अवश्य, म तिम्रो विश्वासी मित्र हुँ ।” येहूले भने, “यदि तिमी हो भने मलाई तिम्रो हात देऊ ।” तब येहू बाहिर निहुरिए अनि यहोनादाबलाई माथि रथमा ताने ।

16 येहूले भने, “मसित आऊ! परमप्रभुप्रति मेरा भावनाहरू कति प्रबल छन् तिमी बुझ्न सक्ने छौ ।” यसकारण यहोनादाब येहूको रथमा चढे ।

- 17 यहू सामरिया आए अनि आहाबका सबै आफन्तहरूको हत्या गरे जो अझसम्म सामरियामा जिउँदै थिए । यहूले तिनीहरू सबैको हत्या गरे । यहूले ती कार्यहरू गरे जो परमप्रभुले एलियाहलाई भन्नुभएको थियो ।
- 18 त्यसपछि यहूले सबै मानिसहरूलाई जम्मा गरे । यहूले तिनीहरूलाई भने, “आहाबले बालको सेवा थोरै गरे । तर यहूले बालको सेवा मनगो गर्नेछ ।
- 19 अहिले नै बालका सबै पूजाहारीहरू अनि अगमवक्ताहरूलाई बोलाऊ । अनि सँगसँगै बालको पूजा गर्ने सबै मानिसहरूलाई बोलाऊ । कोही पनि मानिसहरू यस सभामा नछुट्नु । म बाललाई साह्रै ठूलो बलि चढाउँनेछु । म कुनै पनि मानिसलाई मार्ने छु जो यस सभामा उपस्थित हुँदैनन् ।”तर यहू तिनीहरू सँग छल गर्दै थिए । यहू बालका उपासकहरूलाई नष्ट पार्न चाहन्थे ।
- 20 यहूले भने, “बालको लागि एउटा पवित्र सभाको आयोजना गर ।” अनि पूजाहारीहरूले सभाको घोषणा गरे ।
- 21 तब यहूले सबै इस्राएल भूमिका लागि सन्देश पठाए । सबै बालका उपासकहरू आए । घरमा बस्ने कोही पनि मानिस थिएन । बालका उपासकहरू बालको मन्दिरमा आए । मन्दिर मानिसहरूले भरिएको थियो ।
- 22 यहूले भन्दारेलाई भने, “बालका उपासकहरूका लागि बाहिरी पोशाक ल्याऊ ।” यसकारण त्यस मानिसले बालका उपासकहरूका लागि बाहिरी पोशाक ल्यायो ।
- 23 त्यसपछि यहू र रेकाबका छोरा यहोनादाब बालको मन्दिरभित्र पसे । यहूले बालका उपासकहरूलाई भने, “चारैतिर हेर अनि विश्वस्त होऊ, परमप्रभुका सेवकहरू कोही छैनन् । विश्वस्त होऊ, बालको पूजा गर्ने मानिसहरू मात्र छन् ।”
- 24 बालका उपासकहरू बालको मन्दिरभित्र बलिहरू र होमबलि चढाउन पसे । तर बाहिर यहूका 80 जना मानिसहरू पर्खिरहेका थिए । यहूले तिनीहरूलाई भने, “कोही पनि मानिसलाई भाग्ने मौका न देऊ । यदि कोही मानिसहरूले एक जना मानिसलाई भाग्ने मौका दियो भने, त्यस मानिसले आफ्नो जीवनदान गर्नु पर्नेछ ।”
- 25 यहूले बलि र होमबली चढाउने बित्तिकै उनले रक्षकहरू तथा सेनापतिहरूलाई भने, “भित्र जाऊ अनि बालका उपासकहरूलाई मार । कसैलाई पनि मन्दिरबाट बाहिर जिउँदो निस्कन नदिनु ।”यसकारण सेनापतिहरूले पातलो तरवार प्रयोग गरे अनि बालका उपासकहरूलाई मारे । रक्षकहरू अनि सेनापतिहरूले बालका उपासकहरूका लाश बाहिर फ्याँके । त्यसपछि रक्षकहरू र सेनापतिहरू बालको मन्दिरको भित्ती कोठामा गए ।
- 26 तिनीहरू बालको मन्दिरमा भएका स्मारक ढुङ्गाहरू बाहिर निकाले अनि मन्दिरलाई जलाए ।
- 27 तब तिनीले बालका स्मारक ढुङ्गाहरू फोरेर धूलोपीठो बनाए । तिनीले बालको मन्दिरलाई पनि फोरेर धूलोपीठो बनाए । तिनीहरूले बालको मन्दिरलाई आरामकोठा बनाए । मानिसहरू अझै पनि त्यस ठाउँलाई शौचालयको रूपमा प्रयोग गर्छन् ।
- 28 यसप्रकार यहूले इस्राएलमा बालको पूजालाई अन्त गरिदिए ।
- 29 तर यहू नबातको छोरा योराबामको पाप कार्यबाट सम्पूर्ण रूपले टाढिन सकेन जसले इस्राएलमा पाप गराएका थिए । यहूले बेतेल र दानमा सुनका बाछाहरूलाई नष्ट पारेनन् ।
- 30 परमप्रभुले यहूलाई भन्नुभयो, “तिमीले राम्रो काम गरेका छौ । तिमीले ती कार्यहरू गरेका छौ, जो म भन्छु, राम्रो कार्य हो । तिमीले मैले भने अनुसार नै आहाबको परिवारलाई सर्वनाश पार्यौ । यसकारण तिम्रा वंशजहरूले चार पुस्तासम्म इस्राएलमा शासन गर्नेछन् ।”
- 31 तर यहू आफ्नो सम्पूर्ण हृदयले परमप्रभु इस्राएलको परमेश्वरका नियम पालन गर्न सावधान भएनन् । यहूले योरोबामको पापहरू गर्ने देखि रोकेनन् इस्राएलाई पाप गर्न लगायो ।
- 32 त्यस समयमा परमप्रभुले इस्राएललाई टुक्रायाउन शुरू गर्नु भएको थियो । अरामका राजा हजाएलले इस्राएलीहरूलाई इस्राएलको प्रत्येक सीमानामा परास्त गरेका थिए ।
- 33 हजाएलले यर्दन नदीको पूर्वको क्षेत्र गिलादका क्षेत्र, गाद, रूबेन र मनश्शेका परिवार समूहको जग्गासमेत अरोएर देखि लिएर अर्नोन नदीको नजिक गिलाद र बाशान सम्म सम्पूर्ण भूमि जीते । यहूको मृत्यु
- 34 सबै अरु महान कार्यहरू जो यहूले गरेका थिए, इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ ।
- 35 यहू मरे अनि उनलाई उनका पुर्खाहरूसँगै गाडियो । मानिसहरूले यहूलाई सामरियामा गाडे । त्यसपछि यहूका छोरा योआहाज इस्राएलका नयाँ राजा भए ।
- 36 यहूले सामरियामा 28 वर्ष शासन गरे ।

अध्याय 11

अतल्याह अहज्याहकी आमा थिइन । उनले देखिन्, उनको छोरा मर्यो । तब उनी उठिन अनि सबै राजाको परिवारलाई मारिन् ।

2 यहोशेबा राजा योरामकी छोरी र अहज्याहकी बहिनी थिइ । योआश राजाका छोराहरू मध्ये एक जना थिए । यहोशेबाले योआशलाई आफूसँग लिएर गयो जब सबै अरु नानीहरू मरिसकेका थिए । योहोशापातले योआश र उसको धाईलाई एउटा सुत्ने कोठामा लुकाइन ताकि अतल्याले तिनीहरूलाई नभेटाउन । यसरी योआश मारिएन ।

3 तब योआश र यहोशेबा परमप्रभुको मन्दिरमा लुके । योआश त्यहाँ छ वर्ष लुके । अनि अतल्याहले यहूदा भूमिमा शासन गरिन् ।

4 सातौँ वर्षमा प्रमुख पूजाहारी यहोयादाले खबर पठाए र करीतो र रक्षकहरूका सेनापतिहरू आए । यहोयादाले तिनीहरूलाई परमप्रभुको मन्दिरमा ल्याए । तब यहोयादाले तिनीहरूसँग एउटा सम्झौता गरे । मन्दिरमा यहोयादाले तिनीहरूलाई शपथ खान वाध्य गराए । तब उनले तिनीहरूलाई राजाको छोरा (योआश) देखाए ।

5 तब यहोयादाले तिनीहरूलाई एउटा आदेश पठाए । उसले भने तिमीहरूले यो काम अवश्यै गर्नु पर्छ, “तिमीहरूमध्येको एक तिहाइ यो हप्ता काममा अवश्यै राजमहलको रक्षा गर्नलाई बस्नुपर्छ ।

6 तिमीहरूमध्ये अर्को एक तिहाइ शूरद्वारमा हुनेछन् । र अर्को एक तिहाइ रक्षकहरू पछिको द्वारको पछाडी हुनेछ । यसप्रकार तिमीहरूले घरको चारैतिर सुरक्षा प्रदान गर्नेछौ ।

7 दुई दल जो त्यस हप्तामा विश्राममा छन् तिनीहरूले मन्दिरको सुरक्षा र राजा यहो यहोशेबाको रक्षा गर्नुपर्छ ।

8 तिमी अवश्य नै सब समय राजासँग बस्नु ऊ कुनै ठाउँ जाँदा पनि । सबै समूहहरूले राजालाई घेरेर राख्नु पर्छ । प्रत्येक रक्षकले आफ्नो हातमा आफ्नो हतियार राख्नु पर्छ । अनि तिमीले त्यो मानिसलाई मार्नु पर्छ जो तिमी्रो साह्रै नजिक आउँछ ।”

9 सेनापतिले सबै आदेशको पालन गरे जो यहोयादा पूजाहारीले आदेश गरेका थिए । प्रत्येक सेनापतिले आफ्ना मानिसहरू लिए । तिनीहरू सबै आए, जो त्यस हप्ता काममा थियो वा काममा थिएन । सबै मानिसहरू पूजाहारी यहोयदा कहाँ गए ।

10 अनि पूजाहारीले सेनापतिहरूलाई भाला र ढाल दिए । ती भाला र ढालहरू दाऊदले परमप्रभुको मन्दिरमा राखेका थिए ।

11 ती रक्षकहरू मन्दिरको दाहिने कुनादेखि देबरे कुनासम्म आफ्ना हातहरूमा हतियार लिएर उभिएका थिए । तिनीहरू वेदी अनि राजाको वरिपरि उभिए । जब उनी मन्दिरमा गए ।

12 ती मानिसहरूले योआशलाई बाहिर निकाले । तिनीहरूले योआशलाई राजमुकुट पहिराए अनि राजा र परमप्रभुबीच हुने करार गराए । त्यसपछि तिनीहरूले उनलाई अभिषेक गरे अनि नयाँ राजा बनाए । तिनीहरूले थप्पडी बजाए अनि घोषणा गरे, “राजा दीर्घायु होऊन ।”

13 रानी अतल्याहले रक्षकहरू र मानिसहरूको ध्वनी सुनिन्, यसकारण उनी परमप्रभुको मन्दिरमा मानिसहरूसमक्ष गइन ।

14 अतल्याहले खाँबोको छेउमा राजालाई देखिन् जहाँ साधारण मानिसहरू उभिने गर्दथे । उनले अगुवाहरू र मानिसहरूलाई पनि देखिन् जो राजाका लागि तुरही फुक्दै थिए । उनले देखिन्, सबै मानिसहरू औधी खुशी थिए । उनले तुरहीको ध्वनि सुनिन् अनि आफूलाई खिन्न बनाउन उनले आफ्नो लुगा च्यातिन् । तब अतल्याह चिच्याइन, “राजद्रोह! राजद्रोह!”

15 यहोयादा पूजाहारीले सेनापतिहरूलाई आदेश दिए, तिनीहरू सैनिकका अधिकारी हुन । यहोयादाले उनीहरूलाई भने, “अतल्याहलाई मन्दिरको इलाकाबाट बाहिर लैजाउ । उनका सबै अनुयाईहरूलाई मार । तर परमप्रभुको मन्दिरभित्र तिनीहरूलाई नमार ।”

16 यसकारण सैनिकहरूले अतल्यालाई पक्रिए । तिनीहरूले उनलाई मारे जति बेला उनी घोडशालाको द्वार हुँदै महलमा गइन ।

17 तब यहोयादाले परमप्रभु, राजा र मानिसहरूबीच एउटा करार गरे । यस करारमा भनिएकोछ, राजा र मानिसहरू परमप्रभुका हुन । यहोयादाले राजा र मानिसहरूबीच पनि सम्झौता गराए । यस सम्झौताले भनिएको छ मानिसहरूका लागि राजाले के गर्नुपर्छ । अनि यो भनिएको छ मानिसहरूले राजाको आज्ञाको पालन गर्नुपर्छ अनि अनुसरण गर्नुपर्छ ।

18 तब सबै मानिसहरू झूठो देवता बालको मन्दिरमा गए । मानिसहरूले बालको मूर्तिहरूलाई तल झारीदिए र वेदी भत्काइदिए । र तिनीहरूले उनको वेदी तोडिदिए । तिनीहरूले त्यसलाई धेरै टुक्रा पारे । मानिसहरूले बालका पूजारी मतनलाई पनि वेदीको सामु मारे । यसप्रकार पूजाहारी यहोयादाले मानिसहरूलाई परमप्रभुको मन्दिर हेरचाहा गर्न लगाए ।

19 पूजाहारीले सबै मानिसहरूलाई बाटो देखाए । तिनीहरू परमप्रभुको मन्दिरबाट राजाको महलमा गए । राजाका विशेष रक्षकहरू र सेनापति राजासँगै गए । अनि अरु सबै मानिसहरूले उनीहरूको अनुसरण गरे । तिनीहरू राजाको घरको प्रवेशद्वारमा पुगे । तब राजा योआश सिंहासनमा बसे ।

20 सबै मानिसहरू प्रसन्न थिए । शहर स्थिर र शान्त थियो । र रानी अतल्यालाई राजाको महलको नजिक तरवारद्वारा मारिएको थियो ।

21 योआश सात वर्षका थिए जब तिनी राजा बने ।

अध्याय 12

योआशले येहू इस्राएलका राजा हुँदा सातौं वर्षमा शासन शुरू गरे । योआशले यरूशलेममा 40 वर्ष शासन गरे । योआशकी आमाको नाउँ बेर्शेबाकी सिब्या थियो ।

2 योआशले त्यही कार्य गरे जो परमप्रभुले सही भन्नुभएको थियो । योआशले जीवनमा परमप्रभुको आदेश पालन गरे । उनले ती कार्यहरू गरे जो पूजाहारी यहोयादाले उनलाई सिकाए ।

3 तर उनले अग्ला ठाउँहरू भत्काएनन् मानिसहरू तब सम्म पनि ती पूजा स्थानहरूमा बलिहरू दिने गर्दथे अनि सुगन्धि धूप जलाउँने गर्दथे ।

4 योआशले पूजाहारीहरूलाई भने, “परमप्रभुको मन्दिरमा धेरै धन छ । मानिसहरूले मन्दिरमा चीजहरू दिएका छन् । मानिसहरूले मन्दिरमा कर दिए जब तिनीहरूको गणना गरियो । अनि मानिसहरूले धन दिएका छन् कारण यही छ तिनीहरू दिन चाहन्थे । पूजाहारीहरू तिमीले धन निकाल्नु पर्छ अनि परमप्रभुको मन्दिर मर्मत खर्च गर्नुपर्छ । प्रत्येक पूजाहारीले धन उपयोग गर्नुपर्छ । जो उसले सेवा गरेको मानिसहरूबाट पाउँछन् । उसले त्यस धनको प्रयोग परमप्रभुको मन्दिर भत्किएको मर्मत गर्नमा गर्नुपर्छ ।”

5

6 तर पूजाहारीहरूले मर्मतको काम गरेनन् । योआश राजा भएको 23 औं वर्षमा पूजाहारीहरूले अझै पनि मन्दिरको मर्मत गरेनन् ।

7 यसकारण राजा योआशले पूजाहारी यहोयादा अनि अन्य पूजाहारीहरूलाई बोलाए । योआशले यहोयादा र अरू पूजाहारीहरूलाई भने, “तिमीहरूले मन्दिरको मर्मत गरेका छैनौ? सेवा गरे वापत मानिसहरूबाट धन लिन बन्द गर । त्यो धन मन्दिरको मर्मतमा खर्च हुनु पर्छ ।”

8 पूजाहारीहरू मानिसहरूबाट धन लिन बन्द गर्न राजी भए । तर तिनीहरूले मन्दिर मर्मत नगर्ने निर्णय पनि लिए ।

9 यसकारण पूजाहारी यहोयादाले एउटा सन्दूक ल्याए अनि त्यसको माथि एउटा प्वाल बनाए । त्यसपछि यहोयादाले सन्दूकलाई वेदीको दक्षिणतिर राखे । यो सन्दूक ढोकाको छेउमा थियो जहाँबाट मानिसहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा आउने गर्द थिए । केही पूजाहारीहरूले मन्दिरको द्वारपथको पाले काम गर्दथे । ती पूजाहारीहरूले धन लिने गर्दथे जो मानिसहरू परमप्रभुलाई चढाउने गर्दथे अनि तिनीहरू त्यो धन सन्दूकमा राख्ने गर्दथे ।

10 तब मानिसहरूले रुपियाँ सन्दूकमा हाल्न थाले जब तिनीहरू मन्दिर जाने गर्दथे । जहिले राजाका सचिब अनि महा पूजाहारी सन्दूकमा थुप्रै रुपियाँ देख्थे, तिनी आउँथे अनि सन्दूकबाट रुपियाँ निकाल्थे । तिनीहरू रुपियाँ थैलोमा राख्थे अनि गन्ती गर्दथे ।

11 तब तिनीहरू परमप्रभुको मन्दिरमा काम गर्ने कर्महरूलाई भुक्तानी (ज्याला) दिने गर्दथे । तिनीहरू सिकर्मी र अरू डकर्मीलाई भुक्तानी दिन्थे । जो परमप्रभुको मन्दिरमा काम गर्दथे ।

12 तिनीहरूले त्यो रुपियाँ ढुङ्गाको काम गर्ने अनि ढुङ्गाकाट्नेहरूलाई भुक्तानी दिनमा उपयोग गर्दथे । अनि तिनी त्यो काठ, काटेको ढुङ्गा अनि अरू चीज मन्दिर मर्मतका सामग्री किन्नुमा प्रयोग गर्दथे ।

13 मानिसहरूले परमप्रभुको मन्दिरका लागि रुपियाँ दिए । तर पूजाहारीहरूले त्यो रुपियाँ चाँदीका कचौराहरू, धूपदानीहरू, हातधूने भाँडा, तुरही अथवा कुनै सुन अनि चाँदीको भाँडा बनाउनमा उपयोग गरेनन् । त्यो रुपियाँ कर्महरूलाई भुक्तानी गर्नमा उपयोग गरियो अनि ती कर्महरूले परमप्रभुको मन्दिर मर्मत गरे ।

14

15 कसैले कुनै रुपियाँ गन्ती गरेन र रुपियाँ के भयो भनी कुनै कर्महरूलाई भन्न वाध्य गराएन । किनभने कर्महरूलाई विश्वास गर्न सकिन्थ्यो ।

16 मानिसहरूले त्यस बेला रुपियाँ जब तिनीहरूले दोषबलिहरू र पापबलिहरू चढाए । तर त्यो रुपियाँ कर्महरूलाई भुक्तानी गर्नमा प्रयोग गरिएन । त्यो रुपियाँ पूजाहारीहरूको हुने गर्दथ्यो ।

17 हजाएल अरामका राजा थिए । हजाएल गात शहरको विरुद्ध युद्ध गर्न गए । हजाएलले गातलाई पराजित गरे । त्यसपछि उनले यरूशलेमको विरुद्ध युद्ध गर्ने योजना बनाए ।

18 यहोशापात, यहोराम र अहज्याह यहूदाका राजाहरू भइसकेका थिए । तिनीहरू योआशका पिता-पुर्खाहरू थिए । तिनीहरूले परमप्रभुलाई धेरै चीजहरू दिएका थिए । ती चीजहरू मन्दिरमा राखिएका थिए । योआशले पनि परमप्रभुलाई धेरै चीजहरू दिएका थिए । योआशले ती सबै चीजहरू सबै सुन लगे जो मन्दिर र उनको घरमा राखिएको थियो । तब योआशले सबै ती बहूमुल्य चीजहरू अरामका राजा हजाएलकहाँ पठाए । तब हजाएलले यरूशलेमलाई आक्रमण गर्न रोके ।

19 बाँकी रहेका कुराहरू त्यो योआशले गरे, यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ ।

20 योआशका अधिकारीहरूले उनको विरोधमा योजनाहरू बनाए । तिनीहरूले योआशलाई सिल्लासम्म जाने सडकमाथि

मिल्लोको घरमा मारे ।

21 शिम्मातका छोरा योजाबाद अनि शोमेरका छोरा यहोजाबाद योआशका अधिकारीहरू थिए । ती मानिसहरूले योआशलाई मारे । मानिसहरूले योआशलाई उनका पुर्खाहरूसँगै दाऊदशहरमा गाडे । योआशका छोरा अमस्याह उनीपछि नयाँ राजा भए ।

अध्याय 13

यहूका छोरा योआहाज सामरियामा इस्राएलका राजा भए । यहूदामा अहज्याहका छोरा योआश राजा भएको 23 औं वर्ष थियो । योआहाजले 17 वर्ष शासन गरे ।

2 योआहाजले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले गलत भन्नुभएको थियो । योआहाजले नबातका यरोबामले पाप कार्य नै गरे जसले गर्दा इस्राएलमा पाप सृष्टि भयो । योआहाज ती कामहरू गर्न बन्द गरेनन् ।

3 तब परमप्रभु इस्राएलसित रिसाउनुभयो । परमप्रभुले इस्राएललाईलामो समय सम्मको निम्ति अरामका राजा छोरा हजाएल र हजाएलका छोरा बेनहददको अधीनमा दिनुभयो ।

4 तब योआहाजले परमप्रभुसित मदतका लागि बिन्ती चढाए । अनि परमप्रभुले उनको कुरा सुन्नुभयो । परमप्रभुले इस्राएलको संकट अनि अरामका राजाले इस्राएलीमाथि गरेको कष्ट देख्नु भएको थियो ।

5 यसकारण परमप्रभुले इस्राएललाई रक्षा गर्न एकजना मानिस पठाउनुभयो । इस्राएलीहरू अरामीहरूबाट मुक्त भए । यसकारण इस्राएलीहरू आ-आफ्नो घर गए जस्तो तिनीहरूले पहिले गरेका थिए ।

6 तर इस्राएलीहरूले अझै पनि यारोबामको परिवारले गरेको पाप कर्म बन्द गरेनन् जसले गर्दा इस्राएलमा पाप फिजियो । इस्राएलीहरूले यारोबामले गरेको पाप गरिनै राखे । तिनीहरूले अशेराको खाँबोलाई सामरियामा राख्ने काम गरे ।

7 अरामका राजाले योआहाजको सेनालाई परास्त गरे । अरामका राजाले सेनाका धेरै मानिसहरू मारे । उनले मात्र 50 वटा घोडा सैनिकहरू, 10 वटा रथहरू अनि 10,000 पैदल सैनिकहरू छोडि दिए । योआहाजका सैनिकहरू दाँईं गर्दा हावाले उडाएको भुस जस्तै भए ।

8 सबै महान कामहरू जो योआहाजले गरेका थिए इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ ।

9 योआहाज मरे अनि उनलाई पुर्खाहरूसँगै गाडियो । मानिसहरूले योआहाजलाई सामरियामा गाडे । योआहाजका छोरा योआश उनीपछि नयाँ राजा भए ।

10 योआहाजका छोरा योआश सामरियामा इस्राएलका राजा भए । यो यहूदाका राजा योआशको सैंतीसौं वर्ष शासन गरेको समय थियो । योआशले इस्राएलमा सोह्र वर्ष शासन गरे ।

11 इस्राएलका राजा योआशले ती कार्यहरू नै गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो ।

12 सबै महान कामहरू जो योआशले गरेका थिए अनि उनको यहूदाका राजा अमस्याहले गरेको युद्धको विषयमा इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तक लेखिएको छ ।

13 योआश मरे अनि उनलाई पुर्खाहरूसँगै गाडियो । यारोबाम नयाँ राजा भए अनि योआशको सिंहासनमा बसे । योआशलाई इस्राएलका राजाहरूसँगै सामरियामा गाडियो ।

14 एलीशा बिरामी भए । पछि एलीशा त्यसै बिरामीले गर्दा नै मरे । इस्राएलका राजा यहोआश एलीशालाई भेट्न गए । योआश एलीशाका निम्ति रोए । योआशले भने, “हे मेरा पिता, हे मेरा पिता, रथहरू अनि इस्राएलका घोडसवाहरू?”

15 एलीशाले योआशलाई भने, “एउटा धनुष र केही वाणहरू लेऊ ।” योआशले एउटा धनुष अनि केही तीरहरू लिए ।

16 तब एलीशाले इस्राएलका राजालाई भने, “धनु तान्नु होस् ।” योआसले धनु ताने तब एलीशाले उसको हात राजाको हातमाथि राखे ।

17 एलीशाले भने, “पूर्वको झ्याल खोल ।” योआशले झ्याल खोले । तब एलियाले भने, “चलाउनु होस्!” योआशले चलाए । तब एलीशाले भने, “त्यो परमप्रभुको जीतको वाण हो! अराममाथि जीतको वाण हो । तिमीले अरामीहरूलाई अपेकमा पराजित गर्नेछौ अनि तिनीहरूलाई नष्ट पार्नेछौ ।”

18 एलीशाले भने, “वाणहरू लेऊ ।” योआशले वाणहरू लिए । तब एलीशाले इस्राएलका राजालाई भने, “भूमिमा प्रहार गर ।” योआश भूमिमा तीन पटक प्रहार गरे । त्यसपछि उनले बन्द गरे ।

19 परमेश्वरको जन योआशसित रिसाए । उनले भने, “तिमीले पाँच छ पटक प्रहार गर्नु पर्ने थियो । तब तिमी अरामलाई नष्ट नपारुञ्जेल जित्नसक्ने थियौ । तर अब, तिमीले अरामलाई तीन पटकमात्र जित्ने छौ ।”

20 एलीशा मरे र मानिसहरूले उनलाई गाडे । एक पटक वसन्तमा मोआबी सैनिकहरूको एउटा दल इस्राएललाई आक्रमण गर्न आयो ।

- 21 केही इस्राएलीहरू एक जना मरेको मानिसलाई गाड्दै थिए अनि तिनीहरूले सैनिकहरूको त्यस दललाई देखे । इस्राएलीहरूले हतार-हतार एलीशाको चिहानमा लाश फ्याँके अनि भागे । तर मरेको मानिस एलीशाको हड्डी छुने बित्तिकै जिउँदो भयो र आफ्नो खुट्टामा उभियो ।
- 22 योआहाजले शासन गरेको समयमा अरामका राजा हजाएलले इस्राएलमाथि संकट सृष्टि गरे ।
- 23 तर परमप्रभु इस्राएलीहरू प्रति दयालु हुनुहुन्थ्यो । परमप्रभुले दया अनि कृपा इस्राएलीहरूलाई देखाउनु भयो । अब्राहाम इसहाक र याकूबसितको आफ्नो करारको कारण परमप्रभुले इस्राएलीहरूलाई अझसम्म नष्ट अथवा टाढा फ्याँकन चाहादैनन् थिए ।
- 24 हजाएल, अरामका राजा मरे र ऊ पछि उनका छोरा बेन-हदद राजा भए ।
- 25 मर्न अघि हजाएलले योआशका पिता योआहाजबाट युद्धमा केही शहर लिएका थिए । तर अहिले योआश योआशले ती शहरहरू हजाएलका छोरा बेनहददबाट लिए । योआशले बेन-हददलाई तीन पटक परास्त गरे अनि इस्राएलका शहरहरू फिर्ता लिए ।

अध्याय 14

यहूदाका राजा योआशका छोरा अमस्याह इस्राएलका राजा योआहजाका छोरा योआशको शासनकालको दोस्रो वर्ष राजा भए ।

- 2 जब उनले शासन गर्न शुरू गर्दा अमस्याह पच्चीस वर्षका थिए । अमस्याहले यरुशलेममा उनन्तीस वर्ष शासन गरे । अमस्याहकी आमा यहोअदीन यरुशलेमकी थिइन् ।
- 3 अमस्याहले ती कामहरू गरे जो परमप्रभुले सही भन्नुभएको थियो, तर उनले आफ्ना पुर्खा दाऊदले जस्तै सम्पूर्ण रूपले परमेश्वरको अनुसरण गरेनन् । अमस्याहले ती सबै कामहरू गरे जो उनका पिता योआशले गरेका थिए ।
- 4 उनले अग्लो ठाउँहरू नष्ट पारेनन् । मानिसहरू अझै ती पूजा स्थलहरूमा बलिहरू र धूपबलि जलाउने गर्दथे ।
- 5 जुन समयमा अमस्याहले राज्यलाई कडा नियन्त्रणमा राखेका थिए, उनले अधिकारीहरूलाई मारे जसले उनका पितालाई मारेका थिए ।
- 6 तर उसले हत्याराहरूका नानीहरूलाई मारेनन् किनभने मोशाको नियमहरू व्यवस्था पुस्तकमा लेखिएका थिए । परमप्रभुले मोशाको व्यवस्थामा यस्तो आदेश दिनुभएको थियो, “माता-पिताहरूलाई उनका नानीहरूले केही गरेकोमा मारु हुँदैन । अनि नानिहरूलाई उनका माता-पिताहरूले केही गरेकोमा मारु हुँदैन । एक जना मानिसहरूलाई उसले गरेको भूल काम वापत नै मात्र मारु पर्छ ।”
- 7 अमस्याहले नूनको बेंसीमा 10,000 एदोमीहरूलाई मारे । युद्धमा अमस्याहले सेनालाई जिते अनि त्यस ठाउँको नाउँ “योक्तेल” राखे । त्यो ठाउँ आजसम्म “योक्तेल” भनिन्छ ।
- 8 अमस्याहले इस्राएलका राजा येहूका नाती, योआहाजका छोरा योआशकहाँ दूत पठाए । अमस्याहको सन्देश थियो, “आऊ, हामी आपस्तमा मुखामुख गरौं अनि युद्ध गरौं ।”
- 9 इस्राएलका राजा योआशले यहूदाका राजा अमस्याहलाई उत्तर पठाए । योआशले भने, “लबानोनका एउटा काँडे झाडीले लबानोनकै देवदारु रूखले खबर पठायो । यसले भन्यो, ‘तिमीले आफ्नी छोरी मेरो छोरालाई बिवाह गर्न देऊ ।’ तर लबानोनको एउटा जंगली जनावर त्यहाँ त्यतै तिरबाट गयो अनि काँडे झाडीलाई कुल्चि दियो ।
- 10 साँचो हो, तिमीले एदोमलाई जितेका छौ । तर एदोमलाई जितेको कारणले गर्दा तिमी घमण्डी भएका छौ । तर घरमा नै बस र खुशी मनाऊ । आफ्नो लागि संकट सृष्टि नगर । यदि तिमी यस्तो गर्छौ, तिमी लड्ने छौ अनि तिमीसँगै यहूदाको पतन हुनेछ ।”
- 11 तर अमस्याहले योआशको चेताउनी नसुने जस्तो गरे । यसकारण इस्राएलका राजा योआश यहूदाको वेतशेमेशमा यहूदाका राजा अमस्याहको विरोधमा युद्ध गर्न हिँडे ।
- 12 इस्राएलले यहूदालाई परास्त गर्यो । यहूदा घरतिर भाग्यो ।
- 13 बेतशेमेशमा, योआश, इस्राएलका राजाले अहज्याहका नाति र योआशका छोरा, यहूदाका राजा अमस्याहलाई बन्दी बनाए । योआशले 400 हातको यरुशलेमको भित्ता एपरैमद्वारा देखि कुनाको द्वारसम्म भत्काए ।
- 14 तब योआशले परमप्रभुको मन्दिर र राजाको महलको भन्डारबाट सबै सुन चाँदी र सबै भाँडा-कुँडाहरू लगे । योआशले मानिसहरूलाई बन्दीको रूपमा पनि लगे । तब योआश समारिया फर्के ।
- 15 सबै महान कार्यहरू योआशले गरे जसमा उनले यहूदाका राजा अमस्याहको विरोधमा कसरी युद्ध गरे । ‘इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको’ पुस्तकमा लेखिएको छ ।

- 16 योआश मरे अनि उनलाई पुर्खाहरू सँगै गाडियो । योआशलाई इस्राएलका राजाहरूसँगै सामरियामा गाडियो । योआशका छोरा यारोबाम उनीपछि नयाँ राजा भए ।
- 17 यहूदाका राजा योआशका छोरा अमस्याह इस्राएलका राजा योआहाजका छोरा योआशको मृत्युपछि 15 वर्ष बाँचे ।
- 18 सबै कुराहरू जो अमस्याहले गरे 'यहूदाका राजाहरूको इतिहासमा' लेखिएको छ ।
- 19 मानिसहरूले येरुशलेममा अमस्याहको विरुद्धमा षड्यन्त्र बनाए । अमस्याह लाकीशतिर भागे । तर मानिसहरूले अमस्याहको पछि केही मानिसहरू लाकीशमा पठाए र तिनीलाई त्यहीँ ठाउँमा मारे ।
- 20 मानिसहरूले अमस्याहको लाश घोडाहरूमा ल्याए । अमस्याहलाई दाऊदको शहरमा उनका पिता-पुर्खाहरूसँगै गाडे ।
- 21 तब यहूदाका सबै मानिसहरूले अजर्याहलाई नयाँ राजा बनाए अजर्याह 16 वर्षका थिए ।
- 22 यसकारण राजा अमस्याह मरे अनि उनलाई उनका पुर्खाहरूसँगै गाडियो । तब अजर्याहले एलतलाई फेरि राजा बनाए अनि यसलाई यहूदामा फर्काइदिए ।
- 23 इस्राएलका राजा योआशका छोरा यारोबामले यहूदाका राजा योआशका छोरा अमस्याहको शासनकालको पन्ध्रौँ वर्षमा शासन शुरू गरे । यारोबामले 41 वर्ष शासन गरे ।
- 24 यारोबामले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो । यारोबामले नबातका छोरा यारोबामको पाप काम बन्द गरेनन् जसले इस्राएललाई पाप गर्न लगायो ।
- 25 यारोबामले इस्राएलको भूमि फिर्ता लिए जो लेबो हमात देखि अराबाको सागरसम्म फिजिएको थियो । यो त्यसरी नै भयो जस्तो इस्राएलका परमप्रभुले उहाँको दास अमितैक छोरा अगमवक्ता योना, गात हेपेरबाटकाले भन्नुभएको थियो ।
- 26 परमप्रभुले त्यो देख्नु भयो सबै इस्राएली, दास हुन वा स्वतन्त्र, संकटमा परेका थिए । इस्राएललाई मद्दत गर्न कोही मानिस थिएन ।
- 27 परमप्रभुले इस्राएलको नाउँ संसारबाट हटाउनेछु भन्नुभएको थिएन यसकारण परमप्रभुले योआशका छोरा यारोबामलाई इस्राएलका मानिस बचाउनमा प्रयोग गरे ।
- 28 सबै महान कामहरू जो यारोबामले गरे, 'इस्राएलका राजाहरूको इतिहास' पुस्तकमा लेखिएको छ । यसमा यारोबामले इस्राएलका लागि दमीशक र हमात जितेर फिर्ता लिएको कथा सामेल छ । यी शहरहरू यहूदाका थिए ।
- 29 यारोबाम मरे अनि उनलाई इस्राएलका उनका आफ्ना पुर्खाहरूसँगै गाडियो । यारोबामका छोरा जकर्याह उनीपछि नयाँ राजा भए ।

अध्याय 15

- य**हूदाका राजा अमस्याहका छोरा अजर्याह इस्राएलका राजा यारोबामको शासन कालको सत्ताईसौँ वर्षमा राजा भए ।
- 2 अजर्याह 16 वर्षका थिए जब उनले शासन गर्न शुरू गरे । उनले यरुशलेममा 52 वर्ष शासन गरे । अजर्याहकी आमाको नाउँ यकोल्याह थियो, उनी यरुशलेमकी थिइन,
- 3 अजर्याहले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले उचित भन्नुभएको थियो, जस्तो उनका पिता अमस्याहले गरेका थिए । अजर्याहले उनका पिता अमस्याहले गरेको कार्यहरूनै अनुसरण गरे ।
- 4 तर उनले अग्ला ठाउँहरू ध्वंस पारेनन् । मानिसहरू अझै ती पूजास्थलहरूमा बलिदानहरू धूपबलिहरू जलाउने गर्दथे ।
- 5 परमप्रभुले राजा अजर्याहलाई कोर लागेको रोगी बनाउनुभयो । उनी बाचुन्जेलसम्म कोरी भए । अजर्याह बेग्लै घरमा बस्ने गर्दथे । राजाका छोरा योताम राजाको महलको हेरचाह गर्दथे अनि मानिसहरू न्याय विचार गर्दथे ।
- 6 सबै कुराहरू जो अजर्याहले गरेका थिए, 'यहूदाका राजाहरूका इतिहासमा' लेखिएको छ ।
- 7 अजर्याह मरे अनि उनलाई उनका पुर्खाहरूसँगै दाऊदशहरमा गाडियो । अजर्याहका छोरा योताम उनीपछि, नयाँ राजा भए ।
- 8 यारोबामका छोरा जकर्याहले इस्राएलको सामरियामा छ महीना शासन गरे । यो समय यहूदाका राजा अजर्याहको शासनकालको अड़तीसौँ वर्ष थियो ।
- 9 जकर्याहले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो । उनले ती कामहरू गरे जो पुर्खाहरूले गरेका थिए । उनले नाबातका छोरा यारोबामले गरेको पापको काम बन्द गरेनन् जसले इस्राएललाई पाप गर्न लगायो ।
- 10 याबेशका छोरा शल्लूमले जकर्याहको विरोधमा षड्यन्त्र गरे । शल्लूमले इबलियममा जकर्याहलाई मारे । शल्लूस उनीपछि नयाँ राजा भए ।
- 11 सबै अरू कामहरू जति जर्याहले गरे 'इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको' पुस्तकमा लेखिएको छ ।

- 12 यस प्रकार परमप्रभुको बचन साँच्चो भयो । परमप्रभुले येहूलाई भन्नुभएको थियो, उसको सन्तानका चार पुस्ताहरू इस्राएलका राजाहरू हुनेछन् ।
- 13 याबेशका छोरा शल्लूम यहूदाका राजा उज्जियाहको शासनकालको 39 औं वर्षमा इस्राएलका राजा भए । शल्लूमले सामरियामा एक महीना राज्य गरे ।
- 14 गादीका छोरा मनहेम तिस्राबाट सामरियामा आए । मनहेमले याबेशका छोरा शल्लूमलाई मारे । तब उनीपछि, मनहेम नयाँ राजा भए ।
- 15 शल्लूमले गरेका सबैकामहरू, जकर्याहलाई मार्ने उसको षड्यन्त्र समेत, 'इस्राएलका राजाहरूको इतिहास भन्ने' पुस्तकमा लेखिएको छ ।
- 16 शल्लूमको मृत्युपछि मनहेमले तिप्पूह र यसको वरिपरिको क्षेत्रलाई परास्त गरे । मानिसहरूले उनका लागि शहरकाद्वार खोल्न मानेनन् यसकारण मनहेमले तिनीहरूलाई परास्त गरे अनि शहरका सबै गर्भवती आइमाईहरूको गर्भ तुवाईदिए ।
- 17 गादीका छोरा मनहेम यहूदाका राजा अजर्याहको शासन कालको 39 औं वर्षमा इस्राएलका राजा भए । सामरियामा मनहेमले दश वर्ष शासन गरे ।
- 18 मनहेमले ती कामहरू गरे जो परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो । मनहेमले नबातका छोरा यारोबामले गरे जस्तो पाप कामबन्द गरेनन् जसले गर्दा इस्राएलमा पाप बढ्यो ।
- 19 अशूरका राजा पूल इस्राएलको विरुद्धमा युद्ध गर्न आए । मनहेमले पूललाई 1,000 तोडा चाँदी दिए, उनले यस्तो गरे जसले गर्दा उसको राज्य बलियो बनाउन पूलबाट सहायता पाउन् ।
- 20 मनहेमले सबै धनी र शक्तिशाली मानिसहरूलाई कर दिन लगाएर धन संग्रह गरे । मनहेमले प्रत्येक मानिसबाट पचास शेकेल चाँदी कर लिए । त्यसपछि मनहेमले अशूरका राजालाई धन दिए । यस प्रकार अशूर त्यहाँबाट गए अनि इस्राएलमा बसेनन् ।
- 21 सबै कुराहरू जो मनहेमले गरे 'इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको' पुस्तकमा लेखिएको छ ।
- 22 मनहेम मरे अनि उनलाई उनका पुर्खाहरूसँगै गाडियो । मनहेमका छोरा पकहिया उनीपछि नयाँ राजा भए ।
- 23 मनहेमका छोरा पकहियाह यहूदाका राजा अजर्याहको शासनकालको 50 औं वर्षमा सामरियामा इस्राएलका राजा भए । पकहियाहले दुई वर्ष शासन गरे ।
- 24 पकहियाले ती कामहरू गरे जो परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो । पकहियाले नबातका छोरा यारोबामले गरे जस्तो पाप काम बन्द गरेनन् जसले गर्दा इस्राएलमा पाप बढ्यो ।
- 25 पकहिया रमल्याहका छोरा, पकहियाको सैनिक सेनापति थिए । पकहले पचास जना गिलादी मानिसहरू उनीसँग लगे र पकहियालाई अर्गम र एरिहसँगै सामरियामा राजमहल भित्र मारे । तब पकह नयाँ राजा भए ।
- 26 सबै कामहरू जे जति पकहियाले गरे इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ ।
- 27 रमल्याहका छोरा पकहले यहूदाका अजर्याहको शासन काल 52 औं वर्षमा सामरियामा इस्राएलमाथि शासन गरे । पकहले 20 वर्ष शासन गरे ।
- 28 पकहले ती कामहरू गरे जो परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो । पकहले नबातका छोरा यारोबामले गरेको पापकाम बन्द गरेनन् जसले इस्राएलमा पाप बढ्यो ।
- 29 अशूरका राजा तिगलत पिलेसेर इस्राएलको विरोधमा युद्ध गर्न आए । इस्राएलका राजा पकह भएको समय थियो । तिगलत पिलेसेर इय्थोन, आबेल-बेत्माका, यानोह, केदेश, हासोर, गिलाद, गालील अनि नप्तालीका सबै क्षेत्रहरू वसमा लिए । तिगलत पिलेसेरले ती ठाउँहरूबाट मानिसहरू बन्दीको रूपमा अशूर लगे ।
- 30 एलाका छोरा होशेले रमल्याहका छोरा पकहको विरोधमा योजनाहरू बनाए । होशेले पकहलाई मारे । त्यसपछि होशे नयाँ राजा भए । यस्तो यहूदाका राजा उजियाहका छोरा योतामको शासनकालको 20 औं वर्षमा भयो ।
- 31 सबै कुराहरू जे जति पकहले गरे 'इस्राएलका राजाहरूको इतिहासको' पुस्तकमा लेखिएको छ ।
- 32 उजियाहका छोरा योताम यहूदाका राजा भए । रमल्याहका छोरा पकह इस्राएलका राजा हुँदा दोस्रो वर्षमा यस्तो भयो ।
- 33 योताम 25 वर्षका थिए जब तिनी राजा भए । योतामले यरुशलेममा 16 वर्ष शासन गरे । योतामकी आमाको नाउँ यरुशा थियो, तिनी सादोककी छोरी थिइन ।
- 34 योतामले आफ्ना पिता उज्जियाह जस्तै ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले सही भन्नुभएको थियो ।
- 35 तर उनले अग्ला ठाउँहरूमा भएका बालका मूर्ति भत्काएनन् । मानिसहरू अझै ती अग्ला पूजास्थलहरूमा बलिदानद्वारा दिने गर्द थिए अनि धूपबलिहरू जलाउँने गर्दथे । योतामले परमप्रभुको मन्दिरको माथिल्लो ढोका बनाए ।
- 36 सबै कुराहरू जे जति योतामले गरे 'यहूदाका राजाहरूको इतिहासको पुस्तकमा लेखिएको छ ।

- 37 त्यस समयमा परमप्रभुले रमल्याहका छोरा पेकह र अरामका राजा रसीनलाई यहूदाको विरोधमा युद्ध गर्न पठाउनुभयो ।
- 38 योताम मरे अनि उनका पुर्खाहरूसँगै गाडियो । योतामलाई आफ्ना पुर्खा दाऊदशहरमा गाडियो । योतामका छोरा आहाज उनीपछि नयाँ राजा भए ।

अध्याय 16

योतामका छोरा आहाज पेकह रमल्याहका छोराको शासनकालको 17 औं वर्षमा यहूदाका राजा भए ।

- 2 आहाज 20 वर्षका थिए जब तिनी राजा भए । आहाजले यरुशलेममा 16 वर्ष शासन गरे । आहाज आफ्ना पुर्खा दाऊद जस्ता थिएनन् आहाजले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले गलत भन्नुभएको थियो ।
- 3 आहाजले इस्राएलका राजाहरू जस्तै जीवन बिताए । उनले आफ्नो छोरालाई आगोमा बलि दिए । उनले राष्ट्रमा घोर पापको नक्कल गरे जसलाई परमप्रभुले इस्राएलीहरू आएको बेला देश छोड्न लगाउनुभयो ।
- 4 आहाजले अग्ला ठाउँहरू, पहाडको शिखर र प्रत्येक हरियो रुखतल बलिदानहरू अनि धूपबलिहरू जलाउँथे ।
- 5 अरामका राजा रसीन अनि इस्राएलका राजा रमल्याहका छोरा पेकह यरुशलेमको विरोधमा युद्ध गर्न आए, रसीन अनि पेकहले आहाजलाई घेरे तर जित्न सकेनन् ।
- 6 त्यस समयमा अरामका राजा रसीनले अरामका लागि एलत फिर्ता लिए । रसीनले यहूदाका सबै मानिसहरूलाई धपाए जो एलतमा थिए । अरामीहरू एलतमा बस्न थाले अनि तिनीहरू आज पनि त्यहाँ बस्दैछन् ।
- 7 आहाजले अश्शूरका राजा तिग्लत पिलेसेरकहाँ दूतहरू पठाए । सन्देश थियो: “म तिम्रो सेवक हुँ । म तिम्रो छोरा जस्तै हुँ आऊ अनि अरामका राजा तथा इस्राएलका राजाबाट मलाई बचाऊ । तिनीहरू मसित युद्ध गर्न आएका छन् ।”
- 8 आहाजले परमप्रभुको मन्दिर अनि राजाको घरको भन्डारमा भएको चाँदी र सुन निकाले । त्यसपछि आहाजले अश्शूरका राजालाई एउटा उपहार पठाए ।
- 9 अश्शूरका राजाले आहाजको कुरा सुने । अश्शूरका राजा दमीशकको विरोधमा युद्ध गर्न गए । राजाले शहर दखल गरे अनि दमीशकका मानिसहरूलाई बन्दी बनाएर किर लगे र उनले रसीनलाई पनि मारे ।
- 10 राजा आहाज अश्शूरका राजा तिग्लत पिलेसेरसँग भेट गर्न दमीशक गए । आहाजले दमीशक मा वेदी देखे । राजा आहाजले यस वेदीको नमूना र ढाँचा पूजाहारी उरियाहकहाँ पठाए ।
- 11 तब पूजाहारी उरियाहले दमीशकबाट आहाजले पठाएको नमूना जस्तै एउटा वेदी बनाए । पूजाहारी उरियाहले यस प्रकारको वेदी राजा आहाज दमीशकबाट फर्किनु अघि बनाए ।
- 12 जब राजा दमीशकबाट फर्किए उनले वेदी देखे । उनले वेदीमा बलिहरू चढाए ।
- 13 वेदीमा उनले आहाजले होमबलि अनि अन्नबलि चढाए । उनले आफ्नो अर्घबलि चढाए पनि अनि त्यस वेदीमा मेलबलिको रगत छर्किने काम गरे ।
- 14 आहाजले मन्दिरको सामु परमप्रभु अघि भएको काँसाको वेदी हटाए । यो काँसाको वेदी आहाजको वेदी अनि परमप्रभुको मन्दिरको माझमा थियो । आहाजले काँसाको वेदीलाई आफ्नो वेदीको उत्तर तिर राखे ।
- 15 आहाजले पूजाहारी उरियाहलाई एउटा आदेश दिए । उनले भने, “यस देशका मानिसहरूले बिहान होमबलि, बेलुकी अन्नबलि राजाको होमबलि राजाको अन्नबलि अनि साधारण मानिसहरूको होमबलि अन्नबलिहरू पेय बलिहरू चढाउँदा ठूलो वेदी प्रयोग गर । ठूलो वेदीमा बलिदान र अरु बलिहरूको रगत छर्कनु । तर म परमेश्वरसँग प्रश्न सोध्न काँसाको वेदी प्रयोग गर्नेछु ।”
- 16 उरियाह पूजाहारीले सबै काम गरे जस्तो राजा आहाजले आदेश दिएका थिए ।
- 17 काँसाका पाटाहरू भएका गोरुगाडिहरू र हात धुने भाँडाहरू पूजाहारीहरूका लागि थिए । राजा आहाजले सबै पाटाहरू तथा भाँडाहरू निकाले । उनले ठूलो खँड्कुला पनि निकाले जसको तल काँसाका गोरुहरू उभिएका थिए । उनले ठूलो खँड्कुलो ढुङ्गाको आधारमाथि राखे ।
- 18 कर्मीहरूले विश्राम दिनको सभाका लागि मन्दिरभित्र एउटा छापको ठाउँ बनाए । आहाजले राजाको बाहिरी प्रवेशद्वार पनि हटाए । आहाजले यी सबै परमप्रभुको मन्दिरबाट निकाले । आहाजले यस्तो काम अश्शूरका राजाको कारणले गर्दा गरे ।
- 19 सबै, कुराहरू जे जति आहाजले गरे ‘यहूदाका राजाहरूको इतिहासको’ पुस्तकमा लेखिएको छ ।
- 20 आहाज मरे अनि उनलाई दाऊदशहरमा पुर्खाहरूसँगै गाडियो । आहाजका छोरा हिजकियाह उनीपछि नयाँ राजा भए ।

एलाका छोरा होशेले सामरियामा इस्राएलमाथि शासन शुरू गरे । यो समय यहूदाका राजा आहाजको शासनकालको 12 औं वर्ष थियो । होशेले नौ वर्ष शासन गरे ।

2 होशेले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो । तर होशे अघि शासन गर्ने इस्राएलका राजाहरू जस्तो खराब थिएनन् ।

3 अशूरका राजा शलमनेसेर होशेको विरोधमा युद्ध गर्न आए । शलमनेसेरले होशेलाई पराजित गरे अनि होशे उनको सेवक भए । यस प्रकार होशेले शलमनेसेरलाई कर तिर्न थाले ।

4 पछि होशेले मिश्रका राजालाई मदत माग्न दूत पठाए । त्यस राजाको नाउँ 'सो' थियो । त्यस वर्ष होशेले अशूरका राजालाई प्रत्येक वर्ष दिए जस्तै कर दिएनन् । अशूरका राजाले थाहापारे, होशेले उनको विरोधमा षड्यन्त्र रचेका छन् । यस कारण अशूरका राजाले होशेलाई बन्दी बनाए अनि जेलमा थुने ।

5 अशूरका राजाले इस्राएलमा धेरै ठाउँहरूमा आक्रमण गरे । त्यसपछि तिनी सामरिया आए । उनले सामरियाको विरोधमा तीन वर्ष युद्ध गरे ।

6 अशूरका राजाले इस्राएलका राजा होशेको नवौं वर्षको अवधिमा सामरियालाई कब्जामा लिए । अशूरका राजाले धेरै इस्राएलीहरूलाई पक्रे र बन्दीको रूपमा अशूर लगे । उनले तिनीहरूलाई हलहमा गोजान, नदीको किनार हाबोर र माहीहरूका शहरहरूमा छोडी दिए ।

7 यस्ता घटनाहरू भए किनभने इस्राएलीहरूले परमप्रभु तिनीहरूको परमेश्वरको विरुद्धमा पाप काम गरेका थिए । जसले तिनीहरूलाई मिश्र भूमिबाट बाहिर निकालेर ल्याउनु भएको थियो । परमप्रभुले तिनीहरूलाई मिश्रका राजा फिरऊनको कब्जाबाट बचाउनुभएको थियो । तर इस्राएलीहरूले अरु देवताहरूको पूजा गर्न थाले ।

8 तिनीहरू त्यही कुराहरू गर्न थाले जो अरु मानिसहरू गर्दथे । र परमप्रभुले ती मानिसहरूलाई भूमि छोड्न बाध्य गराए जब इस्राएलीहरू आए । इस्राएलीहरूका राजाहरूले पनि तिनीहरूलाई गलत काम गर्न लगायो ।

9 इस्राएलीहरूले लुकेर आफ्ना परमेश्वरको विरोधमा कामहरू गर्न थाले । अनि ती कामहरू झूटा थिए । इस्राएलीहरूले सानो शहरदेखि ठूलो शहरसम्म सबै शहरहरूमा अग्ला ठाउँहरू बनाए ।

10 इस्राएलीहरूले प्रत्येक अग्लो पहाडमाथि अनि प्रत्येक हरियो रुखमुनि स्मारक ढुङ्गा अशेर खाँबो खडा गरे ।

11 इस्राएलीहरू ती सबै पूजा स्थलहरूमा धूपबलि बाल्ने गर्दथे । तिनीहरूले यी कामहरू ती राष्ट्रहरू जस्तै गरे जसलाई परमप्रभुले उनीहरूको सामुने देश त्याग्न बाध्य गराउनुभएको थियो । इस्राएलीहरूले दुष्ट कामहरू गरे जसले परमप्रभुलाई रीस उठायो ।

12 तिनीहरूले देवमूर्तिहरूको सेवा गरे । अनि परमप्रभुले इस्राएलीहरूलाई भन्नुभएको थियो, "तिमीले यस्तो काम गर्नु हुँदैन ।"

13 परमप्रभुले प्रत्येक अगमवक्ता र दर्शीलाई प्रयोग गरेर इस्राएल र यहूदालाई चेताउनी दिनुभएको थियो । परमप्रभुले भन्नुभयो, "तिमीले गरेको नीच कामबाट टाढा बस । मेरा आदेश र विधिहरू पालन गर । सबै नियमहरू पालन गर जो मैले तिम्रा पुर्खाहरूलाई दिएको थिएँ । मैले यो नियम तिमीलाई दिनका लागि मेरा सेवक अगमवक्ताहरूलाई काममा लगाएँ ।"

14 तर मानिसहरूले सुनेनन् । तिनीहरू आफ्ना पुर्खाहरू जस्तै ढीठ थिए । तिनका पुर्खाहरूले आफ्नो परमेश्वरमाथि विश्वास गरेनन् ।

15 मानिसहरूले परमप्रभुको नियम र पुर्खाहरूसँग भएको उहाँको करार मान्न स्वीकारेनन् । तिनीहरू परमप्रभुको चेताउनी सुन्न तयार भएनन् । तिनीहरूले देवमूर्तिहरूको पूजा गरे जो कामै नलाग्ने थिए अनि तिनीहरू आफै पनि काम नलाग्ने भए । तिनीहरू आफ्ना वरिपरि भएका राष्ट्रहरूका मानिसहरू जस्तै जीवन यापन गर्न थाले । तिनीहरूले त्यस्तै खराब कामहरू गरे । अनि परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूलाई चेताउनी दिनुभएको थियो । परमप्रभुले तिनीहरूलाई त्यस्ता खराब कामहरू नगर्नु भन्नुभएको थियो ।

16 मानिसहरूले आफ्ना परमेश्वरको आदेश अनुसरण गर्न बन्द गरे । तिनीहरूले दुइवटा सुनको बाछाका मूर्तिहरू बनाए । तिनीहरूले अशेर खाँबो बनाए । तिनीहरूले आकाशका सबै ताराहरूको पूजा गरे अनि बालको सेवा गरे ।

17 तिनीहरूले आफ्ना छोरा छोरीहरू आगोमा बलि दिए । तिनीहरूले भविष्यको जानकारी प्राप्तका लागि तन्त्र-मन्त्र जादू-प्रेत, विद्याको प्रयोग गरे । तिनीहरूले त्यस्तो काम गर्नका लागि आफूलाई बेचे जसलाई परमप्रभुले नराम्रो भन्नुभएको थियो । तिनीले यस्तो काम परमप्रभुको रीस जगाउनका लागि गरे ।

18 यस कारण परमप्रभु इस्राएलमाथि साह्रै रिसाउनुभयो अनि आफ्नो नजर देखि टाढामा राख्नुभयो । यहूदाका परिवार समूहबाहेक कोही इस्राएली रहेको थिएन ।

19 तर यहूदाका मानिसहरूले आफ्ना परमप्रभुको आदेश पालन गरेनन् । यहूदाका मानिसहरूले इस्राएलका मानिसहरू

जस्तै जीवन यापन गरे ।

20 परमप्रभुले इस्राएलका सबै मानिसहरूलाई अस्वीकार गर्नुभयो । उहाँले तिनीहरूमाथि धेरै संकटहरू ल्याउनुभयो अनि, अन्तमा उहाँले तिनीहरूलाई बाहिर फ्याँकी दिनुभयो अनि आफ्नो नजरबाट बाहिर राख्नुभयो ।

21 परमप्रभुले इस्राएललाई दाऊदको परिवारबाट छुट्टयाउनुभयो अनि इस्राएलीहरूले नाबाटका छोरा योरोवामलाई आफ्नो राजा बनाए । योरोवामले इस्राएलीहरूलाई परमप्रभुको अनुसरण गर्न नदिएर टाढा राखे योरोवामले इस्राएलीहरूलाई ठुलो पाप गर्न लगाए ।

22 यस प्रकार इस्राएलीहरूले सबै पाप कामहरू अनुसरण गरे जो योरोवामले गरे । तिनीहरूले ती पाप कामहरू परमप्रभुले इस्राएललाई नजरबाट पर नगरुञ्जेल सम्म बन्द गरेनन् ।

23 अनि परमप्रभुले भन्नुभयो यस्तो हुनेछ । उहाँले आफ्ना अगमवक्ताहरू मानिसहरूलाई यस्तो भन्न पठाउनुभयो । यसकारण इस्राएलीहरूलाई आफ्नो देशबाट बाहिर अशूर पुर्याइयो अनि तिनीहरू आजसम्म त्यहीं छन् ।

24 अशूरका राजाले इस्राएलीहरूलाई सामरियाबाट बाहिर लगे । त्यसपछि अशूरका राजाले बाबेल कूता, अब्बा, हमात र सपर्वेम्बाट मानिसहरू ल्याए । उनले ती मानिसहरूलाई सामरियामा बस्न लगाए । ती मानिसहरूले सामरियामा अधिकार जमाए अनि वरिपरि शहरहरूमा बस्न थाले ।

25 जब ती मानिसहरू सामरियामा बस्न थाले । तिनीहरूले परमप्रभुको सम्मान गरेनन् । यसकारण परमप्रभुले तिनीहरूमाथि आक्रमण गराउन सिंहहरू पठाउनुभयो । ती सिंहहरूले ती मानिसहरूमध्ये केहीलाई मारे ।

26 केही मानिसहरूले अशूरका राजालाई भने, “ती मानिसहरू जसलाई तिमीले लग्यौ अनि सामरियाका शहरहरूमा बस्न लगायौ । त्यस देशका देवताको नियमहरू जान्दैनन् । यसकारण देवताले तिनीहरूमाथि आक्रमण गराउन सिंहहरू पठाए । सिंहहरूले ती मानिसहरूलाई मारे किन भने तिनीहरू त्यस देशका देवताको नियम जान्दैन थिए ।”

27 यसकारण अशूरका राजाले यस्तो आदेश दिए: “तिमीले सामरियाबाट केही पूजाहारी ल्याउ । ती पूजाहारीहरूमध्ये एक जनालाई पठाऊ जसलाई बन्दी बनाएर सामरिया लगेको थिए । त्यो पूजाहारी जाओस् अनि त्यही बसोस । तर त्यस पूजाहारीले मानिसहरूलाई त्यस देशको देवताको नियम पढाउन सक्नेछन् ।”

28 यसकारण पूजाहारीहरूमध्ये एक जना जसलाई अशूरीहरूले सामरियाबाट ल्याएका थिए, उनी बेतेलमा बस्न आए । यस पूजाहारीले मानिसहरूलाई कसरी तिनीहरूले परमप्रभुको सम्मान गर्नुपर्छ बताए ।

29 तर ती सबै मानिसहरूले आ-आफ्नो देवताहरू बनाए अनि अग्लो ठाउँहरूमा भएका मन्दिरहरूमा तिनीहरूलाई स्थापित गरे जो सामरीहरूले बनाएका थिए । ती मानिसहरूलाई यस्तै गरे जहाँ-जहाँ तिनीहरू बस्थे ।

30 बाबेलका मानिसहरूले झूटा देवता सुक्कोत-बनोत बनाए । कूतका मानिसहरूले झूटा देवता नेगेल बनाए । हमातका मानिसहरूले झूटा देवता अशीमा बनाए ।

31 अब्बाका मानिसहरूले झूटा देवता नेभज र तर्ताक बनाए अनि सपर्वेका मानिसहरूले आफ्ना झूटा देवताहरूको सम्मान गर्नका लागि आफ्ना नानीहरू आगोमा जलाए । झूटा देवताहरू अद्रमेलेक र अनमेलेक थिए ।

32 तर ती मानिसहरूले परमप्रभुको पनि आराधना गरे । तिनीहरूले मानिसहरूबाट अग्ला पूजा स्थलका लागि पूजाहारीहरू रोजे । ती पूजाहारीहरूले ती पूजा स्थलहरूमा मन्दिरभित्र मानिसहरूका लागि बलि दिए ।

33 तिनीहरूले परमप्रभुको आदर गरे तर तिनीहरूले आफ्ना देवताहरूको पनि सेवा गरे । ती मानिसहरू आफ्ना देवताहरूको सेवा त्यसरी नै गर्दथे जसरी तिनीहरू ती देशमा गर्दथे जहाँबाट तिनीहरूलाई ल्याइयो ।

34 आजसम्म ती मानिसहरू त्यसरी बस्छन् जसरी तिनीहरू अतीतमा बसेका थिए । तिनीहरूले परमप्रभुको डर मान्छन् नत भक्ति नै गर्छन् । तिनीहरूले नियमको, निर्देशन, व्यवस्था अथवा आदेशहरू जुन परमप्रभुले याकूबको सन्तानहरूलाई दिएको थियो पालन गर्दैनन् ।

35 परमप्रभुले इस्राएलका मानिसहरूसँग एउटा करार गर्नुभयो । परमप्रभुले तिनीहरूलाई आदेश दिनुभयो, “तिमीहरूले अरु देवताहरूको आदर नगर । तिमीहरूले तिनीहरूको पूजा गर्नु हुँदैन, सेवा गर्नु हुँदैन अथवा बलि चढाउनु हुँदैन ।

36 तर तिमीहरूले परमप्रभुको अनुसरण गर्नु पर्छ । परमप्रभु नै परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले तिमीलाई मिश्रबाट बाहिर ल्याउनुभयो । परमप्रभुले तिमीलाई बचाउनका लागि आफ्नो महाशक्ति प्रयोग गर्नुभयो । तिमीले परमप्रभुको आराधना गर्नुपर्छ अनि उहाँका लागि बलि चढाउनु पर्छ ।

37 तिमीले विधिहरू, नियमहरू, उपदेशहरू तथा आदेश पालन गर्नु पर्छ जो उहाँले तिम्रो निम्ति लेख्नुभएको थियो । तिमीले यी कुराहरू सधैं हर समय पालन गर्नु पर्छ । तिमीले अरु देवताहरूको आदर गर्नुहुँदैन ।

38 तिमीले त्यो करार बिर्सिनु हुँदैन जो मैले तिमीहरूसित गरेको थिएँ । तिमीले अरु देवताहरूको आदर गर्नुहुँदैन ।

39 तिमीले परमप्रभु तिनीहरूको परमेश्वरको मात्र डर मान्नु पर्छ अनि आदर गर्नुपर्छ । तब उहाँले तिमीलाई तिम्रा सबै शत्रुहरूबाट बचाउनु हुनेछ ।”

40 तर इस्राएलीहरूले सुनेनन् । तिनीहरू त्यही कामहरू गरिरहे जस्तो पहिला गर्दथे ।

41 यस प्रकार अहिले अरु राष्ट्रहरू परमप्रभुको सम्मान गर्छन् तर तिनीहरू आफ्ना देवताका मूर्तिहरूको पनि सेवा गर्दछन् । तिनका छोरा छोरी र नाता नातिनीहरू त्यही काम गर्छन् जो उनका पुर्खाहरू गर्दथे । तिनीहरू अझै पनि ती कामहरू गर्छन् ।

अध्याय 18

आहारजका छोरा हिजकियाह यहूदाका राजा थिए । एलाका छोरा होशे इस्राएलका राजा हुँदा तेस्रो वर्षमा हिजकियाहले शासन गर्न शुरू गरे ।

2 हिजकियाह 25 वर्षका थिए जब उनले शासन गर्न शुरू गरे । हिजकियाहले यरुशलेममा 29 वर्ष शासन गरे । उनकी आमा जकर्याहकी छोरीको नाउँ अबी थियो ।

3 हिजकियाहले ती कामहरू गरे आफ्ना पुर्खा दाऊद जस्तै जो परमप्रभुले सही भन्नुभएको थियो ।

4 हिजकियाहले अल्गा ठाउँहरू भत्काए । उनले स्मारक ढुङ्गाहरू फोरे अनि अश्वारोत खाँमाहरू ढाले । त्यस समयमा इस्राएलका मानिसहरूले मोशाद्वारा बनाइएको काँसाको साँपका लागि धूपबलि जलाउने गर्दथे । यस काँसको साँपलाई “नेहुरातान” भनिन्थ्यो हिजकियाहरूले यस काँसाको साँपलाई टुक्रा-टुक्रा पारे किनभने मानिसहरूले त्यस सापको पूजा गरिरहेका थिए ।

5 हिजकियाहले परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरमाथि विश्वास गर्दथे । यहूदाका राजाहरूमा उनी अघि अथवा पछि हिजकियाह जस्तो व्यक्ति कोही भएन ।

6 हिजकियाह परमप्रभुप्रति साह्रै नै विश्वासी थिए । उनले परमप्रभुको अनुसरण गर्न छोडेनन् । उनले आदेशहरू पालन गरे जो परमप्रभुले मोशालाई दिनुभएको थियो ।

7 परमप्रभु हिजकियाहसँग हुनुहुन्थ्यो । हिजकियाह प्रत्येक काममा सफल भए जो उनले गरे । हिजकियाह अश्वरका राजाबाट अलग भए । हिजकियाहले अश्वरका राजाको सेवा गर्न बन्द गरे ।

8 हिजकियाहले गाजासम्म तथा यसको वरिपरि पलिशतीलीहरूलाई पराजित गरे । उनले सानो देखि ठूलो सबै पलिशतीली शहरहरू पराजित गरे ।

9 अश्वरका राजा शल्मनेसेर सामरियाको विरोधमा युद्ध गर्न गए । उनको सैनिकले शहरलाई घेरे यो घटना यहूदाका राजा हिजकियाहको शासन कालको चौथो वर्षमा भयो । एलाका छोरा होशे इस्राएलका राजा भएको सातौँ वर्ष पनि थियो ।

10 तेस्रो वर्षको अन्तमा, शल्मनेसेरले सामरिया कब्जा गरे । उनले सामरियालाई यहूदाका राजा हिजकियाहको छैटौँ वर्षमा कब्जा गरे । यो इस्राएलका राजा होशे भएको नवौँ वर्ष थियो ।

11 अश्वरका राजाले इस्राएलीहरूलाई बन्दी बनाएर अश्वर लगे । उनले तिनीहरूलाई हाबीर (गोजान नदी) किनारमा हलह र मादीमा बसाए ।

12 यस्तो घटना भयो किनभने इस्राएलीहरूले परमप्रभु आफ्नो परमेश्वरको अनुसरण गरेनन् । तिनीहरूले परमप्रभुको करारलाई मानेनन् । तिनीहरूले ती सबै कुराहरू मानेनन् जो परमप्रभुका सेवक मोशाले आदेश दिएका थिए । इस्राएलका मानिसहरूले परमप्रभुको करार नसुने जस्तो गरे न त ती कामहरू गरे करारमा उनीहरूलाई गर्न भनिएको थियो ।

13 हिजकियाहको शासनकालको 14औँ वर्षमा अश्वरका राजा सनहेरीब यहूदाका सबै शक्तिशाली शहरहरूको विरोधमा युद्ध गर्न गए । सनहेरीबले ती सबै शहरहरू जिते ।

14 तब यहूदाका राजा हिजकियाहले अश्वरका राजालाई लाकीशमा एउटा सन्देश पठाए । हिजकियाहले भने, “मैले भूल गरेको छु । मलाई एकलै छोडिदेऊ । तब तिमिले मागेको जे पनि तिर्न तयार हुनेछु ।” तब अश्वरका राजाले यहूदाका राजा हिजकियाहलाई 300 तोडा भन्दा बढी चाँदी तथा 30 तोडा भन्दा बढी सुन तिर्न भने ।

15 हिजकियाहले परमप्रभुको मन्दिर अनि राजाको खजानामा भएको चाँदी दिए ।

16 त्यस समयमा हिजकियाहले परमप्रभुको मन्दिरको ढोकाहरू र चौखटहरूमा लगाइएका सुन उष्काए । राजा हिजकियाहले नै ती ढोकाहरू र चौखटहरूमा सुन जोड्ने काम गरेका थिए । हिजकियाहले ती सुन अश्वरका राजालाई दिए ।

17 अश्वरका राजाले आफ्ना अत्यन्त महत्वपूर्ण तीनजना सेनापतिहरू विशाल सेनासँगै राजा हिजकियाहकहाँ यरुशलेम पठाए । ती मानिसहरू लाकीशबाट हिँडे अनि यरुशलेम पुगे । तिनीहरू माथिल्लो पोखरिको छेउको कुलो नजिक उभिए । माथिल्लो पोखरी धोबीको खेत जाने बाटोमा थियो ।

18 यी मानिसहरूले राजालाई बोलाए । हिल्कियाहका छोरा एल्याकीम (एल्याकीम राजाको महलको हेरचाह गर्दथे ।) शेब्ना (मुख्य सचिव) र आसापका छोरा योआ (अभिलेखापाल) तिनीहरूसँग भेट गर्न बाहिर आए ।

- 19 सेनापतिहरूमध्ये एक जनाले उनीहरूलाई भने, “अश्रूका राजा, महाराजले जे भनेका छन्, हिजकियाहलाई भनः तिमी केमाथि विश्वास गर्दछौ?”
- 20 तिम्रा वचनहरू अर्थहीन छन्। तिमी भन्छौ, “युद्धमा मलाई सघाउन तिमीसँग पर्याप्त सल्लाह र शक्ति छ।” तर तिमीलाई कसले विश्वास गर्छ किनभने तिमीले मेरो नियमको उल्लंघन गरेका छौ।
- 21 तिमी भाँचिएको बेतको लौरोको मदत लिंदै छौ। यो हिँड्ने लौरो मिश्र हो। यदि कोही मानिस यस लौरोको मदत लिन्छ भने यो भाँचिन्छ र हातउँदो गएर घाइते बनाउँछ। मिश्रका राजा त्यस्तै हुन ती मानिसहरूका लागि जो उनलाई विश्वास गर्छन्।
- 22 हुन सक्छ तिमी भन्ने छौ, “हामी परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरमाथि विश्वास गर्दछौ।” तर म जान्दछु हिजकियाहले अग्ला ठाउँहरू र वेदीहरू हटाए जहाँ मानिसहरू परमप्रभुको आराधना गर्दथे हटाए। अनि हिजकियाहले यहूदा र यरूशलेमका मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूले यहाँ यरूशलेममा वेदीको अधिमात्र आराधना गर्ने छौ।”
- 23 अब अश्रूका राजा, हाम्रा मालिकसँग सम्झौता गर। म वचन दिन्छु, यदि तिमीले सवार गर्नेहरू भेटाउन सक्छौ भने म तिमीलाई 2,000 घोडाहरू दिनेछु।
- 24 तिमी मेरा मालिकका अधिकारीहरूमध्ये तल्लो स्तरका एक जना अधिकारीलाई परास्त गर्न सक्ने छैनौ। तिमी रथ र घोडाका सैनिकहरूका लागि मिश्रमाथि भर पर्छौ।
- 25 म परमप्रभुको आदेश बिना यरूशलेमलाई नष्टपार्न आएको होइन। परमप्रभुले मलाई भन्नुभएको छ “यस देशको विरोधमा जाऊ अनि यसलाई नष्टपार।”
- 26 तब हिजकियाहका छोरा एल्याकीम, शेब्ना र योआले सेनापतिलाई भने, “कृपया हामीसँग अरामी भाषामा कुरा गर। हामी त्यो भाषा बुझ्छौं। यहूदाको भाषामा हामीसँग कुरा नगर किनभने पर्खालमाथि उभिएका मानिसहरूले सुन्ने छन्।”
- 27 तर सेनापतिले तिनीहरूलाई भने, “मेरो मालिकले मलाई तिमी र तिम्रा राजासँग बोल्न मात्र पठाउनुभएको छैन। म अरू मानिसहरूसँग पनि कुरा गर्नेछु जो पर्खालमा बसिरहेका छन्। तिनीहरूले तिनीहरूको मल-मूत्र तिमीहरूसँगै नै खाने अनि पिउने छन्।”
- 28 तब सेनापति जोरसित हिब्रू भाषामा कराएर भने, “महाराजाधिराज, अश्रूका राजाबाट यो सन्देश सुन।
- 29 राजा भन्दछन्, ‘हिजकियाहलाई मूर्ख बनाउन नदेऊ। उनले तिमीलाई मेरो शक्तिबाट बचाउन सक्दैनन्।’
- 30 हिजकियाहले परमप्रभुप्रति तिमीहरू विश्वास गर्ने बनाउन नसकोस्। हिजकियाह भन्दछन्, ‘परमप्रभुले हामीलाई बचाउनु हुनेछ! अश्रूकाले राजा यस शहरलाई परास्त गर्ने छैनन्!’
- 31 तर हिजकियाहका कुरा नसुन्! “अश्रूका राजा यस्तो भन्दछन्; ‘मसित शान्ति सन्धि गर अनि मसँग मिल। तब तिमीहरूमध्ये प्रत्येकले आफ्नो आइफल, आफ्नै अंज्जीर फल अनि आफ्नै कपको पानी खान सक्ने छौ।
- 32 तिमीहरू यस्तो तबसम्म गर्न सक्ने छौ जबसम्म म आएर तिमीहरू टाढा आफ्नो देशमा लिएर जान्छु। यो ठाउँ अन्न र नयाँ दाखरस, गहुँ र अङ्गुर र अंडीर महको देश हो। तब तिमीहरू बाँच्ने छौ, मर्दैनौ। तर हिजकियाहका कुरा नसुन। उनी तिमीहरूको मन बदली गर्न चाहन्छन्। उनी भन्दैछन्। ‘परमप्रभुले हामीलाई बचाउनु हुनेछ।’
- 33 के अर्कै राष्ट्रका देवताहरूमध्ये कसैले अश्रूका राजाबाट उनको देशलाई बचाउन सक्थे? सकेन!
- 34 हमात र अपार्दका देवताहरू कहाँ छन्? सपवैम, हेना र इव्वाका देवताहरू कहाँ छन्? के तिनीहरूले मबाट सामरियालाई बचाउन सके?
- 35 सकेनन् के अरू देशका देवताहरू मध्ये कसैले आफ्नो देश मबाट बचाउन सके? सकेनन् के परमप्रभुले मबाट यरूशलेमलाई बचाउन सक्नुहुन्छ? सक्दैनन्।”
- 36 तर मानिसहरू बोलेका थिएनन्। तिनीहरूले सेनापतिलाई एक शब्द पनि भनेनन् किनभने राजा हिजकियाहले तिनीहरूलाई आदेश दिएका थिए। उनले भने, “उनलाई केही नभन।”
- 37 हिजकियाहका छोरा एल्याकीम (एल्याकीम राजाको दरबारको अधिकारी थिए) शेब्ना (सेबाका मुख्य सचिव) र आसापका छोरा योआ (अभिलेखापाल) हिजकियाहसमक्ष आए। तिनीहरूको लुगा च्यातिएको थियो र तिनीहरू दुःखी भएको बुझिन्थ्यो। तिनीहरूले हिजकियाहलाई सबै कुरा भने जो अश्रूका सेनापतिले भनेका थिए।

अध्याय 19

राजा हिजकियाहले ती कुराहरू सुने अनि आफू दुःखी र चिन्तित देखाउनका लागि उनले आफ्नो लुगा च्याते। त्यसपछि तिनी परमप्रभुको मन्दिरभित्र पसे।

2 हिजकियाहले एल्याकीम (एल्याकीम राजाको दरबारको अधिकारी थिए) शेब्ना (सेबाका मुख्य सचिव) अनि

पूजाहारीहरूमध्ये बुढा पाकालाई आमोसका छोरालाई अगमवक्ता यशैयाहकहाँ पठाए । तिनीले फाटेको लुगा लगाए जसले तिनीहरू दुःखी र उदास भएको देखाँउथ्यो ।

3 राजाबाट तिनीहरू यो समाचार लगेर गए, “आजको दिन हाम्रा निम्ति कष्टको दिन छ, ‘तिरस्कार र निन्दा को दिन! बालक जन्माउँदा बल नभएकी स्त्री झैं हामी भएका छौं ।

4 सेनापतिका मालिक अशशूरा राजाले उनलाई जिवित परमप्रभुको विषयमा नराम्रा कुराहरू भन्न पठाएका छन् । हुन सक्छ, परमेश्वरले ती सबै कुराहरू सुन्नु हुन्छ । परमप्रभुले शत्रुलाई सजाय दिनुहुनेछ यसकारण ती मानिसहरूका लागि प्रार्थना गरि दिनुहोस् जो अझै जिउँदै रहेका छन् ।”

5 राजा हिजकियाहका अधिकारीहरू यशैयाहकहाँ गए ।

6 यशैयाहले तिनीहरूलाई भने, “तिम्रो मालिक हिजकियाहलाई यो सन्देश देऊ: ‘परमप्रभु भन्नुहुन्छ: अशशूरका राजाका अधिकारीहरूले मेरो बारेमा गरेका कुराहरूका लागि डर मान्नु पर्दैन ।

7 म उसमा आत्मा समावेश गराउँदैछु । उनले अफवाह सुन्ने छन् । त्यसपछि उनी आफ्नो देशतिर फर्किएर र भाग्ने छन् । अनि म उनलाई उनको देशमा तरवारले छिनाउनेछु ।”

8 सेनापतिले सुने अशशूरका राजा लाकीशबाट हिँडे । यसकारण सेनापतिले आफ्ना राजालाई लिब्नाको विरुद्धमा लडाइँ गर्दै गरेको पाए ।

9 अशशूरका राजाले कूशका तिर्हाकाको विषयमा एउटा कुखबर सुने । खबर थियो, “तिर्हाका तिम्रो विरोधमा लडाइँ गर्न आएको छ ।” यसकारण अशशूरका राजाले हिजकियाहकहाँ फेरी राजदूत पठाए । अशशूरका राजाले ती राजदूतहरूलाई एउटा सन्देश दिनु भनी पठाए । उनले यी कुराहरू भने:

10 यहूदाका राजा हिजकियाह यो भन, परमेश्वर जसमाथि तिमीले भरोसा गर्छौ, “तिमीलाई धोका दिन्छ उसलाई यो गर्न नदेऊ उसले भन्छ अशशूरका राजाले यरुशलेमलाई पराजित गर्ने छैनन् ।”

11 तिमीले ती सबै घटनाहरू सुनेका छौ जो अशशूरका राजाले अरु सबै देशहरूसित गरेका थिए । हामीले तिनीहरूलाई पूर्णतः नष्ट गर्यौं के तिमी बाच्ने छौ? अहँ!

12 ती देशहरूका देवताहरूले आफ्ना मानिसहरूलाई बचाएनन् । मेरा पुर्खाहरूले तिनीहरू सबैलाई शेषपारे । तिनीहरूले गोजान, हारान, रेसेप र तलस्सारमा बेत-एदेनका मानिसहरूलाई खततम गरे ।

13 हमातका राजा कहाँ छन्? अर्पादका राजा? रूपवैम शहरका राजा? हेना अनि इब्बाका राजा? तिनीहरू सबै नै खतम भए ।

14 हिजकियाहले राजदूतहरूबाट पत्र लिएर अनि तिनीहरूलाई पढे । तब हिजकियाह माथि परमप्रभुको मन्दिरमा गएर अनि तिनले परमप्रभुको सामु पत्रहरू फिर्ता गरे ।

15 हिजकियाहले परमेश्वरको सामुनै प्रार्थना गरेर अनि भने, “परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर, त्यो परमेश्वर जो करुब स्वर्गदूतमाझ राजा जस्तो बस्नुभएको छ । तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्छ तपाईं मातरै धर्तीका सबै राज्यहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ । तपाईंले नै स्वर्गहरू र पृथ्वी बनाउनु भयो ।

16 हे परमप्रभु, कृपया मेरो कुरा सुनिदिनु होस् । परमप्रभु, मेरो आँखा खोली दिनु होस् अनि यो पत्र हेर्नु होस् र शब्दहरू सन्नुहोस् जो सनहेरीबले जीवित परमेश्वरको अपमान गर्नका लागि पठाएका छन् ।

17 हे परमप्रभु, यो सत्य हो । अशशूरका राजाहरूले ती सबै राष्ट्रहरूलाई खततम पारे ।

18 तिनीहरूले ती राष्ट्रहरूका देवताहरूलाई आगोमा फ्याँके । तर ती साँच्चैका देवताहरू थिएनन् । ती केवल काठ र ढुङ्गाका मूर्तिहरू थिए । जसलाई मानिसहरूले बनाएका थिए । त्यसै कारणले गर्दा अशशूरका राजाहरूले तिनीहरूलाई खततम पार्न सके ।

19 यसर्थ अब, हे परमप्रभु हाम्रा परमेश्वर, हामीलाई अशशूरका राजाबाट बचाउनुहोस् । तब धर्तीका सबै राज्यहरूले जान्ने छन्, तपाईं परमप्रभु मातर परमेश्वर हुनुहुन्छ ।”

20 आमोसका छोरा यशैयाहले हिजकियाहलाई यो सन्देश पठाए । उनले भने, “परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘तिमीहरूले म सित अशशूरका राजा सनहेरीबको विषयमा प्रार्थना गर्नु । मैले तिमीहरूको प्रार्थना सुनेको छु ।’

21 “सनहेरीबको विषयमा परमप्रभुको सन्देश यो छ! सियोनकी कुमारी छोरी सोच्छिन् तिमी महत्वपूर्ण छौ । उनी तिम्रो हाँसो उडाउँछन् । यरुशलेमकी छोरी तिम्रो पीठपूँछि आफ्नो टाउको हल्लाउँछिन् ।

22 तर कसले तिम्रो अपमान गर्नु र हाँसो गर्नु? तिमीले कसको विरुद्धमा कुरा गर्नु? तिमी इस्राएलको पवित्रताको विरुद्धमा थियौ । तिमीले घमण्ड साथ व्यवहार गर्नु?

23 तिमीले आफ्ना राजदूतहरू पठाउँदा परमप्रभुको अपमान गर्न तिमीले भन्यौ, “म सँगै धेरै मेरा रथहरू लिई अग्ला पहाडमा आएँ । म लबानोनको भित्रसम्म आएँ । मैले लबानोनका अग्ला देवदार रुखहरू असल सल्लाका रुखहरू ढाल । म लबानोनको अग्लो भागमाथि गएँ लहलहाउँदो बनमा पर्से ।

- 24 मैले कुवा खनै र अञ्जान ठाउँहरूको पानी पिउँ। मेरो खुट्टाको पैतालाले मैले मिश्र देशका खोलाहरू सुकाइदिएँ।”
- 25 त्यो तिमीलाई भनेकै हो तर के तिमीले सुनेनौ परमेश्वरले के भन्नुभयो? “मैले धेरै अघि यो योजना गरेँ प्राचीनकाल देखि नै मैले यो योजना गरे। अनि अब, मैले यो हुन दिएको छु। मैले तिमीलाई सुदृढ शहरहरू भत्काउन दिएँ अनि तिनीहरूलाई चट्टानको थुप्रो बनाएँ।
- 26 शहरका मानिसहरूमा शक्ति थिएन। मानिसहरू डराएका अनि अलमल परेका थिए। तिनीहरू खेतका रूखपात र घाँस जस्ता झर्ने भए। तिनीहरू घरका छानामा उमिरएका घाँस जस्तै नै भए अग्लो हुनु अघि नै मर्ने।
- 27 म जान्दछु तिमी कहिले बस्छौ म जान्दछु तिमी कहिले लडाइँ गर्न जान्छौ अनि कहिले तिमी घर फर्किन्छौ। अनि म जान्दछु कहिले तिमी ममाथि रिसाएको हुन्छौ।
- 28 पक्कै तिमी म संग रिसाएका थियौ। मैले तिम्रा अभिमानी अपमानका कुराहरू सुने। यसर्थ म तिम्रो नाकमा बल्छी ठोक्छु र म तिम्रो मुखमा मेरो लगाम लगाउँछु। तब म तिमीलाई चारैतिर घुमाउनेछु र तिमी आएकै बाटो भएर तिमीलाई लैजानेछु।”
- 29 “यो नै चिन्ह हुनेछ, जसले साबित गर्छ म तिमीलाई सहायता गर्नेछु। यस वर्ष तिमी यस्तो अन्न खाने छौ जुन आफैँ उमिरनेछ। अर्को वर्ष, तिमी यस्तो अन्न खानेछौ जुन बीउबाट प्राकृतिक रूपमा बाहिर निस्केको हुनेछ। तर तेस्रो वर्षमा तिमीले आफैँले रोपेको बीउबाट फलेको अन्न चलाउनेछौ। तिमीले दाखको बारी लगाउने छौ र त्यसबाट दाख खानेछौ।
- 30 यहूदाका परिवारबाट छुट्टिएका अनि छोडिएका मानिसहरू फेरी मौलाउन शुरू गर्नेछन्।
- 31 किनभने केही मानिसहरू बाँचेका हुनेछन्। तिनीहरू यरूशलेमबाट बाहिर निस्केर जानेछन्। जो मानिसहरू बाँचेका हुन्छन् ती सबै सियोन डाँडाबाट बाहिर निस्केर जानेछन्। परमप्रभुको जोशले यो काम हुनेछ।
- 32 “यसकारण परमप्रभु अशूरका राजाको बारेमा यस्तो भन्नुहुन्छ: उ यस शहरमा आउने छैन। उ यस शहरमा एउटा पनि तीर चलाउँदैन। उ यस शहरमा आफ्नो ढाल ल्याउने छैन। उ फोहोर माटो को थुप्रो बनाउने छैन यस शहरका भिन्ताहरूमाथि आक्रमण गर्नेछैन।
- 33 उ त्यही बाटो फर्किनेछ जुन बाटो आउँछ उ यस शहरमा आउने छैन। परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ,
- 34 म यस शहरको रक्षा गर्नेछु अनि यसलाई बचाउँने छु म यस्तो आफ्नै लागि गर्नेछु अनि मेरा सेवक दाऊदका लागि गर्नेछु।”
- 35 त्यस राती परमप्रभुका स्वर्गदूत बाहिर निस्किए अनि अशूरको शिबिरका 1,85,000 मानिसहरू मारे। जब मानिसहरू बिहान उठे, तिनीहरूले सबै लाशहरू देखे।
- 36 यसकारण अशूरका राजा सनहेरीबले त्यो ठाउँ छोडे अनि नीनवे फर्किए जहाँ तिनी बस्ने गर्दथे।
- 37 एकदिन सनहेरीब निसोकका मन्दिरमा आफ्नो देवताको पूजा गरिरहेका थिए। उसका छोराहरू अद्रमेलक र शरेसेरले उनलाई तरवारले काटेर मारे। त्यसपछि अद्रमेलक र शरेसेर भागेर अरारात प्रदेशमा गए। अनि सनहेरीबका छोरा एसरहददोन उनीपछि नयाँ राजा भए।

अध्याय 20

त्यस समयमा हिजकियाह बिरामी भए र मरणासनमा थिए। आमोसका छोरा अगमवक्ता यशैयाले हिजकियाहसँग भेट गरे। यशैयाहले हिजकियाहलाई भने, “परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘आवेश्यकहरू तयार गर किनभने तिमी मर्नेछौ। तिमी बाँच्ने छैनौ।’”

- 2 हिजकियाहले आफ्नो अनुहार भित्तातिर फर्काए। उनले परमप्रभुलाई प्रार्थन गरे अनि भने,
- 3 “परमप्रभु, स्मरण गर्नुहोस् मैले आफ्नो हृदयकासाथ तपाईंको सेवा गरेँ। मैले त्यही काम गरे जो तपाईंले सही भन्नुभइको थियो।” त्यसपछि हिजकियाह जोरसित रुन थाले।
- 4 यशैयाहले माझको आँगन नाघ्न अघि परमप्रभुको सन्देश सुने। परमप्रभुले भन्नुभयो,
- 5 “फर्क अनि मेरा मानिसहरूका अगुवा हिजकियाहलाई भन। उनलाई भन, ‘परमप्रभु तिम्रा पुर्खा दाऊदका, परमेश्वर भन्नुहुन्छ मैले तिम्रो प्रार्थना सुनेको छु अनि मैले तिम्रो आँसू देखेको छु। यसर्थ म तिमीलाई निको पार्नेछु। तेस्रो दिन, तिमी परमप्रभुको मन्दिरमा जानेछौ।’
- 6 अनि म तिम्रो जीवनमा 15 वर्ष आयु थप्नेछु। म तिमी र यस शहरलाई अशूरका राजाको शक्तिबाट रक्षा गर्नेछु। म यस शहरको रक्षा गर्नेछु। म यो सबै मेरै लागि गर्नेछु किनभने मेरो सेवक दाऊदलाई वचन दिएको थिएँ।”
- 7 तब यशैयाहले भने, “नेभाराको लेप बनाऊ अनि दुखेको ठाउँमा लगाउ।” यस कारण तिनीहरूले नेभाराको लेप बनाए अनि त्यसलाई हिजकियाहको दुखेको ठाउँमा लगाए। तब हिजकियाह निको भए।

- 8 हिजकियाहले यशैयाहलाई भने, “परमप्रभुले मलाई निको पार्नुहुनेछ त्यसको संकेत के हुनेछ अनि मैले तेस्रो दिन माथि परमप्रभुको मन्दिरमा जानु पर्नेछ?”
- 9 यशैयाहले भने, “तिमी के चाहन्छौ? के छायाँ अगाडी दश पाइला अथवा पछाडी दश पाइला जाओस्? परमप्रभुबाट तिम्रो लागि संकेत यही हो जसले यो बताउँछ परमप्रभुले त्यो काम गर्नुहुनेछ जो उहाँले गर्नु भन्नुभएको थियो ।”
- 10 हिजकियाहले उत्तर दिए, “छायाँका लागि तलतिर दश पाइल जानु सजिलो काम हो । होइन, छायाँलाई दश पाइला पछि जानु देऊ ।”
- 11 तब यशैयाले परमप्रभुसित प्रार्थना गरे र परमप्रभुले आहाजको खुड्किलो को छायाँ दश पाइला पछि सारि दिनुभयो । यो दश पाइला पहिलेको स्थानबाट सरेको थियो ।
- 12 त्यस समयमा बलदानका छोरा बरोदक बलदान बाबेलका राजा थिए । उनले पत्रहरु र एउटा उपहार हिजकियाहका लागि पठाए । बरोदक बलदानले यस्तो यसकारण गरे किनभने उनले सुनेका थिए हिजकियाह बिरामी भएका छन् ।
- 13 हिजकियाहले बाबेलबाट आएका मानिसहरुको स्वागत गरे र तिनीहरुलाई आफ्नो घरमा भएका सबै बहुमुल्य चीजहरु देखाए । उनले तिनीहरुलाई आफ्नो भन्डारमा भएको चाँदी, सुन, मसाला, बहुमुल्य सुगन्धित तेल, हतियारहरु र सबै थोक देखाइदिए । हिजकियाहको महल र सम्पूर्ण राज्यमा नदेखाएको कुनै पनि थोक रहेन ।
- 14 तब अगमवक्ता यशैयाह राजा हिजकियाहसमक्ष आए अनि उनलाई सोधे, “यी मानिसहरुले के भने? यिनीहरु कहाँबाट आएका हुन?” हिजकियाहले भने, “तिनीहरु टाढाको देश बाबेलबाट आएका हुन ।”
- 15 यशैयाहले भने, “तिनीहरुले तिम्रो महलमा के देखे?” हिजकियाहले उत्तर दिए, “तिनीहरुले मेरो महलमा प्रत्येक चीज नै देखे । मेरो भन्डार कुनै यस्तो चीज छैन जसलाई मैले तिनीहरुलाई देखाईन ।”
- 16 तब यशैयाहले हिजकियाहलाई भने, “परमप्रभुबाट यो सन्देश सुन ।
- 17 समय आउँदै छ जब तिम्रो महलका सबै चीजहरु र तिम्रा पिता-पुर्खाहरुले थुपारेका सबै चीजहरु बाबेलमा लगिनेछन् । केही पनि छोडिने छैन । परमप्रभु यस्तो भन्नुहुन्छ ।
- 18 बाबलीहरुले तिम्रो छोराहरुलाई लग्नेछन् । अनि तिम्रा छोराहरु बाबेलका राजाको महलमा नपुंसक हुनेछन् ।”
- 19 तब हिजकियाहले यशैयाहलाई भने, “परमप्रभुको यो सन्देश राम्रो छ ।” हिजकियाहले यस्तो पनि भने, “त्यो राम्रो हो यदि मेरो जीवन कालमा साँच्चो शान्ति हुनेछ ।”
- 20 सबै महान कामहरु जो हिजकियाहले गरे जसमा तलाऊ काम र शहरमा पानी ल्याउन कूलोहरु बनाउने काम छन् सबको विषयमा ‘यहूदाका राजाहरुको इतिहास’ पुस्तकमा लेखिएको छ ।
- 21 हिजकियाहको मृत्युभयो अनि उनलाई उनका पिता-पुर्खाहरूसँगै गाडियो । अनि हिजकियाहको छोरा मनश्शे उनीपछि नयाँ राजा भए ।

अध्याय 21

मनश्शे बाह्र वर्षका थिए जब उनले शासन शुरू गरे । उनले यरूशलेममा 55 वर्ष शासन गरे । उनको आमाको नाउँ हेप्सीबा थियो ।

- 2 मनश्शेले ती कामहरु गरे जसलाई परमप्रभुले नराम्रो भन्नुभएको थियो । मनश्शेले अरू मानिसहरुले गरे जस्तै डरलाग्दा कामहरु गरे । अनि परमप्रभुले ती राष्ट्रहरुलाई आफ्ना देश छोडनु वाध्य गराउनुभयो जब इस्राएलीहरु आए ।
- 3 मनश्शेले अग्लाठाउँहरु फेरि बनाए जसलाई उनका पिताले भत्काएका थिए । मनश्शेले बालका लागि वेदीहरु पनि बनाए अनि अशेरा खाँबो निर्माण गरे जसरी इस्राएलका राजाले गरेका थिए । मनश्शेले आकाशका ताराहरुको पूजा गरे अनि सेवा गरे ।
- 4 मनश्शेले परमप्रभुको मन्दिरमा असत्य देवताहरुको पूजा गर्न वेदीहरु बनाए । यो त्यही ठाउँ हो जसको बारेमा परमप्रभु बोल्नु हुन्थ्यो जब उहाँले भन्नुभयो, “म मेरो नाउँ यरूशलेममा राख्नेछु ।”
- 5 मनश्शेले परमप्रभुको मन्दिरको दुइवटा आँगनमा अकाशका ताराहरुका लागि वेदीहरु बनाए ।
- 6 मनश्शेले आफ्नो छोराको बलि दिए अनि यसलाई वेदीमाथि जलाए । मनश्शेले भविष्य जान्नकालागि धेरै तरीकाहरु प्रयोग गरे । उनले भूत-परेत र पिशाचहरूसँग समर्पक राख्ने मानिसहरु अनि तन्त्र-मन्त्रगर्नेहरुलाई भेटे । मनश्शेले ति कामहरु बढिभन्दा बढी गरे जसलाई परमप्रभुले नराम्रो भन्नुभएको थियो । यसले परमप्रभुलाई रीस उठायो ।
- 7 मनश्शेले अश्वारोत देवीको मूर्ति बनाए । उनले मूर्तिलाई मन्दिरमा स्थापित गरे । परमप्रभुले दाऊद द दाऊदका छोरा सुलेमानलाई यस मन्दिरको विषयमा भन्नुभएको थियो, “इस्राएलका सबै शहरहरुमध्ये मैले यरूशलेमलाई चुनेको थिएँ । म यरूशलेमको मन्दिरमा आफ्नो नाउँ सदाका लागि राख्नेछु ।

- 8 म इस्राएलका मानिसहरूलाई कहिल्यै पनि भूमि छोड्न बाध्य गराउने छैन जुन मैले उनका पिता-पुर्खाहरूलाई दिएको थिएँ । म मानिसहरूलाई तिनीहरूको आफ्नो देशमा बस्न दिनेछु यदि तिनीहरू मैले दिएको आदेशहरू पालन गर्छन् र मेरो सेवक मोशाले दिएको शिक्षा पालन गर्छन् ।”
- 9 भनें तर मानिसहरूले परमेश्वरको कुरा सुनेनन् । मनश्शेले इस्राएली आउन अघि कनानमा बस्ने सबै राष्ट्रहरूले गरेको भन्दा बढी दुष्कर्म गरे । अनि परमप्रभुले ती राष्ट्रहरूलाई खतम पार्नुभयो जब इस्राएलका मानिसहरू त्यो भूमिमा आए ।
- 10 परमप्रभुले यी कुराहरू भन्नको लागि आफ्ना सेवक अगमवक्ताहरूलाई प्रयोग गर्नुभयो:
- 11 “यहूदाका राजा मनश्शेले उनी अधिका एमोरीहरूले भन्दा बढी घृणित र दुष्कर्म गरे । मनश्शेले देवी देवताका मूर्तिहरूले गर्दा यहूदालाई पनि पाप गर्न लगाए ।
- 12 यसर्थ इस्राएलका परमप्रभु भन्नुहुन्छ सुन, ‘म यरूशलेम र यहूदामा धेरै संकट ल्याउनेछु जसले यस विषयमा सुन्नेहरू छक्क पर्नेछ ।
- 13 म सामरियाको नाप्ने सीमा रेखा र आहाबको परिवारलाई नाप्ने साहुल यरूशलेमसम्म फिजाउनेछु । एउटा मानिसले थाले माइछ र यसलाई घोट्टाउँछ । त्यसै म यरूशलेमलाई गरिदिनेछु ।
- 14 तर म मेरो बाँकी मानिसहरूलाई छोड्नेछु । म तिनीहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूले पराजित गर्छु । तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई बन्दी बनाउनेछन् । तिनीहरू सैनिकहरूले युद्धको बेलामा पाउने बहुमूल्य चीजहरू जस्तै हुनेछन् ।
- 15 म यस्तो गर्नेछु किनभने मेरा मानिसहरूले मैले गल्ती हो भनेको काम गरे । तिनीहरूले मलाई रीस उठाउने काम मिश्रबाट तिनीहरूका पिता-पुर्खाहरू निस्केको दिनदेखि गरेका छन् ।
- 16 अनि मनश्शेले धेरै निर्दोष मानिसहरूलाई मारे । उनले यरूशलेममा एक छेउदेखि अर्को छेउसम्म रगतले भरे अनि ती सबै पाप कामहरूको अतिरिक्त छन् जसले यहूदालाई पाप काम गर्न लगाए । मनश्शेले यहूदालाई ती कामहरू गर्न लगाए जसलाई परमप्रभुले नराम्रो भन्नु भएको थियो ।”
- 17 सबै कामहरू जो मनश्शेले गरे जस्मा उनले गरेको पाप कामहरू पनि छ जस्को विषयमा ‘यहूदाका राजाहरूको इतिहासको’ पुस्तकमा लेखिएको छ ।
- 18 मनश्शेको मृत्यु भयो अनि उनलाई उनका पुर्खाहरूसँगै गाडियो । मनश्शेलेलाई उनको महलको बगैँचामा गाडियो । यसलाई, “उज्जाको बगैँचा” भनिन्थ्यो । मनश्शेका छोरा आमोन उनीपछि नयाँ राजा भए ।
- 19 आमोन 22 वर्षका थिए जब उनले शासन शुरू गरे । उनले यरूशलेममा दुइ वर्ष शासन गरे । उनको आमाको नाउँ मशूलेमेत थियो जो योत्बाका हारूसकी छोरी थिइन् ।
- 20 आमोनले आफ्ना पिता मनश्शे जस्तै ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले नराम्रो भन्नुभएको थियो ।
- 21 आमोनले आफ्ना पिता जस्तै जीवन यापन गरे । आमोनले ती देवमूर्तिहरूको पूजा र सेवा गरे जसलाई उनका पिताले गरेका थिए ।
- 22 आमोनले आफ्ना पुर्खाहरूका परमप्रभु, परमेश्वरलाई त्यागे अनि परमप्रभुले चाहे जस्तो जीवन यापन गरेनन् ।
- 23 आमोनका सेवकहरूले उनको विरोधमा षड्यन्त्र गरे अनि उनको आफ्नो महलमा नै उनको हत्या गरे ।
- 24 साधारण मानिसहरूले ती सबै अधिकारीहरूको हत्या गरे जसले राजा आमोनको विरोधमा षड्यन्त्र गरेका थिए । त्यसपछि मानिसहरूले आमोनका छोरा योशियाहलाई उनीपछि नयाँ राजा बनाए ।
- 25 आमोनले गरेको अरु कामहरूको विषयमा ‘यहूदाका राजाहरूको इतिहासको’ पुस्तकमा लेखिएको छ ।
- 26 आमोनलाई उज्जाका बगैँचामा उनको चिहानमा गाडियो । आमोनका छोरा योशियाह नयाँ राजा भए ।

अध्याय 22

योशियाह आठ वर्षका थिए जब उनले शासन शुरू गरे । उनले यरूशलेममा 31 वर्ष शासन गरे । उनको आमाको नाउँ यदीदा थियो जो बोसकतका अदायाकी छोरी थिइन् ।

2 योशियाहले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले सही भन्नुभएको थियो । योशियाहले आफ्ना पुर्खा दाऊद जस्तै परमेश्वरको अनुसरण गरे । योशियाहले परमेश्वरको वचनको पालन गरे उनले त्यही गरे जो परमेश्वरले चाहान्नु भएको थियो ।

3 योशियाह राजा भएको अठारहौँ वर्षमा, उनले मशुल्लामका छोरा जाति असल्याहको छोरा, शापानलाई सचिव बनाए र उनलाई परमप्रभुको मन्दिरमा पठाए । योशियाहले भने,

4 “प्रधान पूजाहारी हिल्कियाहकहाँ जाऊ । उनलाई भन, मानिसहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा चढाएको धन उनले लिनु पर्छ । द्वारपालहरूले मानिसहरूबाट त्यो धन सग्रह गरेका थिए ।

- 5 पूजाहारीहरूले त्यो धन परमप्रभुको मन्दिर मर्मत गर्न मा कर्मीहरूलाई दिएर प्रयोग गर्नु पर्छ । पूजाहारीहरूले त्यो धन परमप्रभुको मन्दिरको काम हेरचाह गर्ने मानिसहरूलाई दिएर उपयोग गर्नु पर्छ ।
- 6 त्यो धन सिकर्मी, डकर्मी र ढुङ्गाकाटनेहरूमा प्रयोग गर्नु पर्छ । अनि त्यो धन काठ किन्नु अनि ढुङ्गा काट्नुमा खर्च गर्नु पर्छ जो मन्दिरमा ठोक्न चाहिन्छ ।
- 7 रूपियाँ गन्ती नगर्नु जो तिमी कर्मीहरूलाई दिन्छौ । ती कर्मीहरूलाई विश्वास गर्न सक्नु पर्छ ।”
- 8 प्रधान पूजाहारी हिल्कियाहले सचिव शापानलाई भने, “सुन, परमप्रभुको मन्दिरमा मैले व्यवस्थाको पुस्तक पाएँ ।” हिल्कियाले पुस्तक शापानलाई दिए अनि शापानले त्यो पढे ।”
- 9 सचिव शापान राजा योशियाहकहाँ गए अनि उनलाई के भयो भने । शापानले भने, “तपाईंका सेवकहरूले सबै धन संग्रह गरेका छन् जो मन्दिरमा थियो । तिनीहरूले त्यो परमप्रभुको मन्दिरको काम हेरचाह गर्ने मानिसहरूलाई दिए ।”
- 10 तब सचिव शापानले राजालाई भने, “अनि हिल्कियाह पूजाहारीले त्यो पुस्तक मलाई पनि दिए ।” तब शापानले राजाका लागि पुस्तक पढे र सुनाए ।
- 11 जब राजाले व्यवस्थाको पुस्तक का शब्दहरू सुने, उनले आफूलाई उदास र अशान्त देखाउन आफ्ना लुगाहरू च्याते ।
- 12 तब राजाले पूजाहारी हिल्कियाह शापानका छोरा अहीकाम, मीकायाहका छोरा अक्बोर, सेनाका सचिव शापान तथा राजाको सेवक असायाहलाई दिए ।
- 13 राजा योशियाहले भने, “जाऊ अनि परमेश्वरलाई सोध हामीले के गर्नु पर्छ? परमप्रभुलाई मेरो निम्ति, मानिसहरूको निम्ति तथा सम्पूर्ण यहूदाको निम्ति सोध । पाइएको पुस्तकका शब्दहरूको विषयमना सोध । परमप्रभु हामीसित रिसाउनु भएको छ । किन? किनभने हाम्रा पुर्खाहरूले यस पुस्तकका शब्दहरू सुनेनन् । तिनीहरूले सबै आदेशहरू पालन गरेनन् जो हाम्रोलागि लेखिएका थिए ।”
- 14 यसकारण पूजाहारी हिल्कियाह, अहीकाम, अक्बोर, शापान र असायाह हुल्दा आइमाई अगमवक्ता कहाँ गए । हुल्दा हर्षसको नाती, तिक्बाको छोरा शाल्लूमकी पत्नी थिइन् । उ पूजाहारीको लुगाफाटा हेरचाह गर्थ्यो । हुल्दा यरुशलेमको दोस्रो खण्डमा बस्ने गर्थिन् । तिनीहरू हुल्दासित कुरा गरे ।
- 15 तब हुल्दाले तिनीहरूलाई भनिन, “परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ: त्यो मानिसलाई भन जसले तिमीलाई मकहाँ पठाएका छ ।
- 16 ‘परमप्रभु यस्तो भन्नुहुन्छ म यस ठाउँ र यहाँका मानिसहरूमाथि संकट ल्याउँदैछु । यी संकटहरू पुस्तकमा उल्लिखित छन् जसलाई यहूदाका राजाले पढे ।
- 17 यहूदाका मानिसहरूले मलाई छोडे अनि अरू देवताहरूका लागि धूपबलि बाले । तिनीहरूले मलाई रीस उठाए । तिनीहरूले धेरै देवमूर्तिहरू बनाए । त्यसै कारणले गर्दा म यस ठाउँको विरोधमा आफ्नो रीस देखाउनेछु । मेरो रीस आगो जस्तो हुनेछ जसलाई थाम्न सकिने छैन ।’
- 18 “यहूदाका राजा योशियाहले तिमीलाई परमप्रभुबाट सल्लाह लिन भनी पठाए । योशियाहलाई यी कुरा भन: ‘परमप्रभु इस्राएलका परमेश्वरले भन्नुभएका शब्दहरू तिमीले सुन्यौ । यस ठाउँ र यहाँ बस्ने मानिसहरूको विषयमा मैले भनेको तिमीले सुन्यौ तिम्रो हृदय कमलो थियो । तिमीले दुःख मान्यौ जब ती कुरा सुन्यौ मैले भनें यस ठाउँमा डरलाग्दो घटनाहरू हुनेछ (यरुशलेम) तिमीले आफ्नो दुःख देखाउन आफ्नो लुगा च्यात्यौ अनि तिमी रून थाल्यौ । यसैकारण मैले तिम्रो कुरा सुने । परमप्रभु यस्तो भन्नुहुन्छ ।
- 19
- 20 ‘म तिमीहरूलाई आफ्ना पुर्खाहरूकहाँ लिएर जानेछु । तिमीहरू मर्नेछौ अनि शान्तिसँग चिहानमा जाने छौ । यसकारण तिम्रा आँखाले सबै संकटहरू देख्ने छैनन् जो म यस ठाउँ यरुशलेममा ल्याउँदै छु ।”त्यसपछि पूजाहारी हिल्कियाह, अहीकाम, अक्बोर, शापान अनि असायाहले यो सन्देश राजालाई भने ।

अध्याय 23

राजा योशियाहले यहूदा यरुशलेमका सबै अगुवाहरूलाई आउनु अनि उनीहरूसँग भेट गर्नु भनी बताए ।

2 तब राजा माथि परमप्रभुको मन्दिरमा गए । यहूदाका सबै मानिसहरू तथा यरुशलेममा बस्ने मानिसहरू उनीसँगै गए । पूजाहारीहरू, अगमवक्ताहरू अनि सबै मानिसहरू तल्लो तहदेखि माथिल्लो तहसम्मका उनीसँगै गए । तब उनले करारको पुस्तक पढे । यो व्यवस्थाको पुस्तक थियो जो मन्दिरमा पाइएको थियो । योशियाहले पुस्तक पढे जसले गर्दा अरू सबै मानिसहरूले सुन्न सकून् ।

3 राजा खाँबोको छेउमा उभिएर अनि परमप्रभुसित करार गरे । उनले परमप्रभुलाई अनुसरण गर्ने अनि उहाँका आदेशहरू,

नियमहरू तथा उहाँका विधिहरू पालनगर्ने वचन दिए । उनले यो सब आत्मा र हृदयका साथ गर्ने वचन दिए । उनले यस पुस्तकमा लेखिएका वचन पालन गर्ने वचन दिए । सबै मानिसहरू राजाले गरेको करारलाई समर्थन गरेको देखाउन उभिए ।

4 तब राजाले प्रधान पूजाहारी हिल्कियाह, अरु पूजाहारीहरू तथा द्वारपालहरूलाई बाल देवता, अशेरा देवी तथा आकाशका ताराहरूको सम्मानका लागि बनाइएका थाल र चीज हरू परमप्रभुको मन्दिरबाट बाहिर निकाल्ने आदेश दिए । त्यसपछि योशियाहले ती कुराहरूलाई यरुशलेमबाहिर किद्रोन खोल्साको खेतमा जलाए । तब तिनीहरूले खरानी बेतेलमा लगे ।

5 यहूदाका राजाहरूले साधारण मानिसहरूलाई पूजाहारीको रूपमा सेवा गर्नका लागि नियुक्ति गरे । यी मानिसहरू हारुनका सन्तानहरू थिएन । झूट्टा पुरोहितहरूले यहूदाका प्रत्येक शहरहरू अनि यरुशलेमका वरिपरिका सबै शहरहरूका अग्ला ठाउँहरूमा धूपबत्ती बाले । तिनीहरू बाल देवता, सूर्य, चन्द्र, नक्षत्रको पूजा र आकाशका तारा-मण्डलहरूलाई धूपबत्ती बाल्ने गर्दथे । तर योशियाहले ती झूट्टा पूजाहारीहरूलाई रोके ।

6 योशियाहले परमप्रभुको मन्दिरबाट अश्वारोत देवीको खाँबो हटाए । उनले अश्वारोत खाँबोलाई किद्रोन उपत्यकामा शहर बाहिर लगे अनि त्यसलाई त्यहाँ जलाए । तब उनले डडेको भागलाई धूलो बनाए अनि साधारण मानिसहरूको चिहानमाथि छर्किदिए ।

7 तब राजा योशियाहले पुरुषगामीहरूको घर भत्काए जो परमप्रभुको मन्दिरमा थियो । आइमाईहरू पनि ती घरहरू प्रयोग गर्दथे अनि असत्य देवी अश्वारोतको सम्मान गर्नका लागि पालको छानो बनाउँने गर्दथे ।

8 योशियाहले यहूदाका शहरहरूबाट सबै पूजाहारीहरूलाई निकाले । उसले ती पूजाहारीहरूले धूप जलाउने उच्च ठाउँहरू गेबादेखि बेशेवासम्मलाई अपवित्तर तुल्याइदिए । योशियाहले यहोशूको देब्रेपट्टिको द्वार भएको उच्च ठाउँ भत्काइदिए । (यहोशू त्यस शहरको शासक थिए ।)

9 तर पूजारी जो उच्च ठाउँहरूमा बलि चढाउने गर्दथे तिनीहरू यरुशलेममा परमप्रभुको वेदीमा आएनन् । त्यसको सट्टामा तिनीहरूले साधारण मानिसहरूसँग अखमीरे रोटी खाए ।

10 तोपेत हिन्नोमको छोराको उपत्यकामा एउटा ठाउँ थियो जहाँ मानिसहरू आफ्ना नानीहरू मार्ने गर्दथे अनि असत्य देवता मोलेकको सम्मानमा तिनीहरूलाई बलि चढाउँने गर्दथे । योशियाहले त्यो ठाउँ भत्काए जसले गर्दा मानिसहरूले त्यो ठाउँ फेरी प्रयोग गर्न नसकुन् ।

11 बितेको समयमा यहूदाका राजाहरूले परमप्रभुको मन्दिरको द्वारमा केही घोडा अनि रथहरू राखेका थिए । यो नातान मेलेक नाउँ भएका एक जना महत्वपूर्ण अधिकारीको कोठाको छेउमा थियो । घोडा अनि रथहरू सूर्य देवताको सम्मानका लागि थिए योशियाहले घोडाहरू हटाए अनि रथहरू जलाए ।

12 बितेको समयमा यहूदाका राजाहरूले आहाजको महलको छाना माथि वेदीहरू बनाएका थिए । राजा मनश्शेले पनि परमप्रभुको मन्दिरको दुईवटा आँगनहरूमा वेदीहरू बनाएका थिए । योशियाहले ती सबै वेदीहरू भत्काए र भाँचिएका टुक्राहरू किद्रोन बेसीमा फ्याँकिदिए ।

13 बितेको समयमा राजा सुलेमानले यरुशलेम नजिक विध्वंसक पहाडमाथि केही अग्ला ठाउँहरू बनाएका थिए । अग्ला ठाउँहरू त्यस पहाडको दक्षिणतिर थिए । राजा सुलेमानले सीदोनका मानिसहरूले पूजा गर्ने डरलाग्दो चीज अश्वारोतको सम्मानमा ती पूजा स्थलहरू मध्ये एउटा बनाए । राजा सुलेमानले मोआबका मानिसहरूले पूजा गर्ने डरलाग्दो चीज कमोशको सम्मानमा पनि एउटा वेदी बनाए । र राजा सुलेमानले अम्मोनीहरू मानिसहरूले पूजा गर्ने डरलाग्दो चीज मिल्कोमको सम्मानमा पनि एउटा अग्लो ठाउँ बनाए । तर राजा योशियाहले ती सबै पूजाका स्थलहरू अपवित्तर बनाइदिए ।

14 राजा योशियाहले सबै स्मृति स्तम्भहरू अनि अश्वारोत खाँबोहरू भाचे । तब उनले मारेका मानिसहरूका हाडहरू त्यस ठाउँमा छरे ।

15 योशियाहले बेतेलमा अग्लो ठाउँ र वेदी पनि भत्काए । नबाटका छोरा यारोबामले यो वेदी बनाएका थिए । यारोबामले इस्राएललाई पाप गर्न लगाएका थिए । योशियाहले अग्लो ठाउँ भत्काएर जलाईदिए । योशियाहले ढुङ्गाहरूका वेदी टुक्रा-टुक्रा पारे । त्यसपछि उनले त्यसलाई धूलो पिठो पारे । र उनले अशेरा खाँबोलाई जलाए ।

16 योशियाहले चारैतिर हेरे र उसले पहाडमा चिहानहरू देखे । उनले मानिसहरू पठाए र तिनीहरूले चिहानहरूबाट हाड निकाले । तब उनले वेदीमाथि हाड जलाए । यसरी योशियाहले वेदीलाई अपवित्तर तुल्याए । यो घटना परमेश्वरका जनले भनेको जस्तै भयो । परमेश्वरका जनले यो कुराहरू घोषणा गरे जब यारोबाम वेदीको छेउमा उभिएका थिए । त्यसपछि योशियाहले चारैतिर हेरे र उसले परमप्रभुको मानिसको चिहान देखे ।

17 योशियाहले भने, “मैले देखेको त्यो स्मारक के हो?” त्यस शहरका मानिसहरूले उनलाई भने, “यो परमेश्वरका जनको चिहान हो जो यहूदाबाट आएका थिए । यी परमेश्वरका मानिसहरूले यी कुराहरूको विषयमा अगमवाणी गरेका थिए जो तिमीले बेतेलको वेदीमा गरेका छौ ।”

18 योशियाहले भने, “परमेश्वरको जनलाई एकलै छोडिदेऊ । उनका हड्डीहरू ननिकाल ।” यसर्थ तिनीहरूले उनका हड्डीहरू र सामरियाबाट आएका अगमवक्ताहरूका हड्डीहरूलाई छोडिदिए ।

- 19 योशियाहले सामरीयाका शहरहरूमा भएका अग्ला ठाउँहरूका मन्दिरहरू पनि सबै भत्काए । इस्राएलका राजाहरूले ती मन्दिरहरू बनाएका थिए । र त्यसले परमप्रभुलाई रीस उठायो । योशियाहले बेतेलमा पूजा स्थलहरू भत्काए जस्तै ती मन्दिरहरू भत्काएका थिए ।
- 20 योशियाहले अग्ला ठाउँहरूका सबै पूजाहारीहरूलाई मारे जो सामरीयामा थिए । उनले ती वेदीहरूमा भएका पूजाहारीहरूलाई मारे । यस प्रकार पूजाका ती स्थलहरू शेष पारे । त्यसपछि उनी यरुशलेम फर्किए ।
- 21 तब राजा योशियाहले सबै मानिसहरूलाई आदेश दिए । उनले भने, “तिमीहरूको परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरका लागि निस्तार पर्व मनाऊ । करारको पुस्तकमा लेखिए जस्तै गर ।”
- 22 मानिसहरूले निस्तार चाड यसरी मनाएका थिएनन् जुन दिनदेखि न्यायाधीशहरूले इस्राएलमा शासन गर्न थाले । इस्राएलका कुनै राजा अथवा यहूदाका कुनै पनि राजाले निस्तार चाड यसरी भब्य रूपमा मनाएका थिएनन् ।
- 23 तिनीहरू योशियाह राजा हुँदा अठारहौँ वर्षमा यो निस्तार चाड परमेश्वरका लागि मनाए ।
- 24 योशियाहले धामी झाँकिए, जादुगर, गृह देवता, देवमूर्तिहरू अनि यहूदा तथा यरुशलेममा मानिसहरूले पूजा गर्ने सबै डरलाग्दा चीजहरू नाश पारे । योशियाहले यस्तो काम हिल्कियाह पूजाहारीले परमप्रभुको मन्दिरमा पाइएको पुस्तकमा लेखिएको विधि पालन गर्नका लागि गरे ।
- 25 योशियाह जस्ता राजा पहिले कहिले थिएनन् योशियाह आफ्नो सम्पूर्ण हृदय, आफ्नो सबै आत्मा तथा आफ्नो सबैशक्तिका साथ परमप्रभु तिर फर्के । कुनै राजाले मोशाको व्यवस्थाहरू योशियाह जस्तै अनुसरण गरेनन् । अनि त्यस समय देखि योशियाह जस्ता कुनै राजा भएनन् ।
- 26 तर परमप्रभु यहूदाका मानिसहरूसँग रिसाउन छोडनु भएन । मनश्शले गरेको सबै कामहरूका लागि परमप्रभु अझै तिनीहरूसँग रिसाउनुभएको थियो ।
- 27 परमप्रभुले भन्नुभयो, “मैले इस्राएलका मानिसहरूलाई ठाउँ छोड्न बाध्य (जोड) गराएँ । म यहूदासँग पनि त्यस्तै गर्नेछु । म यहूदालाई मेरो दृष्टिबाट निकालि दिनेछु म यरुशलेमलाई त्याग्नेछु । हो, मैले त्यस शहरलाई रोजेँ । म यरुशलेममा मन्दिरको बारेमा कुरा गर्दै थिएँ जब मैले भनें, ‘मेरो नाउँ त्यहाँ हुनेछ ।’ तर यस मन्दिरलाई म त्यागिदिनेछु ।”
- 28 सबै अरू कामहरू जो योशियाहले गरे, ‘यहूदाका राजाहरूको इतिहास’ पुस्तकमा लेखिएका छन् ।
- 29 योशियाहको शासनकालमा मिश्रका राजा फिरऊन-नेकोले अशशूरका राजाको विरुद्धमा युद्ध गर्न यूफ्रेटिस नदीमा गए । योशियाह नेकोसँग भेट गर्न मगिद्वेया गए । फिरऊनले योशियाहलाई देखे र उनलाई मारे ।
- 30 योशियाहका अधिकारीहरूले उनको शरीर रथमा राखे अनि उनलाई मगिद्वेयाबाट यरुशलेम ल्याए । तिनीहरूले योशियाहलाई उनको आफ्नो चिहानमा गाडे । तब साधारण मानिसहरूले योशियाहका छोरा यहोआहाजलाई लगे अनि राज्यभिषेक गरे । तिनीहरूले यहोआहाजलाई नयाँ राजा बनाए ।
- 31 यहोआहाज तेईस वर्षका थिए जब उनी राजा भए । उनले यरुशलेममा तीन महीना शासन गरे । उनको आमाको नाउँ हमूतल थियो, उनी लिब्नाका यिर्मयाहकी छोरी थिइन् ।
- 32 यहोआहाजले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले गलत भन्नुभएको थियो । यहोआहाजले ती नै कामहरू गरे जो उनका पुर्खाहरूले गरेका थिए ।
- 33 फिरऊन-नेकोले यहोआहाजलाई हमात देशको रिब्लामा बन्दी बनाए । त्यस कारण यहोआहाजले यरुशलेममा शासन गर्न पाएनन् । फिरऊन नेकोले यहूदालाई 100 तोडा चाँदी अनि 10 तोडा सुन दिनु वाध्य गरए ।
- 34 फिरऊन-नेकोले योशियाहका छोरा एल्याकीमलाई नयाँ राजा बनाए । एल्याकीमले आफ्ना पिता योशियाहको पद ग्रहण गरे । फिरऊन-नेको एल्याकीमको नाउँ बदली गरेर यहोयाकीम बनाए । अनि फिरऊन-नेकोले यहोआहाजलाई मिश्रबाट टाढा लगे । यहोआहाज मिश्रमा मरे ।
- 35 यहोयाकीमले फिरऊनलाई चाँदी र सुन दिए । तर यहोयाकीमले साधारण मानिसहरूलाई कर तिर्न लगाए अनि त्यो धनको उपयोग फिरऊन-नेकोलाई दिएर गरे । यस कारण प्रत्येक मानिसले आफ्नो भागको चाँदी र सुन तिर्यो । अनि राजा यहोयाकीमले रूपियाँ फिरऊन-नेकोलाई दिए ।
- 36 यहोयाकीम 25 वर्षका थिए जब उनी राजा भए । उनले यरुशलेममा 11 वर्ष शासन गरे । उनको आमाको नाउँ जबीदा थियो, तिनी रुमाका पदायाहकी छोरी थिइन् ।
- 37 यहोयाकिमले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले भूल भन्नुभएको थियो । यहोयाकीमले त्यही काम गरे जो उनका पुर्खाहरूले गरेका थिए ।

- य**होयाकीमको समयमा बाबेलका राजा नबूकदनेसर यहूदा देश आए । यहोयाकीमले तीन वर्षसम्म नबूकदनेसरको सेवा गरे । तब यहोयाकीम नबूकदनेसरको विरोधमा गए अनि उनको शासनबाट स्वतन्त्र भए ।
- 2** परमप्रभुले बाबेली, अरामी, मोआबेली तथा अम्मोनीहरूको दललाई यहोयाकीमको विरोधमा युद्ध गर्न पठाउनुभयो । परमप्रभुले ती दलहरू यहूदालाई नष्ट पार्न पठाउनुभयो । परमप्रभुले भन्नुभए जस्तै यस्तो भयो । परमप्रभुले आफ्ना सेवक अगमवक्ताहरू ती कुराहरू भन्न पठाउनुभयो ।
- 3** परमप्रभुले ती कुराहरू यहूदामा हुनु पर्छ भनी आदेश दिनुभयो । यस प्रकार उहाँले तिनीहरूलाई उहाँको दृष्टिबाट बाहिर गर्नुहुन्छ । उहाँले यस्तो गर्नुभयो किनभने सबै पाप कामहरू मनश्शेले गरेका थिए ।
- 4** परमप्रभुले यस्तो गर्नुभयो किनभने मनश्शेले धेरै निर्दोष मानिसहरूलाई मारे । मनश्शेले यरूशलेमलाई रक्ताम्मे बनाए । र परमप्रभु ती पाप कामहरू क्षमा गर्न तयार थिएनन् ।
- 5** अरू कामहरू जो यहोयाकीमले गरे, “यहूदाका राजाहरूको इतिहास” पुस्तकमा लेखिएको छ ।
- 6** यहोयाकीम मरे अनि उनलाई उनका पुर्खाहरूसँगै गाडियो । यहोयाकीमका छोरा यहोयाकीन उनीपछि नयाँ राजा भए ।
- 7** बाबेलका राजाले मिश्रको नदी देखि लिएर यूफ्रेटिस नदी सम्म सबै जमीन कब्जा गरे । यो जमीन पहिला मिश्रको अधीनमा थियो । यसकारण मिश्रका राजाले मिश्र बढी छोड्न सकेनन् ।
- 8** यहोयाकीन 18 वर्षका थिए जब उनले शासन शुरू गरे । उनले यरूशलेममा तीन महीना शासन गरे । उनको आमाको नाउँ नहुशाता थियो, उनी यरूशलेमको एल्नातानकी छोरी थिएन् ।
- 9** यहोयाकीनले त्यही काम गरे जसलाई परमप्रभुले नराम्रो भन्नु भएको थियो । उनले त्यही काम गरे जो उनका पिताले गरेका थिए ।
- 10** त्यस समयमा बाबेलका राजा नबूकदनेसरका अधिकारीहरू यरूशलेम आए अनि उनलाई घेरे ।
- 11** तब नबूकदनेसर, बाबेलका राजाले शहलाई घेरेको बेलामा आए ।
- 12** यहोयाकीन यहूदाका राजा बाबेलका राजासँग भेट गर्न बाहिर निस्किए । यहोयाकीनकी आमा, उनका अधिकारीहरू अगुवाहरू तथा वरिस्ट अधिकारीहरू पनि उनीसँग गए । तब बाबेलका राजाले यहोयाकीनलाई पक्रिए । यस्तो नबूकदनेसरको शासनको आठौँ वर्षमा भयो ।
- 13** नबूकदनेसरले राजाका सबै खजाना र परमप्रभुको मन्दिरको सबै खजाना लगे । नबूकदनेसरले सबै सुनका भाँडाहरू काटेर टुक्रा-टुक्रा पारे जुन सुलेमान, इस्राएलका राजाले परमप्रभुको मन्दिरमा राखेका थिए । यो परमप्रभुले भन्नुभए जस्तै नै भयो ।
- 14** नबूकदनेसरले यरूशलेमका सबै मानिसहरूलाई पक्रिए । उनले सबै अगुवाहरू तथा अरू पनि मानिसहरूलाई पक्रिए । उनले 10,000 मानिसहरूलाई लगे अनि तिनीहरूलाई बन्दी बनाए । नबूकदनेसरले सबै दक्ष कर्मी अनि कारीगरहरूलाई लगे । साधारण मानिसहरूमा दरिद्र बाहेक अरू कोही रहेनन् ।
- 15** नबूकदनेसरले यहोयाकीनलाई बन्दी बनाएर बाबेल लगे । नबूकदनेसरले देशका राजाकी आमा, उनकी पत्नीहरू, अधिकारीहरू अनि अगुवा मानिसहरूलाई पनि लगे । नबूकदनेसरले तिनीहरूलाई यरूशलेमबाट बाबेल बन्दीहरूको रूपमा लगे ।
- 16** त्यहाँ 7,000 सैनिकहरू थियो । नबूकदनेसरले सबै सैनिकहरू र 1,000 दक्ष कर्मीहरू लगे । यी सबै मानिसहरू तालिम पाएका र युद्धका लागि तयार थिए । बाबेलका राजाले तिनीहरूलाई बन्दीहरूको रूपमा बाबेल लगे ।
- 17** बाबेलका राजाले मतन्याहलाई नयाँ राजा बनाए । मतन्याह यहोयाकीनका काका थिए । उनले तिनको नाउँ बदली गरेर सिदकियाह बनाए ।
- 18** सिदकियाह 21 वर्षका थिए जब उनले शासन गर्न थाले । उनले यरूशलेममा 11 वर्ष शासन गरे । उनको आमाको नाउँ हमूतल थियो जो लिब्नाको यिर्मयाहकी छोरी थिइन् ।
- 19** सिदकियाहले ती कामहरू गरे जसलाई परमप्रभुले गलत काम भन्नुभएको थियो । सिदकियाहले त्यही काम गरे जो यहोयाकीनले गरेका थिए ।
- 20** परमप्रभु यरूशलेममा र यहूदा माथि साह्रै रिसाउनुभयो र नै तिनीहरूलाई टाढा पन्छ्याउनुभयो । सिदकियाहले विद्रोह गरे अनि बाबेलका राजाको आज्ञा पालन गर्न अस्वीकार गरे ।

अध्याय 25

- य**सकारण नबूकदनेस्सर बाबेलका राजा र उनका सबै सेनाहरू यरूशलेमको विरुद्धमा युद्ध गर्न आए । यो घटना सिदकियाहको नवौं वर्ष राज्यकालको दशौं महीनाको दशैं दिनमा भयो । नबूकदनेस्सरका सेनाले शहरको पर्खाल वरिपरि धेरै घेरा मचान खडा गरे । उनले शहरको चारैतिर माटोको भित्ता बनाए ।
- 2** नबूकदनेस्सरको सेनाहरूले सिदियाह यहूदाका राजाको एघारौं वर्ष नहुञ्जेलसम्म यरूशलेमको चारैतिर बसे ।
- 3** शहरमा अनिकाल विकराल हुँदै गयो । चौथो महीनाको नवौं दिन शहरमा साधारण मानिसहरूका लागि अझै खाद्य थिएन ।
- 4** नबूकदनेस्सरका सेनाहरूले अन्तमा शहरको भित्तालाई भत्काए । त्यस रात राजा सिदकियाह र उनका सबै सैनिकहरू भागे । तिनीहरूले गोप्यद्वार प्रयोग गरे जुन दुइ पर्खाल भएर गएको थियो । यो राजाको बगैँचा भएर गएको थियो । शत्रुका सैनिकहरू शहरको वरिपरि थिए तर सिदकियाह र उनका मानिसहरू मरुभूतिको बाटो भएर भागे ।
- 5** बाबेली सेनाहरूले राजा सिदकियाहलाई पछ्याए अनि यरीहो छेऊ उनलाई पक्रिए । सिदकियाहका सबै सैनिकहरूले उनलाई छोडे अनि भागे ।
- 6** बाबेलीहरूले राजा सिदकियाहलाई रिब्लामा बाबेलका राजा कहाँ लगे । बाबेलीहरूले सिदकियाहलाई सजाय दिने निश्चय गरे ।
- 7** तिनीहरूले सिदकियाहका छोराहरूलाई उनकै सामु मारे । तब तिनीहरूले सिदकियाहका आखाँहरू निकाले तिनीहरूले उनलाई साङ्गलाले बाँधे अनि बाबेल पुर्याए ।
- 8** नबूकदनेस्सर आफू बाबेलको राजा भएको उन्नाइसौं वर्षको पाँचौं महीनाको सातौं दिन यरूशलेम आए । नबूजरदान नबूकदनेस्सरको प्रमुख सैनिकहरूका अधिकारी थिए ।
- 9** नबूजरदानले परमप्रभुको मन्दिर, राजाको महल र यरूशलेमका सबै घरहरू जलाए । उनले मुख्य मानिसहरूका घरहरू पनि जलाए ।
- 10** तब नबूजरदानसँगै भएको बाबेली सेनाहरूले यरूशलेमको वरिपरिको पर्खाहरू लडाए ।
- 11** नबूजरदानले शहरमा छोडिएका सबै मानिसहरूलाई पत्रे । नबूजरदानले बाबेलको राजा समक्ष आत्म समर्पण गरेका सबै मानिसहरूलाई बन्दीको रूपमा लगे ।
- 12** नबूजरदानले साधारण मानिसहरूमा अत्यन्त दरिद्रलाई मात्र त्यहाँ बस्न दिए । उनले तिनीहरूलाई बस्न दिए जसले गर्दा तिनीहरू दाख र अन्य बालीको हेरचाह गर्न सकून् ।
- 13** बाबेली सैनिकहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा भएका सबै काँसाका चीजहरू टुक्रा टुक्रा पारे । तिनीहरूले काँसाको खाँबो, काँसाको गाडी अनि विशाल काँसाको खँडकुलो टुक्रायाए । तब तिनीहरूले त्यो सबै काँसा बाबेल लगे ।
- 14** बाबेलीहरूले भाँडाहरू, बेल्लाहरू, मोसोदानी, धूपदानीहरू, चम्चीहरू, तथा सबै काँसाका थालहरू लगे जो परमप्रभुको मन्दिरमा उपयोग गरिन्थ्यो ।
- 15** नबूजरदानले कराही र थालहरू सबै लगे । उनले सुनले बनिएका सबै चीजहरू सुनका लागि लगे । अनि उनले सबै चाँदीले बनिएका चीजहरू चाँदीका लागि लगे ।
- 16** यसकारण नबूजरदानले लगे: 2वटा काँसाका खाँबाहरू । प्रत्येक खाँबो 18हात अग्लो थियो । खाँबोमाथिका गजूरहरू तीन हात फिट अग्लो थिए । तिनीहरू काँसाको बनाइएका थिए अनि जालो र दारिमको आकृति जस्ता थिए । दुवै खाँबाहरू एकै प्रकारको आकृतिका थिए । ठूलो काँसाको खडकुलो, गाडीहरू जसलाई परमप्रभुको मन्दिरका लागि सलेमानले बनाएका थिए । यी चीजहरूको काँसा जोख्दा साह्रै नै गह्रौं थियो ।
- 17**
- 18** मन्दिरबाट नबूजरदानले लगे मुख्य पूजाहारी सरायाह, अर्का पूजाहारी सपन्याह, तीन जना मानिसहरू जसले प्रवेशद्वारको सुरक्षा गर्ने गर्दथे तिनीहरूलाई पनि लगे ।
- 19** अनि शहरबाट नबूजरदानले एउटा अधिकारीलाई लगे जो सैनिकहरूको मुखिया थिए । पाँच जना राजाका सल्लाहकार जो अझै शहरमा नै थिए, एकजना अध्यक्ष जसले साधारण मानिसहरूलाई युद्धको निम्ति जम्मा गर्थे अनि 60 जना साधारण मानिसहरू जो अझै शहरमा थिए ।
- 20** तब नबूजरदानले यी सबै मानिसहरूलाई हमातको इलाकामा रिब्लामा बाबेलका राजाकहाँ लगे । बाबेलका राजाले तिनीहरूलाई रिब्लामा मारे । यसरी यहूदाका मानिसहरू आफ्नो देशबाट बन्दीको रूपमा लखेटिए ।
- 21**
- 22** नबूकदनेस्सर बाबेलका राजाले यहूदा देशमा केही मानिसहरू छोडेका थिए । एक मानिस थिए जसको नाउँ गदल्याह थियो, शापानका छोरा अहीकामका छोरा थिए । नबूकदनेस्सरले यहूदामा मानिसहरूका राज्यपाल बनाए ।
- 23** सेनाका सेनापतिहरू नतन्याहका छोरा ईश्माएल, कारेहका छोरा योहानान, नतोपातका तन्हेमेतका छोरा सरायाह अनि माकाईका छोरा याजन्याह थिए । यी सेनापतिहरू तथा उनका मानिसहरूले थाह पाए, बाबेलका राजाले गदल्यालाई

राज्यपाल बनाए । यसर्थ तिनीहरू गदल्याहसँग भेट गर्न मिस्पा गए ।

24 गदल्याहले यी अधिकारीहरू तथा उनका मानिसहरूलाई शपथ दिए । गदल्याहले तिनीहरूलाई भने, “बाबेल का अधिकारीहरू सित डरमान्नु पर्दैन । यहाँ बस अनि बाबेलका राजाको सेवा गर । तब तिमीहरूका लागि सबै कुरो ठीक हुनेछ ।”

25 एलीशामाको नाती नतन्याहको छोरा इश्माएल राजपरिवारका थिए । सातौँ महिनामा इश्माएल अनि उनका दशजना मानिसहरूले गदल्याहमाथि आक्रमण गरे अनि मिस्पामा गदल्याह सँगै सबै यहूदीहरू तथा बाबेलीहरूलाई मारे ।

26 तब सेनाका अधिकारीहरू अनि सबै मानिसहरू मिश्र भागे । कम्ती महत्वपूर्ण देखि बढी महत्वपूर्ण भएका प्रत्येक मानिसहरू भागे किनभने तिनीहरू बाबेलीहरूसित डराएका थिए ।

27 पछि एबील-मरोदक बाबेलका राजा भए । उनले यहूदाका राजा यहोयाकीनलाई बन्दीगृहबाट मुक्त गरिदिए । यो घटना यहोयाकीन पक्राउ परेपछि, सत्ताईस दिन बाह्रा महीना सैंतीसौँ वर्षमा भएको थियो । यो एबील-मरोदकको शासनको शुरूको वर्षमा भएको घटना हो ।

28 एबील- मरोदक यहोयाकीनप्रति दयालु थिए । उनले बाबेलमा उनीसँग बस्ने अरू राजाहरू भन्दा यहोयाकीनलाई धेरै महत्वपूर्ण पद दिए ।

29 एबील-मरोदकले यहोयाकीनलाई बन्दीको लुगा लगाउन बन्द गरे । अनि यहोयाकीनले जीवनको रहल समय प्रत्येक दिन एबील-मरोदकसँग एउटै मेजमा बसेर खाए ।

30 यस प्रकार राजा एबील मरोदकले यहोयाकीनलाई रहल जीवनमा प्रत्येक दिन भोजन प्रदान गरे ।

For other languages please go to www.wordproject.org